Έτος Ζ'

Τεῦχος 144ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' (συνέχεια) 6983

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐπὶ δύο θανατηφόρων δηλητηριάσεων διὰ βρωμιούχου μεθυλίου, ὑπὸ τοῦ τ. Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς κ. Γρηγορίου Κάτσα καὶ Ἐπιμελητρίας Τοξικολογικοῦ Ἐργαστηρίου κ. Μαρίας Παπαβασιλείου 6986

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πόθοι, ὑπὸ Δικηγόρου κ. Σ. Χανδρῆ..... 6990

ΣΟΒΑΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Τὸ ἔγκλημα τῆς Κακαβιᾶς—Σεπτέμβριος 1923, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ - Δικηγόρου κ. Δημ. Κορέση (συνέχεια καὶ τέλος) 6991

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ὁ στοϊκὸς τροχονόμος, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «TIME», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος Ἀλεξάνδρου Πίσπα 6993

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θραῦσις ὑαλοπινάκων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ 6995

ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ

Δημόκριτος—Ὁ θεμελιωτὴς τῆς θεωρίας τοῦ ἀτόμου, ὑπὸ κ. Α. Ἀποστ. 7003

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

... Πάσχα στὴ Σχολή. . ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 7006

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μητέρα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ι. Ράϊκου 7017

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὀλυμπία 7019

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια) 7024

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια)..... 7026

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7028

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522–512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαί 72.—Ἐξάμηνος δραχμαί 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαί 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΜΑΪΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 144ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΖ'. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

216.—Συνολικὴ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949.

217.—Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949.

***

216. Συνολικὴ δρᾶσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949.

Ὅλες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἀνεφέρθησαν στὶς προηγούμενες παραγράφους συνέβαλον στὴν ὀργανωτικὴ ἐξάρθρωσι τοῦ δικτύου τῶν παρανόμων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνασύστασις λόγῳ τῶν τότε συνθηκῶν ἦτο δύσκολος, ἂν μὴ ἀδύνατος.

Παραλλήλως ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἔκαμε καὶ πολλὲς συλλήψεις κομμουνιστῶν ποὺ συγκροτοῦσαν διάφορα μικρότερα κλιμάκια τῶν παρανόμων κομματικῶν ὀργανώσεων καὶ οἱ ὁποῖοι ἠσχολοῦντο μὲ συλλογὴ ἐράνων, μὲ διασπορὰ προκηρύξεων στοὺς δρόμους, μὲ συμμετοχὴ σὲ παράνομες κομματικὲς συγκεντρώσεις, μὲ διανομὴ ἀπηγορευμένων ἐντύπων καὶ μὲ διάφορες ἄλλες παραβάσεις κομμουνιστικῆς φύσεως.

Ἔτσι κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1949 συνελήφθησαν στὸν Πειραιᾶ :

1) 52 κομμουνισταὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 940/1946 «περὶ κατευνασμοῦ πολιτικῶν παθῶν».

2) 281 κομμουνισταὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 510 «περὶ ἐράνων».

3) 145 κομμουνισταί, διότι κατελήφθησαν νὰ διανέμουν κομμουνιστικὲς προκηρύξεις.

4) 38 κομμουνισταί, διότι κατεῖχον παρανόμως πολεμικὰ ὅπλα.

5) 29 κομμουνισταί, διότι κατελήφθησαν νὰ μετέχουν παρανόμων κομμουνιστικῶν συγκεντρώσεων.

6) 39 κομμουνισταί, γιατὶ διένειμαν ἀπηγορευμένα κομμουνιστικὰ ἔντυπα.

7) 71 κομμουνισταὶ γιὰ διάφορες ἄλλες παραβάσεις κομμουνιστικῆς φύσεως.

Ἦτοι τὸ σύνολον τῶν συλληφθέντων κομμουνιστῶν στὸν Πειραιᾶ γιὰ παραβάσεις τῶν νόμων, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 μέχρι τέλους τοῦ 1949, ἦταν 655 πρόσωπα.

217. Ἐπιτυχίες τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1949 ὁπόταν ὁ κομμουνιστοσυμμορητισμὸς κατέβαλε τὶς τελευταῖες ἐντατικὲς προσπάθειές του γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ, ἔδρασε κατὰ τρόπο ἀξιοθαύμαστο καὶ ἐπίμονο, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς συμμορίτας ν' ἀναπτύξουν δρᾶσι σὲ εὐρεῖα κλίμακα στὴν Πρωτεύουσα. Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1949 εἶναι οἱ ἀκόλουθες :

α) Στὶς 19-1-1949 ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συνέλαβε 12 στελέχη τοῦ παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου (Π.Γ.) τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., μέσα στοὺς ὁποίους ἦσαν οἱ Μέντης Εὐάγγελος, Λαφαζάνου Μαρία, Βλέσσας Ἰωάννης κ.λ.π. Ἐπίσης ἀποκάλυψε τὶς γιάφκες μὲ τὶς ὁποῖες ἀφ' ἑνὸς μὲν συνεδέετο καὶ ἐπικοινωνοῦσε τὸ κλιμάκιο τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. ποὺ ἔδρα στὴν Πρωτεύουσα μὲ τὸ κομμουνιστικὸ (κομματικὸ) Γραφεῖο τῆς Περιοχῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐβοίας καὶ ἄλλων ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀφ' ἑτέρου δὲ διοχετεύοντο στὶς κομμουνιστοσυμμοριακὲς ὁμάδες οἱ κομμουνισταὶ ποὺ ἐστρατολογοῦντο στὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν.

β) Στὶς 26 Μαρτίου 1949 ἡ ἴδια Ὑποδιεύθυνσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 30 στελέχη τῆς 5ης καὶ 7ης ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθηνῶν, μέσα στὴν ὁποία περιελαμβάνοντο οἱ Πατιμάνης Νικόλαος γραμματέας τῆς 5ης Ἀχτίδας καὶ Κόκκαλης Φεναρέτης γραμματέας τῆς 7ης Ἀχτίδας, καθὼς καὶ ὁ καθοδηγητὴς τούτων Κοντὸς Στέφανος, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Ἀθήνας.

γ) Στὶς 11 Ἀπριλίου 1949 ἡ ἴδια Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀπεκάλυψε τὴ δρᾶσι τοῦ 1ου τομέως τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «Αὐτοάμυνας», καὶ συνέλαβε 11 ἀπὸ τὰ στελέχη της μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ Ι. Καστρίτσης, Κ. Ξενάκης κ.λ.π. καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν συγκροτήσει ὁμάδες γιὰ τὴ διασπορὰ προκηρύξεων, γιὰ τὴν ἀναγραφὴ στοὺς τοίχους κομμουνιστικῶν ἐμβλημάτων καὶ συνθημάτων καὶ γιὰ τὴν ἐκφώνησι μὲ χωνιὰ (τηλεβόας) διαφόρων διακηρύξεων. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ ἐπεδίωκαν νὰ κλονίσουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

δ) Στὶς 30 Μαΐου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν συνέλαβεν 25 στελέχη τῆς «Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης» δηλαδὴ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη Κλεόβουλον Παπαλοΐζην, Κλωνίδην Πορφύριον κλπ. ποὺ ἦσαν μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης (Ε.Α.). Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἦταν νὰ ἐνεργοῦν παρανόμους ἐράνους καὶ νὰ συγκεντρώνουν χρήματα καὶ πάσης φύσεως εἴδη προοριζόμενα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκτοπισμένων κομμουνιστῶν καὶ ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἐνταχθῆ στὶς συμμορίες ποὺ ἔδρασαν κατὰ τῆς πατρίδας των. Ἐπίσης εἶχαν καὶ μιὰν ἄλλη σπουδαία, ἴσως τὴ σπουδαιότερη ἀποστολή, δηλαδὴ νὰ συντηροῦν καὶ νὰ περιθάλπουν τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔδρων συνωμωτικά, τὰ παράνομα δηλαδὴ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε.

ε) Στὶς 12 Ἰουλίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν συνέλαβε 25 στελέχη τῆς 4ης καὶ τῆς 5ης Ἀχτίδας τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθήνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἡ Μαρία Νικολέτου, γραμματέας τῆς 5ης Ἀχτίδας καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κ.Ο. Ἀθήνας, ἡ ὁποία ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθοδηγητικὴ

δρᾶσι της εἶχεν ὀργανώσει καὶ τρομοκρατικὲς τριάδες μὲ τὴν ἐπωνυμία «Δημοκρατικὸς Στρατὸς» καὶ μὲ τὸ σκοπὸ τὴν διενέργεια σαμποτὰζ καὶ τρομοκρατικῶν γενικὰ πράξεων.

Μιὰ ἀπὸ τὶς τριάδες αὐτὲς ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς Γεώργιον Παπαγιάννην, Κων/τῖνον Χαϊκάλην καὶ ἕναν ἄλλον, ποὺ δὲν ἀπεκαλύφθη, ἔριξαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 1949 μιὰ χειροβομβίδα σὲ καφενεῖο τῆς συνοικίας «Γούβα» μὲ σκοπό, ἀνεξαρτήτως τῶν θυμάτων, νὰ προκαλέσουν κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ νὰ ἀναπτερώσουν ἔτσι τὸ ἠθικὸ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχε καταπέσει.

Συγχρόνως συνελήφθησαν ὁ Πλούταρχος Κούρτης γραμματέας τῆς 4ης Ἀχτίδας καὶ ὁ Πέτρος Παρασκευόπουλος μέλος τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ ἄλλα σοβαρὰ στελέχη τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

στ) Στὶς 20 Ἰουλίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἀπεκάλυψε καὶ συνέλαβε 26 ἀνώτατα καὶ ἀνώτερα στελέχη τοῦ κλιμακίου τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, γιὰ τὴ Νότιο Ἑλλάδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τούτου Στέργιος Ἀναστασιάδης, μέλος τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. καὶ Ἀχιλλέας Μπανᾶς μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν καθοδήγησι καὶ κατηύθυναν ὅλη τὴν ἐγκληματικὴ δρᾶσι τοῦ Κ.Κ.Ε. δηλαδὴ τὴ στρατολογία καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν σ' ὁλόκληρη τὴν Νότιο Ἑλλάδα.

Συνελήφθησαν ἐπίσης τὰ ἀνώτατα στελέχη Εὐάγγελος Καβαδίας καὶ Ἰωάννης Ποτήρης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπεύθυνοι τοῦ τεχνικοῦ μηχανισμοῦ ἀποκρύψεως ἀνωτάτων στελεχῶν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὀργανώσει σπίτια γιὰ τὴ διαμονὴ τῶν παρανόμων στελεχῶν, μέσα στὰ ὁποῖα εἶχαν κατασκευασθῆ εἰδικὲς κρύπτες.

Στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἰωάν. Σούτσου 37 καὶ μέσα σὲ κατάλληλη κρύπτη ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήφθη ὁ Στέργιος Ἀναστασιάδης καὶ ὁ Εὐάγγελος Καβαδίας, καὶ κατεσχέθη ἕνα πλῆρες τυπογραφεῖο ποὺ λειτουργοῦσε παράνομα.

Ἐπίσης στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Νιόβης 5 καὶ μέσα σὲ κατάλληλη κρύπτη συνελήφθη ὁ Ἀχιλλέας Μπανᾶς. Σὲ ἄλλη δὲ κρύπτη ποὺ εἶχε κατασκευασθῆ στὸ Χολαργὸ στὸ σπίτι τῆς Πόπης Σκορδίλη, ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήφθη ὁ Ἰωάννης Ποτήρης.

Μὲ τὶς συλλήψεις αὐτὲς εἶχεν ὑποστῆ καίριο πλῆγμα ἡ καθοδήγησις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἠργάζετο στὴν Ἀθήνα, καθὼς καὶ διάφορες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῆς Νοτίου Ἑλλάδος.

ζ) Στὶς 12 Αὐγούστου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 48 στελέχη τῆς Ἀχτίδας διανοουμένων καὶ τῶν ὀργανώσεων νοσοκομείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιελαμβάνοντο καὶ τὰ ἡνωμένα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., ἤτοι ἡ Ἑλένη Μπανᾶ, μέλος Ἐπιτροπῆς Πόλης Κ.Ο.Α., ἡ Χρυσούλα Κάλλαρη καθοδηγήτρια τῆς Ἀχτίδας διανοουμένων, ἡ Ἀριάδνη Χριστοπούλου μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Ἀθήνας, ἡ Μαγδαληνὴ Ἀνουσάκη Α' γραμματεὺς Ἀχτίδος διανοουμένων, ὁ Σταῦρος Φούντας γραμματεὺς τῆς 14ης Ἀχτίδας κλπ. Τὰ στελέχη αὐτὰ ἐκτὸς τῆς ἄλλης γενικῆς κομμουνιστικῆς των ἀποστολῆς, εἶχαν ὀργανώσει τὸ μηχανισμὸ συγκεντρώσεως οἰκονομικοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

η) Στὶς 25 Σεπτεμβρίου 1949 ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε 131 στελέχη τῆς 1ης Ἐργατικῆς Ἀχτίδας, ποὺ εἶχεν ἁπλώσει τὴ δρᾶσι της κυρίως στὶς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ὅπως ἡ Η.Ε.Α.Π., ἡ Ε.Η.Μ., ἡ Ἑταιρία Ὑδάτων, ἡ Ἑταιρία Φωταερίου, ἡ Ἑταιρία Ὑπονόμων κλπ. Τὰ στελέχη αὐτὰ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχαν ὀργανώσει κομμουνιστικὲς φράξιες στὰ ἐργατικὰ συνδικάτα καὶ στὶς παραπάνω ἐπιχειρήσεις εἴτε τοῦ δημοσίου, εἴτε ἑταιρειῶν κοινωφελοῦς πάντως ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπεδίωκαν μὲ αὐτὲς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν ἐπαγγελματικῶν διεκδικήσεων νὰ παρασύρουν τοὺς ἐργάτες σὲ μαζικὲς ἀπεργιακὲς κινητοποιήσεις, τὶς ὁποῖες κατόπιν θὰ μετέτρεπαν σὲ πολιτικὲς ἐπαναστατικὲς ὁμάδες.

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙ ΔΥΟ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΝ [1] ΔΙΑ ΒΡΩΜΙΟΥΧΟΥ ΜΕΘΥΛΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ τ. Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΤΣΑ** καὶ Ἐπιμελητρίας Τοξικολογικοῦ Ἐργαστηρίου κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Ἡ εὐρεῖα χρησιμοποίησις διαφόρων χημικῶν προϊόντων ἐπέφερεν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν δηλητηρίων. Δηλητηριάσεις ἄγνωστοι πρότερον ἐμφανίζονται ἑκάστοτε, ὑποχρεοῦσαι τὸν ἰατροδικαστὴν—τοξικολόγον εἰς μελέτας ἐπ' αὐτῶν. Μία τῶν οὐσιῶν τούτων εἶναι τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον· ἐκ τούτου συχνὰ ἐσχάτως σημειοῦνται δηλητηριάσεις, ὁμαδικαὶ ἐνίοτε. Ἐν Γαλλίᾳ ἰδίᾳ παρετηρήθησαν πολλαὶ δηλητηριάσεις καὶ διάφοροι ἐπιστήμονες ἐμελέτησαν τὰ τῆς δηλητηριάσεως ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Δύο τοιαῦται δηλητηριάσεις θανατηφόροι ἐπισυμβάσαι παρ' ἡμῖν πρὸ ἔτους ὑποχρεοῦσιν ἡμᾶς νὰ ἐκθέσωμεν τὰ ἐκ τῆς βρωμιούχου μεθυλίου δηλητηριάσεως φαινόμενα καὶ τὰ ἐκ τῆς νεκροτομῆς εὑρήματα ἐπὶ τῶν δύο ἐν τῷ Ἰατροδικαστικῷ Ἐργαστηρίῳ ἐξετασθέντων πτωμάτων. Ὡς θέλομεν δὲ ἴδει ἐπρόκειτο περὶ ἀξιωματικῶν περιπολικοῦ σκάφους τοῦ Πολεμικοῦ Στόλου μας.

Τὸ **βρωμιοῦχον μεθύλιον** εἶναι ἀέριον εἰς συνήθη θερμοκρασίαν· ὑγροποιεῖται εὐχερῶς κάτω τῶν 4^0 πρὸς εὐκίνητον ἄχρουν ὑγρόν, ὀσμῆς εὐαρέστου. Εὑρίσκει διαφόρους ἐφαρμογὰς καὶ δὴ ὡς μέσον μεθυλιώσεων κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀντιπυρίνης καὶ τῆς πυραμιδόνης, ὡς καὶ εἰς τὴν χρωματουργίαν πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἰώδους καὶ τοῦ ἐρυθροῦ τῆς ἀνιλίνης.

Εὐρέως χρησιμοποιεῖται ὡς μέσον καταστροφῆς παρασίτων διαφόρων καὶ δὴ τῶν ζημιούντων τὴν γεωργίαν. Χρησιμοποιεῖται ἐπίσης ὡς μέσον ψυκτικόν. Ἡ χρησιμοποίησίς του ὅμως ὡς μέσου κατασβέσεως πυρκαϊῶν ηὔξησε λίαν τὴν παραγωγήν. Δοχεῖα κατάλληλα πληροῦνται ὑπὸ ὑγροῦ βρωμιούχου μεθυλίου καὶ ἐκκενοῦνται κατὰ τὰς πυρκαϊάς. Ἡ ὕπαρξις τοιούτων δοχείων ἔν τινι τῶν πλοίων τοῦ Στόλου μας καὶ ἡ διαρροὴ τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τῶν δύο ὑφ' ἡμῶν ἐξετασθέντων ἀτόμων.

Εἰς τὴν δηλητηρίασιν ἐκτίθενται κυρίως ἐργάται κατασκευάζοντες τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον ἢ ἐγκλείοντες αὐτὸ εἰς τὰ εἰδικὰ δοχεῖα, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἐκτεθέντες εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ δηλητηρίου. Κατὰ τὰς πυρκαϊᾶς δύναται νὰ ἐπέλθῃ δηλητηρίασις οὐχὶ μόνον ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ χρησιμοποιηθέντος βρωμιούχου μεθυλίου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάσπασιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας παραχθέντων CO καὶ HBr.

Τοξικὴ δόσις. Τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον εἶναι λίαν τοξικόν. Κατὰ τὸν Καθηγητὴν Ἰωακείμογλου ποσότης 0,03 κατὰ λίτρον ἀέρος εἶναι δηλητηριώδης. Ἡ δηλητηριώδης δόσις εἶναι τετράκις μείζων τῆς τοῦ τετραχλωριούχου ἄνθρακος καὶ εἰκοσάκις μείζων τῆς τοῦ τριχλωραιθυλενίου.

Ἡ ἐπακριβὴς δηλητηριώδης δόσις διὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν τυγχάνει καθωρισμένη. Οἱ Duvoir—Layani δέχονται ὑπάρχουσαν ἀτομικὴν εὐπάθειαν, διότι παρετήρησαν ἐργάτας ἀπὸ μακροῦ ἐρχομένους εἰς συνάφειαν πρὸς τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον καὶ μὴ παθόντας, τοὐναντίον δὲ ἄλλους ταχύτατα προσβληθέντας.

Ἡ δηλητηριώδης ἐπενέργεια τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου θεωρεῖται ὅτι ὀφεί-

[1] Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἰατρικῆς», τόμος 18ος, τ. 10ον.

λεται εἰς τὴν προκαλουμένην διάλυσιν τῶν λιποειδῶν τῶν διαφόρων κυττάρων καὶ δὴ τῶν νευρικῶν.

Συμπτωματολογία. Ἀπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐμφανίζονται κυρίως φαινόμενα καὶ σπανιώτερον ἀπὸ τῶν πνευμόνων.

Κατὰ τοὺς Cade καὶ Mazel τὰ πρῶτα φαινόμενα εἶναι ζάλη, κεφαλαλγία, διαταραχαὶ τῆς ὁράσεως καὶ πόνοι κατὰ τὰς ἀρθρώσεις. Συνήθως ἐπέρχεται ὕφεσις ἂν μὴ ἐξάλειψις τῶν φαινομένων ἐπὶ ὥρας ἱκανάς, 24 ἐνίοτε. Κατόπιν ὅμως ἐπανεμφανίζονται βαρύτερα τὰ ἄνω συμπτώματα, ἐπιπροστίθενται δὲ ὑπνηλία, λιποθυμίαι, σπασμοί, κῶμα καὶ εἶτα ὁ θάνατος.

Ἐὰν ὁ δηλητηριασθεὶς διαφύγῃ τὸν ἄμεσον θάνατον δύναται νὰ καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, εἴτε δι' ἐπιληπτικὰς προσβολάς, κατὰ περιόδους ἐπερχομένας, εἴτε κυριώτερον δι' ἀσυνεργείαν μυϊκὴν καὶ τρόμον, ἐξ ὧν ὁ ἄρρωστος οὔτε νὰ φάγῃ, οὔτε νὰ ἐνδυθῇ, οὔτε νὰ ἐκδυθῇ οὐδὲ νὰ ἐργασθῇ δύναται. Κατὰ πολλοὺς ἡ ἐναπομείνασα μετὰ προσβολὴν ὀξείας δηλητηριάσεως ἀνικανότης δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς 60—90 %. Παρουσιάζουν ἐπίσης οἱ διασωθέντες κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον ἀνισοκορίαν, νυσταγμόν, σημεῖον Argyl—Robertson κ.λ.π.

Πλὴν τῆς νευρικῆς μορφῆς παρατηρεῖται, σπανιώτερον ὅμως, πνευμονικὴ μορφή, συνισταμένη εἰς ἀνάπτυξιν ὀξέος πνευμονικοῦ οἰδήματος.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δέρματος δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσι φαινόμενα δερματίτιδος διὰ τὴν μέχρι τοῦ χορίου εἴσδυσιν τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου, διὰ τὴν διάλυσίν του εἰς τὰ λιποειδῆ τῶν κυττάρων τῆς ἐπιδερμίδος.

Παθολογικὴ ἀνατομική. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Duvoir—Derobert καὶ ἄλλων ἐπὶ δηλητηριάσεων διὰ βρωμιούχου μεθυλίου ἀνευρίσκεται μικροσκοπικῶς ὑπεραιμία τῶν διαφόρων σπλάχνων καὶ δὴ τοῦ ἐγκεφάλου. Κατὰ τοῦτον δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ αἱμορραγικαὶ ἑστίαι, κατὰ διάφορα σημεῖα τοῦ ἐγκεφάλου. Τὴν ὑπεραιμίαν τοῦ ἐγκεφάλου συνοδεύει καὶ οἴδημα τούτου. Τινὲς ἀνεῦρον αἱμορραγίαν κατὰ τὸ κάτω τμῆμα τοῦ ἐρυθροῦ πυρῆνος τοῦ ἄνω παρεγκεφαλικοῦ σκέλους, ἐξ οὗ διάφορα παρεγκεφαλιδικὰ φαινόμενα ἀναπτυχθέντα ἐν ζωῇ (ἀδιαδοχοκινησία, ὀφθαλμικαὶ διαταραχαί, κ.λ.π.).

Διὰ τῆς ἱστολογικῆς ἐξετάσεως κατὰ τοὺς Duvoir—Derobert ἀνευρίσκονται τὰ ἑξῆς: Εἰς τὸν ἐγκέφαλον δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς ἀλλοιώσεις τῶν κυττάρων. Εἰς τοὺς πνεύμονας ἀνευρίσκεται οἴδημα τοῦ τοιχώματος τῶν κυψελίδων μετὰ λευκοκυτταρικῆς διηθήσεως. Ὑπὸ λευκοκυττάρων δυνατὸν νὰ πληρωθῇ ὁ χῶρος τῶν κυψελίδων, παρομοίως ὅπως ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ἀρσινῶν.

Εἰς τὸ ἧπαρ ἀνευρίσκεται λιπώδης ἐκφύλισις τῶν ἡπατικῶν κυττάρων. Κατὰ τὸν σπλῆνα μικροεμβολαί. Κατὰ τοὺς νεφροὺς ἀλλοίωσις τῶν ἐσπειραμένων σωληναρίων.

Τοξικολογικὴ ἀνίχνευσις. Ἡ τοξικολογικὴ ἀνίχνευσις ἐκτελεῖται διὰ διαφόρων μεθόδων, κοινῶν πρὸς ἀναζήτησιν τῶν λοιπῶν ἁλογονωμένων παραγώγων τῶν ἀλκοολῶν (τοιοῦτα εἶναι τὸ χλωροφόρμιον, τὸ χλωριοῦχον αἰθύλιον, τὸ δὶ καὶ τρι-χλωραιθυλένιον· τὸ δὶ καὶ τετρα καὶ πεντα-χλωραιθάνιον), ὁ τετραχλωριοῦχος ἄνθραξ, τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον κ.λ.π.

Ἅπαντα τὰ σώματα ταῦτα κέκτηνται μεγάλην τοξικὴν δύναμιν, ἀνευρισκόμενα δὲ εἰς τὰ σπλάχνα θανόντος τινὸς φανεροῦσιν ὅτι ἐν ζωῇ εἰσεπνεύσθησαν.

Διακρίνομεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς ἑξῆς μεθόδους ἀναζητήσεως τῶν ἁλογονωμένων παραγώγων τῶν ἀλκοολῶν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου:

1) Τὴν ὑπὸ τοῦ Kohn—Abrest (1934) προταθεῖσαν μέθοδον πυρολύσεως τῶν παραγώγων διὰ θερμάνσεως τῶν ἀτμῶν, παρασυρομένων ὑπὸ ρεύματος ἀέρος ἐν σωλῆνι ἐκ πυριτικοῦ ὀξέος εἰς 900. Ἐπέρχεται τότε σχηματισμὸς ἁλογονικοῦ ὀξέος, δεσμευομένου ὑπὸ νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἡ ὅλη ἐργασία ἐκτελεῖται ἐν εἰδικῇ

συσκευῆ. Ἡ μέθοδος ἐτροποποιήθη λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ Truffert (1944), ἐπινοήσαντος νέαν διάταξιν τῆς συσκευῆς ἐπιτρέπουσαν μείζονα ἀπόδοσιν καὶ ἀκρίβειαν.

2) Τὴν ὑπὸ τοῦ Nicloux προταθεῖσαν σαπωνοποίησιν τῶν παραγώγων διὰ καυστικοῦ κάλεος. Ὁ Truffert ἐν εἰδικῇ μελέτῃ ἀποφαίνεται ὅτι προκειμένου περὶ χλωροφορμίου ἡ πυρόλυσις εἶναι προτιμοτέρα, ἀντιθέτως ὅμως ἐνδείκνυται ἡ μέθοδος τῆς σαπωνοποιήσεως ἐπὶ βρωμιοπαραγώγων καὶ ἰδιοπαραγώγων. Κατὰ τὴν σαπωνοποίησιν ταύτην διὰ θερμάνσεως μετὰ ἀλκοολικοῦ καυστικοῦ κάλεος ἐπιτυγχάνεται ἡ μετατροπὴ τοῦ ἀλογονωμένου παραγώγου εἰς ἅλας βρωμιοῦχον ἢ ἰωδιοῦχον. Ἐκδιώκεται τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ δι' αὐτῶν κατεργασθέντα σπλάγχνα ἀποτεφροῦνται. Ἡ τέφρα ἐκχυλίζεται δι' ὕδατος καὶ τὸ ὅλον ἀραιοῦται μέχρι ὡρισμένου ὄγκου. Ὀλίγα κ. ἐκ. τοῦ διαλύματος, ὀξυνιζόμενα δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος παραλαμβάνονται διὰ περισσείας χρωμικοῦ καλίου· προστίθενται σταγόνες θειϊκοῦ ὀξέος καὶ τὸ ὅλον ἀναταράσσεται μετὰ χλωροφορμίου. Τοῦτο ἐπὶ ἰωδιούχου ἅλατος χρωματίζεται ἰῶδες καὶ ἐπὶ βρωμιούχου κίτρινον, ὁσάκις ὑπάρχει μεγάλη ποσότης βρωμιούχου ἐλευθέρα. Ἐπὶ τῶν ἰχνῶν ὁ Truffer χρησιμοποιεῖ τὸ θειϊκὸν —φουξινοῦχον ἀντιδραστήριον τῶν Deniges —Chelle, παρέχον ἐρυθρὸν χρῶμα εἰς τὴν ἐκ χλωροφορμίου στοιβάδα· ταύτης ἡ χρωματικὴ ἀντίδρασις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὴν ἀντίδρασιν ἐλευθερουμένου βρωμίου.

Πρόγνωσις—Θεραπεία. Ἡ πρόγνωσις τῆς διὰ βρωμιούχου μεθυλίου δηλητηριάσεως θεωρεῖται βαρεῖα. Ἂν ὁ θάνατος δὲν ἐπέλθῃ ἀμέσως ἐναπολείπεται ἀναπηρία, συνισταμένη κυρίως εἰς τρόμον τῶν ἄνω ἄκρων κυρίως, παρεμποδίζοντα, ὡς εἴρηται, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μᾶλλον ἀπαραιτήτων κινήσεων ἐνδύσεως, διατροφῆς κ.λ.π. Ἐπίσης ἐγκαθίστανται ἐπιληπτικαὶ προσβολαί. Ἡ ἀναπηρία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς 60—90 %.

Ἡ θεραπεία συνίσταται κυρίως εἰς τεχνητὴν ἀναπνοήν, εἰσπνοὰς ὀξυγόνου καὶ κατὰ τῆς γενικῆς συμφορήσεως ἀγγειοσυσταλτικὰ φάρμακα (ἀδρεναλίνη, γλουταθειόνη κ.λ.π.).

Ἡμέτεραι περιπτώσεις. Ἐν Ἑλλάδι δηλητηριάσεις δι' ἀλογονωμένων παραγώγων ἀλκοολῶν καὶ εἰδικῶς διὰ βρωμιούχου μεθυλίου δὲν εἶχον μέχρι τοῦδε παρετηρηθῆ. Πρὸ ἔτους ἐπῆλθον δύο θανατηφόροι δηλητηριάσεις ἐπὶ ἀνδρῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸ 1948. Ἐξετάσαντες τὰ πτώματα τούτων θέλομεν ἐκθέσει τὰ εὑρήματα ἡμῶν.

Τὸ ἱστορικὸν τῶν δηλητηριάσεων τούτων ἔχει οὕτω κατὰ τὰς χορηγηθείσας πρὸς ἡμᾶς πληροφορίας τῆς Ναυτικῆς Ἰατρικῆς Ὑπηρεσίας ἣν θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἀμφότεροι ἦσαν μέλη τοῦ πληρώματος τοῦ μικροῦ περιπολικοῦ σκάφους τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Ἐδείπνησαν περὶ ὥραν 8—9 μ.μ. ἐκ τοῦ συσσιτίου τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου· τοῦτο ἀπετελεῖτο ἀπὸ φασόλια καὶ ρέγγες καπνιστές, γάλα καὶ καφέ. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα παρέμειναν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοίου κοπλῶς ἔχοντες καὶ περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ἀπεσύρθησαν εἰς τοὺς κοιτῶνας των πρὸς ὕπνον. Μετὰ δίωρον περίπου ἐκάλεσαν τὸν θαλαμηπόλον διατεινόμενοι ὅτι δὲν αἰσθάνονται καλά. Ἡ ἀδιαθεσία συνίστατο εἰς χολώδεις ἐμέτους καὶ κακόσμους διαρροϊκὰς κενώσεις, ζάλην καὶ κεφαλαλγίαν. Μετὰ 7—8 κενώσεις ἡ διάρροια κατέπαυσεν, οἱ ἔμετοι ὅμως ἐξηκολούθησαν. Εἰς ἀμφοτέρους ἡ συνείδησις διετηρεῖτο ἠσθάνοντο καῦσον ὀπισθοστερνικόν· δὲν ὑπῆρχεν ἐρεθισμὸς τῶν ὀφθαλμῶν, οὔτε βήξ. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ γενομένη κλινικὴ ἐξέτασις διεπίστωσε τὰ ἑξῆς: Ἀκροαστικῶς ἀπὸ τῶν πνευμόνων οὐδέν· ἀνταναπλαστικὰ ὀφθαλμῶν κατὰ φύσιν· κυκλοφορία καὶ ἀναπνοὴ κανονικαί, ἐλαφρὰ σύσπασις κατὰ τὸ ἐπιγάστριον ἄνευ πόνων κατὰ τὴν κοιλίαν. Μετὰ $^3/_4$ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τοῦ

κληθέντος ἐπὶ τοῦ πλοίου ἰατροῦ, ὁ Π.Κ. ἀπώλεσε τὴν συνείδησιν, περιέπεσεν εἰς κωματώδη κατάστασιν καὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ σπασμῶν τονικῶν καὶ κλονικῶν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος. Ὁ ἕτερος τῶν παθόντων, ὁ Μ. Κ., διετήρει κατὰ τὸ πλεῖστον συνείδησιν, παρουσίαζεν ὅμως κατὰ περιόδους θόλωσιν τῆς διανοίας μέχρι τῆς 11ης πρωϊνῆς, ὁπότε ἀμφότεροι μετεφέρθησαν εἰς Νοσοκομεῖον. Περὶ ὥραν 11 $^1/_2$ καὶ ὁ δεύτερος, ὁ Μ.Κ., ἀπώλεσε τὴν συνείδησιν καὶ κατελήφθη ὑπὸ σπασμῶν, οὐχὶ τόσων ἐντόνων ὡς ἐπὶ τοῦ Π.Κ. καὶ οὐχὶ συνεχῶν.

Ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης παρουσίασαν βαρεῖαν γενικὴν κατάστασιν· τῆς ὅλης κλινικῆς εἰκόνος προεξῆρχεν ἔντονος νευρικὴ διέγερσις καὶ ἰσχυροὶ τονικοὶ καὶ κλονικοὶ σπασμοί, ὑπενθυμίζοντες ἐκλαμψίαν. Τὰ ἀντανακλαστικὰ ἦσαν ζηὐξημένα· ἡ κόρη εὑρίσκετο ἐν μύσει· δὲν ὑπῆρχεν ὀπισθότονος, οὔτε δυσκαμψία τοῦ αὐχένος. Κέρνιγκ ἀρνητικόν· ὁ κερατοειδὴς ἀντέδρα νωθρῶς. Δὲν ὑπῆρχε δύσπνοια· ὁ σφυγμὸς ταχύς, ἀλλὰ κατὰ φύσιν.

Ἡ κατάστασις τῶν ἀρρώστων ἐπεδεινοῦτο συνεχῶς. Περὶ τὴν 2 μ.μ. ἡ κυκλοφορία ἤρχισε καμπτομένη· ἀμφότεροι παρουσίασαν διαλείψεις καὶ ἀρρυθμίαν τοῦ σφυγμοῦ. Περὶ ὥραν 8ην μ.μ. ἀπιβίωσεν ὁ Μ.Κ. καὶ περὶ ὥραν 11 $^1/_2$ ὁ Π.Κ.

Ἀμφοτέρων τὰ πτώματα μετεφέρθησαν πρὸς νεκροτομίαν εἰς τὸ νεκροτομεῖον τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου. Ἡ ἐξέτασις ἐνηργήθη 24 ὥρας μετὰ τὸν θάνατον. Ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν πτωμάτων παρετηρήθησαν αἱ αὐταὶ παθολογο—ἀνατομικαὶ ἀλλοιώσεις δι' ὃ παραθέτομεν μόνον τὴν τοῦ Μ.Κ. (κυβερνήτου τοῦ πλοίου).

Ἦτο οὗτος 26 ἐτῶν. Διὰ τῆς νεκροψίας καταφαίνετο κυάνωσις τοῦ προσώπου καὶ ὀλίγοι λευκοὶ ἀφροὶ κατὰ τὰ χείλη. Ἡ νεκροτομία ἔδειξεν ἔντονον ὑπεραιμίαν πάντων τῶν ὀργάνων. Οὕτω κατὰ τὸν **ἐγκέφαλον** παρετηρεῖτο ἔντονος διαγραφὴ τῶν ἀγγείων τῆς λεπτῆς μήνιγγος καὶ οἴδημα ταύτης. Τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν ἦτο ἄφθονον.

Κατὰ τοὺς πνεύμονας: παλαιαὶ μερικαὶ συμφύσεις· ἀποτιτανωμένα φυμάτια κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ δεξιοῦ πνεύμονος· μεγίστη ὑπεραιμία ἀμφοτέρων τῶν πνευμόνων· ἐντὸς τῆς τραχείας καὶ τῶν βρόγχων ὑπῆρχεν ὀλίγος ἀφρός, λεπτός, ἐλαφρῶς ἐρυθρωπός· κατὰ τὴν διατομὴν τῶν πνευμόνων ἐξέρρεε παρόμοιος ἀφρός. Ἀπὸ τοῦ περικαρδίου καὶ τῆς καρδίας οὐδέν. **Στόμαχος**: Ἐν τῇ κοιλότητι αὐτοῦ ὑπῆρχε περὶ τὸ $^1/_2$ λίτρον ὑγροῦ χολώδους· Ὁ βλενογόνος οἰδηματώδης φέρων κατὰ τόπους στικτὰς αἱμορραγίας. Ἐν τῷ ἐντέρῳ ὑπῆρχεν ἄφθονον ὑγρὸν ἐπίσης χολοβαφὲς καὶ πως βλεννῶδες, ὁ βλεννογόνος τοῦ ἐντέρου ἐνεφανίζετο οἰδηματώδης καὶ κατὰ χώρας ὑπεραιμικός. **Ἧπαρ**: μικρὸν διογκωμένον, ὑπεραιμικόν. Ἡ χοληδόχος κύστις ἦτο διατεταμένη ἐκ τῆς ἀφθόνου χολῆς. **Σπλήν**: ηὐξημένος πως τὸν ὄγκον, ὑπεραιμικὸς καὶ μαλθακὸς τὴν σύστασιν. Οἱ νεφροὶ ἀπεφλοιοῦντο εὐκόλως· τὸ παρέγχυμα αὐτῶν ἐνεφάνιζε, ὡς ἐκ τῆς ὑπεραιμίας, βυσσινέρυθρον χροιάν· τὰ ὅρια τῆς φλοιώδους ἀπὸ τῆς μυελώδους οὐσίας ἦσαν συγκεχυμένα. Ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει δὲν εὑρέθησαν οὖρα. Ἀπὸ τῶν ἐπινεφριδίων καὶ τοῦ παγκρέατος μετρίου βαθμοῦ συμφόρησις.

Καὶ ἡ νεκροτομία τοῦ ἑτέρου πτώματος, τοῦ Π.Κ., ἔδειξε τὰ αὐτὰ περίπου φαινόμενα, δηλαδὴ ἔντονον συμφόρησιν πάντων τῶν σπλάγχνων, ἄφθονον χολὴν ἐν τῇ χοληδόχῳ κύστει, χολῶδες ὑγρὸν ἐν τῷ στομάχῳ καὶ τῷ ἐντέρῳ καὶ στικτὰς αἱμορραγίας κατὰ τὸν βλεννογόνον αὐτῶν. Ὁ Π.Κ. ἦτο ἡλικίας 24 ἐτῶν.

Τοξικολογικὴ ἐξέτασις: Αὕτη κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις περιεστράφη τὸ μὲν εἰς τὴν ἀναζήτησιν ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῶν συνήθως ἀναζητουμένων δηλητηρίων καὶ τοῦτο ὅπως ἀποκλεισθῇ πᾶσα τυχαία ἢ σκόπιμος συνύπαρξις καὶ ἑτέρων τοξικῶν οὐσιῶν, τὸ δὲ εἰς εἰδικὴν ἀναζήτησιν τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου εἰς τὰ σπλάγχνα καὶ ἰδίως εἰς τὸ αἷμα, ὅπερ εἶχε ληφθῇ ἐν ζωῇ κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς δηλητηριάσεως.

Ἐφηρμόσαμεν πρὸς ἀποχωρισμὸν καὶ διαπίστωσιν ὑπάρξεως τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου, μετὰ λίαν ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων τὴν μέθοδον τῶν Nicloux —Truffert, ὡς ἄνω αὕτη περιεγράφη, δηλ. τὴν σαπωνοποίησιν τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου πρὸς βρωμιοῦχον κάλιον, ὅπερ ἀκολούθως ἀπεχωρίσθη ἐκ τῆς τέφρας τῶν σπλάγχνων καὶ τοῦ αἵματος. Ἀμφοτέρων τῶν θυμάτων τὸ αἷμα ἦτο πλούσιον εἰς βρωμιοῦχον μεθύλιον· εἰς τὰ σπλάγχνα ἀνευρέθη ὡσαύτως τὸ δηλητήριον εἰς ποσὸν μικρότερον ἢ εἰς τὸ αἷμα, ἀλλὰ πάντως ἐπαρκὲς ὥστε νὰ φανεροῦται ὁ ἐντοπισμὸς τοῦ δηλητηρίου εἰς τὰ διάφορα ὄργανα.

Εἰς τὴν εἰδικὴν ἀναζήτησιν τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου ἐστράφημεν διότι ὁ ἐπισκεφθεὶς τοὺς παθόντας ἰατρὸς πρὶν ἢ οὗτοι μεταφερθοῦν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἠσθάνθη ὀσμὴν βαρεῖαν ἀναδιδομένην ἀπὸ τοῦ διαμερίσματος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἔνθα, ὑπῆρχεν ἐγκατάστασις σβέσεως πυρὸς διὰ βρωμιούχου μεθυλίου.

Συγχρόνως πρὸς τὴν ὑφ' ἡμῶν γενομένην ἀνακάλυψιν τῆς δηλητηριάσεως ἐπὶ τῶν θανόντων, εἰδικὴ ἔρευνα τοῦ πλοίου, γενομένη ὑπὸ ἀξιωματικῶν διεπίστωσε τὴν διαφυγὴν τοῦ πυροσβεστικοῦ ἀερίου—δηλ. τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου—ἐν τῷ δωματίῳ τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ ὑφ' ἡμῶν ἀναφερθεῖσαι περιπτώσεις εἶναι, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν, αἱ πρῶται παρατηρηθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι· εὐχόμεθα νὰ εἶναι καὶ αἱ τελευταῖαι.

Πρὸς ἔγκαιρον ἀποκάλυψιν τῆς διαφυγῆς τοῦ ἀερίου καὶ πρόληψιν δηλητηριάσεων θὰ ἦτο χρήσιμος ἡ προσθήκη εἰς τὰ δοχεῖα τὰ ἐνέχοντα τὸ βρωμιοῦχον μεθύλιον μικρᾶς ποσότητος δακρυογόνου τινος ἀερίου, ὡς ἀκρολεΐνης ἢ ἄλλου τινός, ὁπότε ὁ προκαλούμενος ἐρεθισμὸς τῶν ἐπιπεφυκότων θὰ καθίστα γνωστὸν τὸν ἐκ διαφυγῆς τοῦ βρωμιούχου μεθυλίου, κίνδυνον.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πόθοι

Στὸ γέρμα εἶν' τὸ φεγγάρι φλογισμένο,
πνιγμένο μεσ' τὸ αἷμα τὸ ἀχνό,
πληγώνει τ' οὐρανοῦ τὸ βελουδένιο
μαβιὸ κορμὶ καθὼς κιλᾶ ἀργό.

*

Κι' οἱ λεῦκες σιγολένε πονεμένα
κάποιο τραγούδι τῆς ἀγάπης τους παληὸ
κι' ὁ κάμπος ψυθιρίζει στὸν ἀγέρα
γλυκόλογα π' ἀνάφτουνε καῦμό.

*

Τὸ φεγγαράκι τὸ θλιμμένο σβύνει
κι' ἀνάβει κάποιος πόθος γιὰ τὸ φῶς·
εἶν' ἡ ἐλπίδα ἡ μεγάλη ποὺ θὰ μείνῃ
ὡς τὸ ξημέρωμα — Λευτεροερχομός.

Σ. Χανδρῆς

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

— ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1923 —

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ-
Δικηγόρου κ. **ΔΗΜΟΣΘ. ΚΟΡΕΣΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

8. Τὸ ἔργον καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς Διεθνοῦς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.
9. Ἐπίλογος.

***

8. Τὸ ἔργον καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς Διεθνοῦς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Καθὼς ἤδη ἐξιστορήθη, ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων ἐξεδηλώθη ἄμεσος ἀντίδρασις διὰ τὴν πραξικοπηματικὴν ὑπὸ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας κατάληψιν τῆς Κερκύρας, μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐξασφαλίσεως δῆθεν ἐγγυήσεων, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος τῆς Κακαβιᾶς καὶ διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων.

Οὕτω ἡ Ἀγγλία ἀπέστειλεν ἰσχυρὰς ναυτικὰς δυνάμεις εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, ἀντιπαραταχθείσας εἰς τὸν Ἰταλικὸν στόλον, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐπεδείχθη ἄμεσον ἐνδιαφέρον καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς προσφυγῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν αὐθαίρετον καὶ ἄδικον ταύτην πρᾶξιν εἰς τὴν Γενεύην τότε ἑδρεύουσαν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν (Κ.Τ.Ε.). Δυστυχῶς ἐκ κακῆς δικονομικῆς μᾶλλον, διατυπώσεως τῆς προσφυγῆς ταύτης ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐκρίθη τελικῶς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ἀλλὰ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις ἑδρευούσης διασκέψεως τῶν Πρεσβευτῶν (βοηθητικοῦ ὀργάνου τῆς Κ.Τ.Ε.) ἥτις μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅρων, οὓς ἐδέχθη ἢ ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνέκρινε καὶ τὴν ἀποστολὴν Διεθνοῦς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἑνὸς Γάλλου, ἑνὸς Ἰταλοῦ καὶ ἑνὸς Ἄγγλου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐν Παρισίοις στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς Ἰαπωνικῆς Πρεσβείας, Στρατηγοῦ Σιμπούγια, ἀνετέθη ἡ κατόπιν ἐπιτοπίου μεταβάσεως, ἐνέργεια ἀνακρίσεων τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τυχὸν εὐθύνης ἢ ὑπαιτιότητος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν μὴ ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος, ὅσον καὶ διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβεν χώραν τοῦτο. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τσύτην, ἀφιχθεῖσαν ἐνταῦθα τὴν 15ην Σεπτεμβρίου (καὶ ἀποσταλεῖσαν ἀμέσως μέσῳ Πρεβέζης καὶ δι' Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ σκάφους εἰς Ἰωάννινα) ἀπεσπάσθη ὁ ἀνώτερος διπλωματικὸς ὑπάλληλος κ. Δενδραμῆς καὶ ὡς διερμηνεὺς ὁ ἀκόλουθος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Μόστρας.

Ὡς εὐνόητον, παρὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Συνταγματάρχου Φλωριᾶ, ἐλήφθησαν ἐξαιρετικὰ μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διὰ τὴν διευκόλυνσιν αὐτῆς ἐν γένει εἰς τὰς κινήσεις της καὶ τὸ ἔργον της. Ἐπίσης διὰ τὴν φρούρησιν τῆς ὑπαίθρου διετέθησαν ἰσχυραὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκείου Σωματάρχου, Στρατηγοῦ Δράκου, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι.

Μεταξὺ τῶν πρώτων, οὓς ἐξήτασεν ἡ ἐπιτροπή, ἐπιληφθεῖσα τοῦ ἔργου της ἀπὸ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου, ἦτο ὁ Συνταγματάρχης κ. Μπότσαρης, ἀπασχολήσας αὐτὴν ἐπὶ δίωρον καὶ παρασχὼν λίαν διαφωτιστικὰ στοιχεῖα. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις ἐμοῦ, μεταβάντος ἐπὶ τοῦτο πάλιν εἰς Ἰωαννινα. Αὕτη διεκόπη τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἵνα συνεχισθῇ τὴν ἑπομένην εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐκεῖ κατωρθώθη νὰ πρασκομισθῇ καὶ νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ μόνος αὐτόπτης μάρτυς τῆς σκηνῆς τοῦ φόνου τῶν μελῶν τοῦ Ἰταλικοῦ κλιμακίου, ποιμὴν Μπάρτος. Μὲ τὴν ἀρκετὰ διαφωτιστικὴν κατάθεσιν τούτου καὶ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβεν χῶραν τὸ ἔγκλημα, διεπιστώθη, ὅτι οἱ δολοφόνοι ἐγνώριζαν ὅτι πρῶτον θὰ διήρχετο τὸ αὐτοκίνητον τῆς Ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας

καὶ οὐδὲν κώλυμα ἐπρόβαλαν κατὰ τὴν διέλευσιν τούτου, ρίψαντες τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ 'Αλβανικοῦ αὐτοκινήτου, ὅπερ παραδόξως ἐξηφανίσθη, ἐνῷ ἦτο φυσικὸν ν' ἀκουσθῶσιν οἱ πυροβολισμοὶ ὑπὸ τῶν ἐπιβαινόντων τούτου, καὶ νὰ ἐδείκνυον κάποιο ἐνδιαφέρον διὰ τὰ συμβαίνοντα ὄπισθεν αὐτῶν...

Τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα ὅσον καὶ πλεῖστα ἄλλα, ὡς καὶ τ' ἀνευρεθέντα ὡς προανέφερον ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν μου εἰς τὴν θέσιν ὅπου παρεμόνευον τὴν διέλευσιν τῶν θυμάτων, οἱ ἀπαίσιοι δολοφόνοι ('Αλβανικὸν στρατιωτικὸν κομβίον, ὑπολλείμματα εὐρωπαϊκῶν σιγαρέττων, τεμάχιον 'Ιταλικοῦ γραμματοσήμου) ὑπεγραμμίσθησαν ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου 'Αρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Συνταγματάρχου Φλωριᾶ, καὶ ἀσφαλῶς, παρὰ τὴν λυσσώδη ἀντίδρασιν τοῦ 'Ιταλοῦ ἀντιπροσώπου Συνταγματάρχου Μπόνι, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς. Ὁ ἐν λόγῳ 'Ιταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐκ συστήματος παρενέβαλεν διαρκῶς ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ μορφὴν ἀντιρρήσεων ἢ ἐνστάσεων, αἵτινες εὐτυχῶς οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς. Εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, εὑρισκομένης ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν συνόρων καὶ πλησίον 'Αλβανικοῦ φυλακίου, ἐζήτησεν ἀναβολὴν τῆς συνεδριάσεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἄνευ τῆς παρουσίας 'Ιταλικοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, εἰδικῶς παρ' αὐτοῦ μετακληθέντος καὶ οὗτινος ἀνέμενε τὴν ἄφιξιν ἐξ Ἁγίων Σαράντα. Ὁ 'Ιάπων πρόεδρος, μὲ ἀρκετὴν δόσιν εἰρωνίας, ἐστράφη πρὸς αὐτὸν καὶ ψυχρότατα τῷ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ συνεδρίασις καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἐξηκολούθη καὶ ἄνευ αὐτοῦ, ἂν ἐπιθύμει δι' οἱονδήποτε λόγον ν' ἀποχωρήσῃ.

Ὑπὸ τοιαύτην ἀτμόσφαιραν ἠργάσθη ἡ ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς 23 Σεπτεμβρίου, καὶ καθ' ἃς εἴχομεν ἐμπιστευτικῶς πληροφορίας, ἐπείσθη ἀπολύτως:

1) Ὅτι οἱ δολοφόνοι ἐτράπησαν πρὸς τὰ 'Αλβανικὰ σύνορα, ὅπου προστατευόμενοι προφανῶς—ἐξηφανίσθησαν καὶ

2) Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ 'Αρχαί, ἔπραξαν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν διερεύνησιν τοῦ σκοτεινοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις (κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴν πράγματι κατάθεσιν τοῦ Συνταγματάρχου Φλωριᾶ) «ἴχνος πρὸς ἴχνος, ἡ Ἑλληνικὴ ἀνάκρισις κατώρθωσεν νὰ παραδώσῃ τοὺς δράστας, ἕως δύο περίπου χιλιόμετρα, ἔσωθεν τῶν 'Αλβανικῶν συνόρων ὅπου, ὅμως, ἐξαφανίζονται πλέον τὰ ἴχνη των...». Παρὰ ταῦτα, δυστυχῶς, ἡ Πρεσβευτικὴ Διάσκεψις τῶν Παρισίων, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ ὑποβληθῆ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς, ὑπεχρέωσεν (ἀπόφασις 27 Σεπτεμβρίου) τὴν Ἑλλάδα νὰ καταβάλῃ τὰ 50 ἑκατομμύρια λιρέττας(*) εἰς τὴν 'Ιταλίαν, διότι... δὲν ἀνευρέθησαν οἱ ἔνοχοι... καίτοι ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν ὅμως ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ δημοσιεύσῃ—δὲν ἦτο δυσμενὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα.

9. 'Επίλογος.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς χρηματικῆς ταύτης ποινῆς, οἱ 'Ιταλοὶ ἐξεκένωσαν τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1923 τὴν Κέρκυραν καὶ ὁ Νομάρχης κ. Εὐριπαῖος ἐπανεγκαταστάθη εἰς τὴν διοίκησιν τῆς νήσου ὑπὸ φρενιτιώδη ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων.

Χάριν τῆς ἱστορίας δέον νὰ λεχθῇ ὅτι τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ πόλει τῆς Κερκύρας εἶχεν ἀναλάβῃ, τῇ συγκαταθέσει τῶν 'Ιταλῶν, ἐκ νέου ἡ 'Αστυνομία τῶν Πόλεων, ἀπὸ τῆς 20ης Σεπτεμβρίου διότι οἱ κάτοικοι, λόγῳ γενομένων πολλῶν κλοπῶν καὶ τελευταίως δύο διαρρήξεων κοσμηματοπωλείων, εἶχον ἐξεγερθῆ κατὰ τῆς ἀκηδίας τῶν 'Ιταλῶν, εἰς ἐπικίνδυνον βαθμόν.

'Εντὸς 24ώρου, ἀφ' ἧς ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των, οἱ Ἕλληνες ἀστυνομικοί, συνελήφθησαν οἱ δρᾶσται ἀμφοτέρων τῶν διαρρήξεων αὐτῶν, πρὸς πλήρη ἱκανοποίη-

* Εἰς προηγούμενον τεῦχος ἀνεγράφη 50 χιλ. λιρέτται ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 50 ἑκατομμύρια.

Ο ΣΤΩΪΚΟΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ

'Εκ τοῦ Περιοδικοῦ «TIME»,
τεῦχος Σεπτεμβρίου 1958,
κατὰ μετάφρασιν 'Αρχιφύλακος
κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΙΣΠΑ**

Κατ' αὐτὰς ἡ Δ/νσις Τροχαίας Κινήσεως τῆς Πρωτευούσης τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος τροχονόμου Σίγκφρεντ Χάλμποχμ, ἀπέσπασε τὸν θαυμασμόν τοῦ κοινοῦ καὶ ἀπέκτησεν ἔτι περισσοτέρους φίλους καὶ θαυμαστάς.

'Ο τύπος τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν ἄλλων Γερμανικῶν Πόλεων ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων Κρατῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ ἐπισυμβάντος μεταξὺ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἑνὸς ἀστυφύλακος τῆς Τροχαίας, (ὅστις διὰ τῆς ἀψόγου συμπεριφορᾶς του ἐγένετο αἰτία νὰ δημοσιευθοῦν ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς 'Αστυνομίας ἐγκωμιαστικὰ σχόλια), ἠσχολήθη ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας μὲ τὴν 'Αστυνομίαν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων αὐτῆς, μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον μὲ ἀποτέλεσμα ἐξυψωθῇ ἀκόμη περισσότερον τὸ γόητρον αὐτῆς καὶ ἡ φήμη της ὡς μιᾶς τελειοτάτης καὶ συγχρονισμένης 'Αστυνομίας μὲ ἄριστα ἐκπαιδευμένον ἔμψυχον ὑλικόν.

Τὸ ἐπεισόδιον ἔχει ὡς ἑξῆς: 'Ο 'Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Φράντς Ζοζέφ Στράους, καθ' ὃν χρόνον μετέβαινε εἰς τὴν Καγκελαρίαν ἔνθα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. 'Αντενάουερ θὰ ἐγένετο σύσκεψις καὶ ἐνῷ διήρχετο διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του τὴν μοναδικῆς κατευθύνσεως ὁδόν, ἡ ὁποία προνομιακῶς ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ ἀνεπισήμως ὑπὸ τῶν ἄλλων 'Υπουργῶν, ὁδηγοῦσα πρὸς τὴν Καγκελαρίαν, καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν μετὰ τῆς κεντρικῆς Λεωφόρου, ἐνῷ ἡ διάβασις δὲν ἦτο ἐλευθέρα, λόγῳ ἀντιθέτου μεγάλου ρεύματος, ἀντὶ νὰ ἀναμείνῃ ἐπ' ὀλίγα δευτερόλεπτα ἵνα διακόψῃ τὸ ἀντίθετον ρεῦμα ὁ τροχονόμος, ὁ ἀνυπόμονος 'Υπουργὸς ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸν ὁδηγόν του νὰ διασχίσῃ καθέτως τὴν Λεωφόρον χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ σῆμα τοῦ τροχονόμου.

'Ο ὁδηγός του, Λιονάρδος Κάϊζερ ὑπήκουσε καὶ ὅπως διέσχισε ταύτην ἐκινδύνευσε νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ διερχομένου τρόλλεϋ καὶ ἄλλων ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν ἀνέκοπταν τὴν ταχύτητά των, ἀποτόμως, θὰ ἐπήρχετο ἡ μοιραία σύγκρουσις μὲ πολλὰ θύματα.

σιν τῆς δημοσίας γνώμης.

"Ας μείνῃ τὸ κατόρθωμα αὐτό, ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν, ἄξιον τῶν παραδόσεων τοῦ Σώματος.

Διὰ τὴν ἱστορίαν ἐπίσης θὰ μνημονεύσω ὅτι τὴν 1ην 'Οκτωβρίου 1923 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τύπον, ἡ ἑξῆς εἴδησις: «Εἰς τὸ Μπάρι τῆς 'Ιταλίας συνελήφθησαν δύο 'Αλβανοί, ὀνόματι Τσίμπ ἢ Μπέλος προερχόμενοι ἐκ Κακαβιᾶς καὶ ἑτοιμαζόμενοι ν' ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν δι' Αἴγυπτον. 'Επ' αὐτῶν εὑρέθη σημαντικὸν ποσὸν εἰς χρυσόν. 'Η σύλληψίς των ἐπετεύχθη κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ "Αγγλου καὶ "Ελληνος προξένου».

Μὲ τὴν εἴδησιν αὐτήν, (ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν εἶχεν συνέχειαν), ἔκλεισεν ἡ ἱστορία ἑνὸς ἐγκλήματος, συνταράξαντος τὴν 'Ελληνικὴν καὶ διεθνῆ κοινὴν γνώμην ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα. 'Η ἱστορία αὐτὴ ἀπέδειξεν, ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι τὰ δικτατορικὰ καθεστῶτα δὲν ὀρρωδοῦν πρὸ οὐδενὸς προκειμένου νὰ πραγματοποιήσουν καὶ τὰ πλέον ἀκροβατικὰ ἐπινοήματα των, ἀδιαφοροῦντα διὰ τὴν τυχὸν ἐγκληματικὴν των συνύφανσιν, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅτι, δυστυχῶς, «τὸ δίκαιον» τοῦ ἰσχυροτέρου, εἶναι, εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, κανών, μὲ ἐλαχίστας ἐξαιρέσεις...

Δ. ΚΟΡΕΣΗΣ

'Ο τροχονόμος Σίγκφρεντ Χάλμποχμ πιστὸς εἰς τὸ καθῆκον του ἔλαβεν τὰ στοιχεῖα τοῦ ὁδηγοῦ ἵνα τὸν μηνύσῃ διὰ τὴν διαπραχθεῖσαν παράβασιν.

'Ο 'Υπουργὸς ὅμως ἐξεμάνη καὶ μετὰ τὴν σύσκεσιν, ἐξερχόμενος τῆς Καγκελαρίας ἐπέστρεψε εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἦτο ὁ τροχονόμος καὶ ἀφοῦ παρετήρησεν τοῦτον δριμύτατα, ἐζήτησεν τὰ στοιχεῖα του, δηλώσας συγχρόνως ὅτι θὰ ἐφρόντιζε νὰ τὸν διώξῃ ἀπὸ ἐκείνην τὴν σκοπιάν, διότι δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰ καθήκοντά του ἱκανοποιητικῶς.

'Ο Σίγκφρεντ Χάλμποχμ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Τὴν ἑπομένην ἀπέστειλε ἔγγραφον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς 'Αστυνομίας, ἀπαιτῶν τὴν μετάθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀστυφύλακος, ὡς ἐπίσης ἀπέστειλε καὶ μίαν ἄλλην πρὸς τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ 'Υπουργὸς ἐνήργει διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀστυφύλακος, ἡ Διεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως, ἀπέστειλε τὸ ἐκδοθέν, ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἑδρεύοντος Δικαστηρίου, ἔνταλμα προσωποκρατήσεως τοῦ ὁδηγοῦ, καταδικασθέντος ἐρήμην πεντάκις διὰ παράβασιν τοῦ νόμου περὶ τροχαίας κινήσεως. 'Εκ παραλλήλου ἡ "Ενωσις 'Αστυνομικῶν Δυτικῆς Γερμανίας, ὑπέβαλε εἰς τὸν Καγκελάριον 'Αντενάουερ, διὰ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀναφοράν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετίθοντο τὰ γεγονότα ὅπως ἀκριβῶς ἔλαβον χώραν. 'Εκ τῆς ἀνακρίσεως διεπιστώθη ὅτι ὁ ἀστυφύλαξ ἐξετέλεσε ἀψόγως τὰ καθήκοντά του κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐπεισοδίου καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διακόψῃ ἀμέσως τὸ ρεῦμα τῆς Λεωφόρου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατετροπώθη ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ ὑπεροψία διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν καὶ ὑπερίσχυσεν ἡ πραότης καὶ ἡ εὐγένεια, ὁ δὲ τροχονόμος δικαιωθεὶς παρέμεινε ἐπὶ τοῦ ἰδίου βάθρου συνεχίζων εὐσυνειδήτως τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

"Οσον ἀφορᾷ τὸν 'Υπουργόν, οὗτος ὑπεχρεώθη νὰ διέρχεται ἐκ τῆς ἰδίας ὁδοῦ καὶ νὰ διασχίζῃ ταύτην συμφώνως πρὸς τὰ σήματα τοῦ τροχονόμου.

'Ο ἀστυφύλαξ Χάλμποχμ ἔγινε δημοφιλέστατος καὶ ὅλα τὰ ὀχήματα συνωθοῦνται γύρω του διὰ νὰ γνωρίσουν τὸν ἥρωα.

ΘΡΑΥΣΙΣ ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΩΝ*

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικαὶ παρατηρήσεις.
2. Ἁπλῆ θραῦσις.
3. Θραῦσις ὑαλοπίνακος διὰ βολίδων.
4. Θραῦσις ὑάλου διὰ λίθου.

***

1. Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Ἐνίοτε ἡ Ἀστυνομία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἐπὶ διαφόρων περιπτώσεων ἀδικημάτων νὰ ἐξετάσῃ θραυσθέντα, θρυμματισθέντα ἢ διατρηθέντα ὑαλοπίνακα καὶ νὰ καθορίσῃ ἂν ἡ θραῦσις, ἡ διάτρησις ἢ συντριβὴ αὐτοῦ προεκλήθη ἐκ πλήγματος κατενεχθέντος ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας.

Τὰ θραύσματα ἢ τὰ θρύμματα τοῦ ὑαλοπίνακος ἢ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐπ' αὐτοῦ ὀπὴ συχνάκις φέρουν ἴχνη καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τόπον τοῦ ὀργάνου δι' οὗ ἡ θραῦσις ἢ διάτρησις ἐγένετο, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, ὀρθὴ δὲ ἑρμηνεία αὐτῶν ἀναμφισβητήτως ἀποδίδει καλὰ ἀποτελέσματα. Εἰς περίπτωσιν θραύσεως ὑαλοπίνακος διὰ βολίδος δυνατὸν νὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀπόστασις, ἐκ τῆς ὁποίας ἐρρίφθη ὁ πυροβολισμὸς καὶ ἂν ἡ βολὶς εἶχε μεγάλην ἢ μικρὰν ταχύτητα. Τὰ ἐν λόγῳ προβλήματα ἐπιβάλλουν τὴν ἐξέτασιν τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τοῦ ὑαλοπίνακος, ἐν ἀντιπαραβολῇ καὶ συγκρίσει πρὸς τὰ μικρὰ θραύσματα καὶ ἡ λύσις αὐτῶν ἑδράζεται ἐπὶ τῆς γνώσεως τῶν ὅρων οἵτινες διέπουν τὰς θραύσεις τῶν ὑαλοπινάκων. Ἑτέρα ἐπίσης οὐσιώδης ἐργασία εἶναι ἡ συγκριτικὴ ἀντιπαραβολὴ τῶν θραυσμάτων μετά τινος ὑαλοπίνακος, ἐκ τοῦ ὁποίου δυνατὸν τὰ θραύσματα ἢ θρύμματα νὰ προέρχωνται.

Τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ λ.χ. εἰς περιπτώσεις ἀδικημάτων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εἴσοδος εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως ἔχει γίνει διὰ θραύσεως ὑαλοπίνακος παραθύρου, θύρας κ.λ.π. καὶ τὰ θρύμματα ἔχουν ἀνευρεθῇ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ὑπόπτου ἀτόμου.

Πολλαὶ τοιαῦται περιπτώσεις συμβαίνουν, ἰδιαιτέρως ἐπὶ αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, ὅτε λ.χ. θραύσματα ἀνευρεθέντα εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος ἢ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ θύματος δύνανται νὰ συγκριθῶσι μετὰ τῶν ὑπολοίπων θραυσμάτων τοῦ ὑαλοπίνακος τῶν ἐναπομεινάντων ἐπὶ τοῦ πλαισίου τοῦ παραθύρου ἢ τοῦ προβολέως τοῦ ὡς ὑπόπτου φερομένου διὰ τὸ δυστύχημα αὐτοκινήτου. Τοιαῦται συγκρίσεις ἐνίοτε περιλαμβάνουν ἐξέτασιν ὅλων τῶν θραυσθέντων τεμαχίων ὡς καὶ τῶν θρυμμάτων, ἀλλὰ σύνηθες εἶναι, ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων ἡ ἐξέτασις αὐτῶν νὰ ἐνεργῆται διὰ φυσικῶν καὶ χημικῶν μεθόδων.

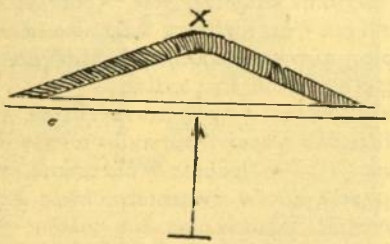
2. Ἁπλῆ θραῦσις.

Ὁ Ἐγκληματολόγος (Matwejeff) τὸ 1930 εἶχεν ἀνακοινώσει ὅτι ἐκ τῆς

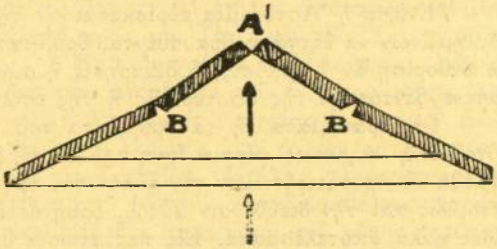
* Βιβλιογραφία: 1) Police Journal, July—September 1939 Teyhorn F. G., Examination of glass. 2) Bulletin F.B.I. Jannary 1952. Glasse fracture examination aid the investigator. 3) Crim. Law Criminologe and police science 1949, page 85. Roger S. Creene and David & Burd. Headlight Glass as evidence. 4) Crim. Law Crimin. and Police science 684. Paul L. Kirk and Melville Dollar. Temperaturə variatin with respect to the specific cravity of glass fragment. 5) Paul L. Kirk Crime investigation 1952. 6) Svensson - Wendel Crime defection 1955. 7) L. C. Nickolls Scientific investigation of the crime 1956 καὶ 8) Le moune Snyder, εἰς τὸ σύγγραμμά του «Homicide investigation 1956».

ἐξετάσεως τῶν ἄκρων τῶν θραυσμάτων ὑαλοπίνακός τινος συνήθως διαπιστοῦνται τὰ ἴχνη τοῦ μέσου δι' οὗ ἐπροξενήθη ἡ θραῦσις καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμε τὴν πλευρὰν τοῦ ὑαλοπίνακος ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸ πλῆγμα ἢ γενικῶς ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ προκαλέσαν τὴν θραῦσιν μέσον. Αἱ ὕαλοι κατατάσσονται εἰς τὰ μέσα τὰ ἔχοντα μικρὰν ἐλαστικότητα καὶ ὁμοιόμορφον σύνθεσιν.

Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς μικρᾶς των ἐλαστικότητος εἶναι ὅτι ἡ ἄσκησις πιέσεως ἐπί τινος σημείου αὐτῶν προκαλεῖ ἐλαφρὰν κάμψιν, οὕτω ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀσκεῖται ἡ πίεσις, ἡ ὕαλος κοιλοῦται καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας κυρτοῦται (ὅρα σχέδιον 1α. Ἡ κοιλότης καὶ ἕνεκα ταύτης ἡ ἔντασις (τέντωμα) τῆς ὑάλου θὰ εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὸ σημεῖον Χ δηλαδὴ ἔναντι τοῦ σημείου τῆς ἐπαφῆς τῆς ἀσκουμένης

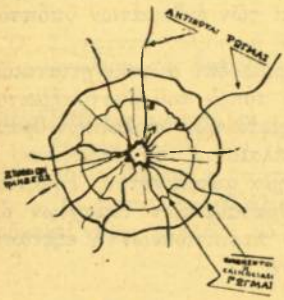
Σχέδιον 1α

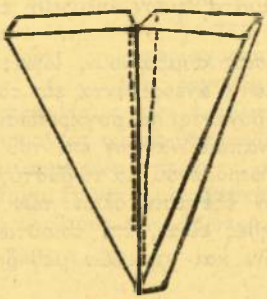
Σχέδιον 1β

πιέσεως. Ὅτε τὸ ὅριον τῆς ἐλαστικότητος ἐξαντληθῇ καὶ ἡ ἔντασις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑάλου αὐξηθῇ, τότε ἐπέρχεται ἡ θραῦσις (ὅρα σχέδιον 1β). Ἡ διάχυσις τῆς πιέσεως συνήθως δισκορπίζεται εἰς πολλὰς διευθύνσεις ταὐτοχρόνως καὶ προκαλεῖ σειρὰς ρωγμῶν (ραϊσμάτων) ἐκ τοῦ κέντρου, δηλαδὴ τοῦ σημείου τῆς πλήξεως καὶ αἵτινες κατευθύνονται μακρὰν αὐτοῦ καὶ δημιουργοῦν ἀστροειδῆ ὁμάδα ρωγμῶν, (ὅρα σχέδιον 2).

Αἱ ρωγμαὶ αὗται ὀνομάζονται (ἀκτινωταὶ) καὶ σχηματίζονται ἐπὶ τῆς ἔναντι πλευρᾶς τῆς ὑάλου ἀπὸ ἐκείνης ἥτις ἐδέχθη τὸ πλῆγμα ἢ γενικῶς ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν δύναμιν ἥτις προὐκάλεσε τὰς ρωγμάς, διότι ἐπὶ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ δύναμις τῆς πιέσεως εἶναι μεγαλυτέρα (ὅρα σχέδιον 1 β σημεῖον Α). Τοῦτο γίνεται εὐκόλως ἀντιληπτὸν ἂν λάβωμεν ἓν τεμάχιον χονδροῦ χαρτονίου καὶ τὸ διπλώσωμεν. Ἡ ἐξωτερικὴ πλευρὰ τοῦ χαρτονίου θὰ θραυσθῇ πρώτη διότι αὕτη εἶναι ἡ πλέον ἐκτεινομένη, ἐνῷ ἡ πρὸς τὰ ἔσω ἀπωθεῖται μόνον.

Σχέδιον 2

Σχέδιον 3

Ἓν ὀξὺ κτύπημα δι' ἑνὸς αἰχμηροῦ ὀργάνου δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ρωγμὰς τοῦ τύπου αὐτοῦ μόνον, τὸ μῆκος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ πλήγματος, ἂν εἶναι πολὺ ἢ ὀλίγον εὔθραυστος ἡ ὕαλος, τοῦ τρόπου καθ' ὃν εἶναι ἐστηριγμένος ὁ ὑαλοπίναξ ἐπὶ τοῦ πλαισίου κ.λ.π. (σχέδιον 3). Ἐὰν τὸ ὄργανον εἶναι ἀμβλὺ ἢ τὸ κτύπημα εἶναι «διερχομένου τύπου» (βολὶς) ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία τοῦ ὀργάνου θὰ τείνῃ νὰ κάμψῃ ἕκαστον τρίγωνον τῆς περιοχῆς Α.Β.Γ. (σχέδιον 2)

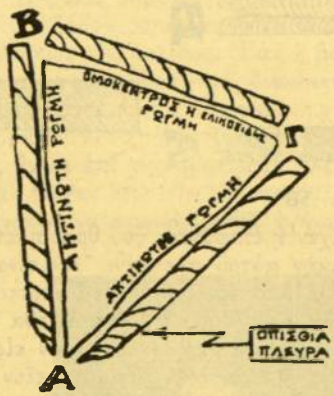
πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως. Τούτου ἕνεκεν θὰ προκληθῇ νέα ἔντασις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑαλοπίνακος, ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐπαφῆς. Ὅτε τὸ ὅριον τῆς ἐλαστικότητος ἐξαντληθῇ νέαι σειραὶ θραυσμάτων δημιουργοῦνται, ὡς τὸ σχέδιον 2 δεικνύει. Τὰ ἐν λόγῳ θραύσματα ὡς καταδεικνύονται εἰς τὸ σχέδιον 1 β διὰ τῶν γραμ. Β.Β. ἀνοίγουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑάλου ἡ ὁποία δέχεται τὴν πίεσιν (τὸ κτύπημα).

Αἱ ρωγμαὶ αὗται ἀποκαλοῦνται ὁμόκεντροι ἢ ἑλικοειδεῖς. Τὴν γέννησίν των δυνάμεθα νὰ τὴν ἀντιληφθῶμεν καλῶς ἂν τὰς παρομοιάσωμεν μὲ τὸ ἑξῆς : Σχηματίζομεν ἐπὶ τεμαχίου χονδροῦ χαρτονίου ἀκτινωτὰς γραμμάς, πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Κατόπιν τινὰ ἐκ τῶν σχηματισθέντων τριγώνων τὰ χωρίζομε διὰ κοπτικοῦ ἐργαλείου.

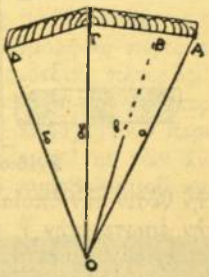
Ἐὰν μετὰ ταῦτα διὰ τῶν δακτύλων μας ἀσκήσωμε πίεσιν, ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν, ἐπὶ ἑνὸς τριγώνου, ὥστε τοῦτο νὰ ὠθηθῇ πρὸς τὰ κάτω, τὸ χαρτόνι θὰ διαρραγῇ —σπάσῃ—κατὰ τρόπον (ὁμόκεντρον) ἀπὸ τὴν ἐμπροσθίαν πλευράν. Διὰ πειραμάτων ἔχει καταδειχθῆ ὅτι ἡ ἀπελευθερωθεῖσα ἐπὶ τῆς ὑάλου ἔντασις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θραύσεως συνήθως παράγει σειρὰς ἰχνῶν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν θραυσμάτων. Ὁ τύπος καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ἐν λόγῳ γραμμῶν—ἰχνῶν—προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν τρόπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ ἔντασις ἀπελευθεροῦται (ἀφίεται). Αἱ γραμμαὶ αὗται ἄρχονται κατὰ προσέγγισιν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκ τῆς ὁποίας αἱ ρωγμαὶ ἤνοιξαν καὶ βαίνουν κατ' ἐφαπτομένην πρὸς τὴν ἄλλην ἐπιφάνειαν τῆς ὑάλου καὶ πρὸς τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ ρωγμὴ ἤρχισε. Οὕτω, ἐν περιπτώσει ἀκτινωτῶν ρωγμῶν ἄρχονται ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἐπιφάνειαν τῆς συγκρούσεως καὶ βαίνουν πρόσω, δηλαδὴ πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἐπιφανείας ἐπὶ τῆς ὁποίας κατηνέχθη τὸ κτύπημα (ὅρα σχέδιον 1 γ).

Ἐν περιπτώσει ὁμοκέντρων ρωγμῶν αἱ γραμμὲς—ρωγμὲς—ἄρχονται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐπὶ τῆς ὁποίας κατεφέρθη τὸ κτύπημα καὶ βαίνουν κατ' ἐφαπτομένην μακρὰν αὐτῆς ὅπου καὶ περατοῦνται.

Ὑπάρχουν πολὺ ὀλιγώτεραι ὁμαλότητες δεικνύουσαι τὴν διεύθυνσιν τῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὁμοκέντρων ρωγμῶν, ἀπ' ὅ,τι εἰς τὰ «ἀκτινωτά». Ἡ ἐμφάνισις τῶν ἄκρων τῶν ὁμοκέντρων ρωγμῶν—ραϊσμάτων — ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν σχέσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἀκτινωταὶ καὶ ὁμόκεντροι ρωγμαὶ ἐδημιουργήθησαν. Τὸ σχέδιον 4 α ἀπεικονίζει πῶς ἐμφανίζονται τὰ ἄκρα ζεύγους ὁμοκέντρων ρωγμῶν, ἐὰν ταῦτα δημιουργηθοῦν κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ ἀκτινωταὶ ρωγμαὶ α.γ.δ, ἔχουν φθάσει ἢ διέλθει τὰ σημεῖα Α. Γ. Δ. Τὸ ἀκτινωτὸν ράϊσμα (β) ἂν καὶ ἔχῃ ἀρχίσει ἐκ τοῦ σημείου πλήξεως δὲν ἔχει φθάσει εἰς τὸ σημεῖον (Β). Ὅθεν ἡ ρωγμὴ (β) δυνατὸν νὰ φθάσῃ τὴν ὁμόκεντρον ρωγμὴν Α.Β.Γ. βραδύτερον ὅτε θὰ δημιουργηθοῦν τὰ δύο τεμάχια τῆς ὑάλου Γ.Ο.Β. καὶ Β.Ο.Α., δηλαδὴ τελείως χωριστὰ τρίγωνα, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβάλλεται ἡ ἀπεικόνισις τῶν ἄκρων Γ.Β. καὶ Β.Α.

Σχέδιον 1γ

Σχέδιον 4α

Ὁ τύπος οὗτος τῶν ρωγμῶν (ἰχνῶν) δύναται νὰ δημιουργηθῇ ἐπὶ τῶν ἄκρων

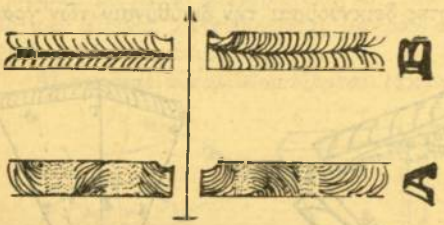
τῶν θραυσμάτων τῶν λεπτῶν καὶ χονδρῶν ὑάλων. Ἐπὶ τῶν χονδρῶν εἶναι εὐδιάκριτος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν λεπτοτέρων παρίσταται συνήθως ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἐξέτασις ἐκ διαφόρων γωνιῶν καὶ ν' ἀνευρεθῇ ἡ κατάλληλος γωνία διὰ νὰ καταστοῦν οὕτω ὁρατά. Ἐνίοτε παρατηρεῖται ἀσύνηθες (ἀνώμαλον) ἀπότελεσμα, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ἀκτινωτῶν θραυσμάτων (ὅρα σχέδιον 5 Α). Τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τοῦ ἄκρου τοῦ θραύσματος ἀπεικονίζει ὁμαλῶς τὰ ἴχνη, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ συμβῇ μία ἀντιστροφὴ τῶν ἰχνῶν εἰς τὸ τέλος, κατὰ ἓν ἕως δύο ἑκατοστά. Ἡ ἀσυνήθης αὕτη ἐμφάνισις παρατηρεῖται συχνότερον εἰς τὰ ἔσχατα ἄκρα τοῦ ὑαλοπίνακος, δηλαδὴ εἰς τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα στηρίζεται ἢ κρατεῖται, ἐπὶ τοῦ ξυλίνου ἢ μεταλλικοῦ πλαισίου. Ἀπὸ τὴν διδομένην κατωτέρω περιγραφὴν γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἄκρων τῶν τεμαχίων θραυσθέντος ὑαλοπίνακος εὐχερῶς καταδεικνύεται ἀπὸ ποίαν πλευρὰν ἡ ρωγμὴ ἤνοιξεν.

Ἐὰν τὰ τεμάχια τοῦ θραυσθέντος ὑαλοπίνακος ἔχουν παραμείνει ἐπὶ τοῦ πλαισίου τοῦ παραθυροφύλλου ἡ διεύθυνσις τοῦ πλήγματος ἥτις προὐκάλεσε τὴν θραῦσιν εὐκόλως προσδιορίζεται.

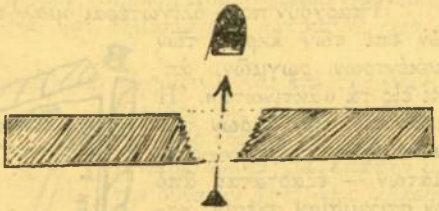
Ἀλλ' ἂν οὐδὲν τεμάχιον ὑαλοπίνακος ὑπάρχει πλέον ἐπὶ τοῦ πλαισίου τοῦ παραθυροφύλλου εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διαπιστώσωμε τὴν θέσιν καὶ νὰ προσανατολισθῶμεν ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ πλαισίου τοῦ παραθυροφύλλου πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωμε νὰ προσδιορίσωμε τὴν διεύθυνσιν τοῦ προκαλέσαντος τὴν θραῦσιν πλήγματος. Γενικῶς εἶναι λανθασμένη ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐντεῦθεν ὁ διαχωρισμὸς θραυσμάτων ὑαλοπίνακός τινος εἰς «ἀκτινωτὰ καὶ ὁμόκεντρα» εἶναι εὐχερὴς ἐργασία.

Ἐὰν τὰ θραυσθέντα τεμάχια ἔχουν τὸ σχῆμα τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου, (ὅρα σχέδιον 5Γ) αἱ δύο μεγάλαι πλευραὶ ΑΓ καὶ ΓΒ ἀντιπροσωπεύουν τὰς ἀκτινωτὰς ρωγμὰς καὶ ἡ μικρὰ βγ τὴν ὁμόκεντρον ἢ ἑλικοειδή.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἀφαιροῦμε ἐκ τοῦ πλαισίου του θραυσθὲν τεμάχιον ὑαλοπίνακος σημειοῦμεν προηγουμένως δι' εἰδικῆς μολυβδίδος (ἐκ λίπους)ἐν δεικτικῶς

Σχέδιον 5Α καὶ 5Β

Σχέδιον 6

τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θραύσματος ἐπὶ τοῦ πλαισίου, δηλαδὴ τὴν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πλευράν. Ἂν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ θραύσωμεν τεμάχιον θραυσθέντος ὑάλου ἰδιαιτέρως διὰ νὰ διαπιστώσωμε τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἀκτινωτῶν ρωγμῶν, δέον νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἰχνῶν, ἐπὶ τῶν ἄκρων θὰ τὰ παρατηρήσωμεν μόνον εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἀρχικὸν ράϊσμα ἐτελείωνε. Ὅθεν τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον δύναται νὰ σημειωθῇ ἐνδεικτικῶς διὰ μολυβδίδος πρὶν ἢ τὸ τεμάχιον τῆς ὑάλου θραυσθῇ. Ἂν τὰ ἐναπομείναντα ἐπὶ τοῦ πλαισίου θραύσματα εἶναι πολὺ ὀλίγα, διὰ νὰ καταστήσωμε δυνατὴ μίαν ἐξέτασιν πρέπει νὰ τὰ περισυλλέξωμεν καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰ προσαρμόσωμε τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου, ὥστε ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνασχηματίσωμεν ἓν τεμάχιον μεγάλης κάπως ἐκτάσεως ἐκ τοῦ ὁποίου δυνατὸν πλέον νὰ δυνηθῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἀρχικὴν θέσιν τοῦ ὑαλοπίνακος ἐπὶ τοῦ πλαισίου. Ἐνίοτε δυνάμεθα ν' ἀποκόψωμεν ἓν μικρὸν τεμάχιον ὑάλου, ὁσάκις ἀσχολούμεθα μὲ ἐξέτασιν παλαιῶν ὑαλοπινάκων.

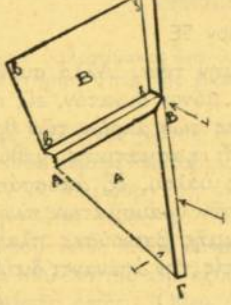
Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ὑαλοπινάκων, παραθύρων κ.λ.π. βαθμιαίως ὑφίστα-

ται διάβρωσιν ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος, ἐκ τῆς τριβῆς τῆς βροχῆς μετὰ κονιορτοῦ κ.λ.π. Οὕτω δημιουργοῦνται μικροσκοπικαὶ ρωγμαὶ ἢ κοιλώματα, ὁραταὶ διὰ μικροσκοπίου. Διὰ νὰ καταστῶσι εὐκολώτερον τὰ ἐν λόγῳ ἴχνη ὁρατά, ἐπιχύομεν ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος διάλυσιν ἔγχρωμον, ὡς λ.χ. πρασίνην, βιολὲτ καὶ μετ' ὀλίγον ἀπομακρύνωμεν δι' ὑγροῦ σπόγγου τὴν πλεονάζουσαν.

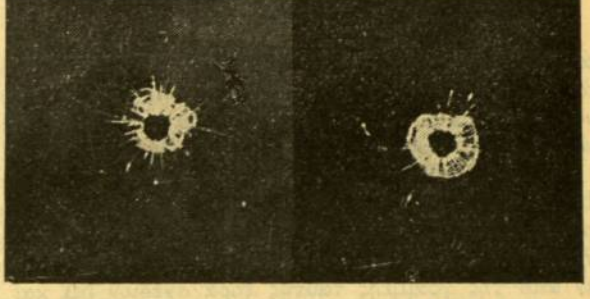
Ἡ ἔγχρωμος διάλυσις ἐπικάθεται ἐπὶ τῶν κοιλωμάτων ἢ εἰσχωρεῖ ἐπὶ τῶν ρωγμῶν καὶ οὕτω καθίστανται πλέον εὐδιάκριτα. Ἡ μέθοδος αὕτη μᾶς βοηθεῖ καθὼς εἴπομεν εἰς τὸ νὰ καθορίσωμεν ποία ἐπιφάνεια τοῦ ὑαλοπίνακος ἦτο πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ πλαισίου τοῦ παραθυροφύλλου καὶ οὕτω ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἀτμοσφαίραν, βροχὴν κ.λ.π. Ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἀποτελεσματικὴ μόνον ἐπὶ παλαιῶν ὑαλοπινάκων, δηλαδὴ παραμεινάντων ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

3. Θραῦσις ὑαλοπίνακος διὰ βολίδος.

Ἡ διάτρησις ἢ ἡ θραῦσις ὑαλοπίνακος διὰ βολίδος δημιουργεῖ διαχορετικὰ προβλήματα. Ἡ βολὶς ἐπέρχεται τόσον ταχέως, ὥστε δύναται νὰ διατρήσῃ τὴν ὕαλον πρὶν ἢ παρασχεθῇ χρόνος πρὸς σχηματισμὸν «ὁμοκέντρων ἢ ἀκτινωτῶν» θραυσμάτων. Ἂν οὕτω συμβῇ, τότε μία πλήρης ἢ ἡμιτελὴς ὀπὴ διανοίγεται μέσῳ τῆς ὑάλου μὲ σαφῆ τὰ χαρακτηριστικά, δηλαδή, ἡ διάμετρος τῆς «εἰσόδου» εἶναι μικροτέρα τῆς «ἐξόδου» (ὅρα σχέδιον 6). Γενικῶς ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς ὑάλου, μόνον πέριξ τῆς ὀπῆς τῆς ἐξόδου τῆς βολίδος, θ' ἀνεύρωμεν ἀριθμὸν σχιζῶν (πελεκούδια) τῆς ὑάλου νὰ ἔχουν ἀποκολληθῇ καὶ ἐκσφενδονισθῇ μακρὰν καὶ ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ὀπὴ ἔχει τὸ σχῆμα κρατῆρος ἡφαιστίου, ἢ κώνου μὲ τὴν κορυφήν, ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς εἰσόδου καὶ τὴν βάσιν ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἐξόδου. Διὰ νὰ ἐπέλθῃ τ' ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπαραίτητον ἡ ταχύτης τοῦ βλήματος νὰ εἶναι μεγάλη, λ.χ. βολὶς ἐκ πυροβολισμοῦ δι' ὅπλου μάνλιγχερ, καὶ ὁ ὑαλοπίναξ νὰ εἶναι λεπτός. Ἀλλ' ἂν ἡ βολὶς προέρχεται ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως καὶ τούτου ἕνεκεν πλήττει τὸν ὑαλοπίνακα μὲ μικρὰν ταχύτητα, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θραύσεως θὰ ὁμοιάζῃ κατὰ πολύ, ὡς ἐὰν ἐγένετο διὰ λίθου. Ἡ βολὶς δημιουργεῖ ὡς εἴπωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑάλου, καὶ πέριξ τῆς ὀπῆς τῆς ξόδου, κοιλώματα ἐκ τῶν ὁποίων καθίσταται δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς τῆς διευθύνσεως τῆς βολίδος. Ἐὰν ἡ βολὶς ἔχῃ πλήξῃ καθέτως τὸν ὑαλοπίνακα (ὀρθὴ γωνία) τὸ κοῖλον θραῦσμα διανέμεται ὁμοιομόρφως πέριξ τῆς ὀπῆς τῆς ἐξόδου ἀλλ' ἂν τὸν ἔχει πλήξῃ πλαγίως λ.χ. ἐκ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, αἱ περισσότεραι σχίζαι θ' ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν ἔναντι πλευράν, δηλαδὴ τὴν ἀριστερὰν καὶ ὀλίγαι ἀπὸ τὴν δεξιάν, ἂν δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, θ' ἀποσχισθοῦν περισσότεραι ἀπὸ τὴν δεξιὰν καὶ ὀλίγαι ἀπὸ τὴν ἀριστεράν. Ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀνωτέρω φαινομένων εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ ἡ γωνία τοῦ πυροβολισμοῦ κατὰ

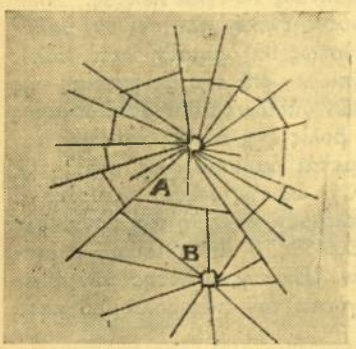
Σχέδιον 5Γ

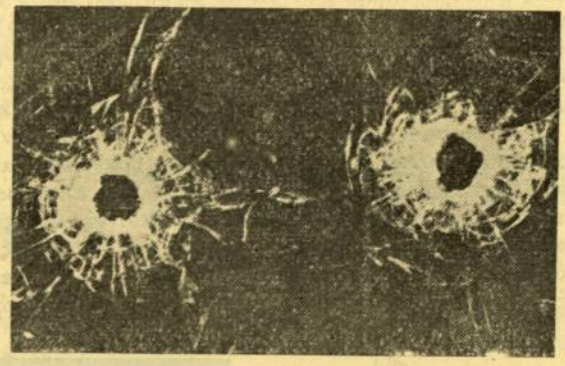
Εἰκὼν 6α Εἰκὼν 6β

προσέγγισιν βεβαίως. Ὅσῳ ὀξεῖα (μικρὰ) εἶναι ἡ γωνία πλήξεως τόσῳ περισσότεραι σχίζαι ὑάλου, ἐκσφενδονίζονται μακράν. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ὀπῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δύναμιν—ταχύτητα—τῆς βολίδος καὶ ἡ ταχύτης φυσικὰ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς πυρίτιδος τοῦ φυσιγγίου καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ πυροβολισμοῦ. Ἐὰν ἡ βολὶς ἔχῃ μεγάλην ταχύτητα ἡ ὀπὴ ἔχει σχῆμα ὁμαλοῦ κύκλου, δηλαδὴ ἄνευ ἀξιολόγων ρωγμῶν ἢ ἁπλῶς μόλις ἀρχιζουσῶν νὰ δημιουργοῦνται (ὅρα εἰκόνες 6α καὶ 6β), ἐὰν ἡ βολὶς ἔχῃ μικρὰν ταχύτητα, σχηματίζεται πέριξ τῆς ὀπῆς ἓν ὁμαλὸν πολύγωνον μὲ «ἀκτινωτὰς» ρωγμὰς ἐκτεινομένας πρὸς τὰ ἔξω ὑπὸ μορφὴν ἄστρου. Τὸ πολύγωνον περιβάλλεται ἀπὸ ὁμοκέντρους ρωγμὰς αἴτινες πρῶται δημιουργοῦνται. Ἐὰν ἡ βολὶς ἔχῃ πολὺ μικρὰν ταχύτητα δημιουργοῦνται «ἀκτινωταὶ» ρωγμαὶ ἐπεκτεινόμεναι πολὺ πρὸς τὰ ἔξω καὶ «ὁμόκεντροι» λίαν εὐδιάκριτοι. Δυνατὸν ὅμως νὰ ἐμφανισθῶσι ρωγμαὶ ὑπὸ μορφὴν γραμμῶν βαινουσῶν ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Ἐφ' ὅλων τῶν ἀναφερθεισῶν περιπτώσεων ὑπάρχει ἓν μικρὸν τμῆμα πέριξ τῆς ὀπῆς τῆς ὑάλου τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς θαμβή. Ἐνίοτε ἡ θολότης αὕτη εἶναι ἔντονη, ἄλλοτε ἐλαφρά.

Ἐπὶ χονδρῶν ὑαλοπινάκων αὐτοκινήτων, οὐχὶ τύπου ἀθραύστων, ἐνίοτε ἀναφαίνονται δύο ἢ καὶ τρεῖς ζῶναι μὲ θολότητα. Ἂν οὕτως συμβῇ τὰ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὑάλου ἴχνη δύνανται νὰ ἀντιστραφοῦν ἀπὸ «ὁμόκεντρα» εἰς «ἀκτινωτοῦ» τύπου καὶ ἀντιθέτως, ἐν ἢ περιπτώσει διακλαδωθοῦν εἰς «θολοθεῖσαν» ζώνην. Ἐὰν ὁ πυροβολισμὸς γίνῃ πολὺ πλησίον ἐπέρχεται πλήρης ἡ ἡμιτελὴς καταστροφὴ τοῦ ὑαλοπίνακος ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς πυρίτιδος τοῦ φυσιγγίου καὶ τοῦ πάχους τοῦ ὑαλοπίνακος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ πίεσις τῶν ἀερίων θρυμματίζει αὐτὴ αὕτη τὴν ὕαλον καὶ ἐντεῦθεν εἶναι ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς σαφοῦς γνώμης, ἐκ τῆς μορφῆς τῆς ὀπῆς, ἐκτὸς καὶ ἂν δυνηθῶμεν ν' ἀνεύρωμεν τὰ θρύμματα τῆς

Σχέδιον 5Δ

Σχέδιον 5Ε

ὑάλου καὶ ἐκ τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν σχηματίσωμεν γνώμην τινά. Ἀλλὰ συνήθως τὰ πλησίον τῆς ὀπῆς θρύμματα εἶναι ὑπερβολικὰ μικρά. Τὸ μόνον δυνατόν, εἰς πολὺ ἐνδιαφερούσας περιπτώσεις, εἶναι ἡ διερεύνησις καὶ ἐξέτασις τῶν ἄκρων τῶν θρυμμάτων τῆς ὑάλου δι' ἀνεύρεσιν μετάλλου, διὰ χημικῆς ἢ φασματικῆς μεθόδου.

Εἰς πειράματα ἐνεργηθέντα διὰ διατρήσεως χονδρῆς ὑάλου, ἐξ ἀποστάσεως 15 μέτρων διὰ πιστολίου τῶν 22, τὰ ἴχνη ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν θραυσμάτων πλησίον τοῦ σημείου τῆς ἐπαφῆς διεπιστώθη ὅτι ἤρχιζον διὰ γραμμῆς βαινούσης πλαγίως τῆς ὑάλου καὶ διακλαδουμένης πολὺ ἢ ὀλίγον συμμετρικῶς εἰς τὴν ἀπέναντι διεύθυνσιν ἀπὸ τῆς γραμμῆς ταύτης (ὅρα σχέδιον 5Δ καὶ 5Ε).

Γενικῶς ἡ οὐσιώδης διαφορὰ τῆς ἐμφανίσεως ὑαλοπίνακος θραυσθέντος διὰ

βολίδος καὶ ὑαλοπίνακος θραυσθέντος διὰ λίθου, σφυρίου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου, ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι, εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἡ ἀσκηθεῖσα βία—δύναμις—εἶναι ὑπερβολικὰ βραχεῖα, εἰς τὴν δευτέραν δὲ συγκριτικῶς βαθμιαία. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ὑαλοπίναξ δονεῖται πρὶν θραυσθῇ. Ἰσχυρὰ κύματα ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς (πλήξεως) ἀνταν̈κλοῦν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπιφέρουν ἄξια λόγου ἀποτελεσμέτατα μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων δονήσεων.

Τὰ ἐν λόγῳ ἀποτελέσματα συμβαίνουν εἰς ὡρισμένα σημεῖα τοῦ ὑαλοπίνακος τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ὑπὸ ταὐτόχρονον πίεσιν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

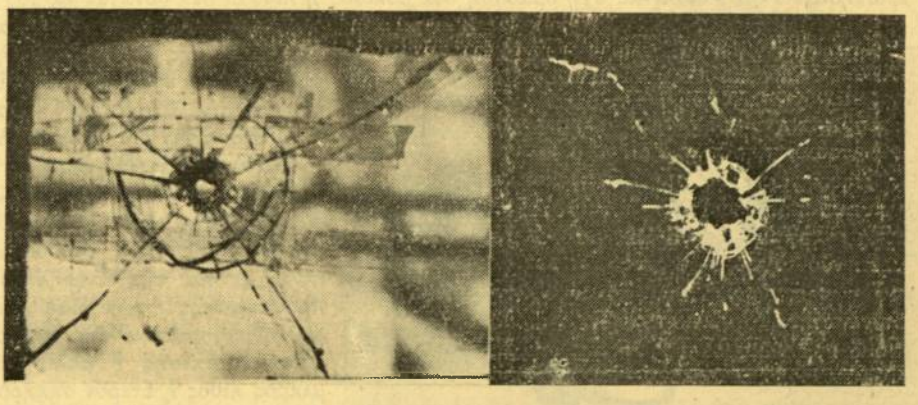
Τὰ ἐν λόγῳ σημεῖα εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα προκαλεῖται ἡ θολότης τῆς ὑάλου. Ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἐπιφανειῶν τῶν σημείων αὐτῶν ἡ ὕαλος εἶναι ὑπό ἔντασιν (τέντωμα) καὶ ἡ κατεύθυνσις τῆς κοιλότητος εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν κυμάτων τῆς δονήσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ ρωγμὴ δημιουργεῖται ἐπὶ τῆς ἔναντι ἐπιφανείας καὶ τῆς διερχομένης μέσῳ τῆς θολῆς ζώνης οὕτω προκαλοῦνται πλέον ἀντίστροφοι τύποι ἰχνῶν, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν θραυσμάτων.

Δύναται νὰ προστεθῇ ὅτι βολὶς διελθοῦσα μέσῳ ὑαλοπίνακος παρεκκλίνει καὶ συνεχίζει πλέον τὴν πορείαν της περιστρεφομένη πέριξ τοῦ κατὰ μήκους ἄξονός της· ἐντεῦθεν πλήττουσα ἄτομον προκαλεῖ ὀρθογώνιον τραῦμα εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ βολὶς ἦτο ὀξεῖα καὶ τραῦμα ὀβάλ, μεγαλύτερον τῆς διαμέτρου αὐτῆς, ἐὰν ἦτο στρογγύλη.

4. Θραῦσις ὑάλου διὰ λίθου.

Πολλάκις εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ σχηματίσῃ τις γνώμην δι' ἁπλῆς παρατηρήσεως τῆς μορφῆς (σχήματος) τῆς ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος ὀπῆς καὶ ν' ἀποφανθῇ ἂν αὕτη ἔχῃ δημιουργηθῇ, διὰ βολίδος ὅπλου ἢ διὰ λίθου ριφθέντος διὰ χει-

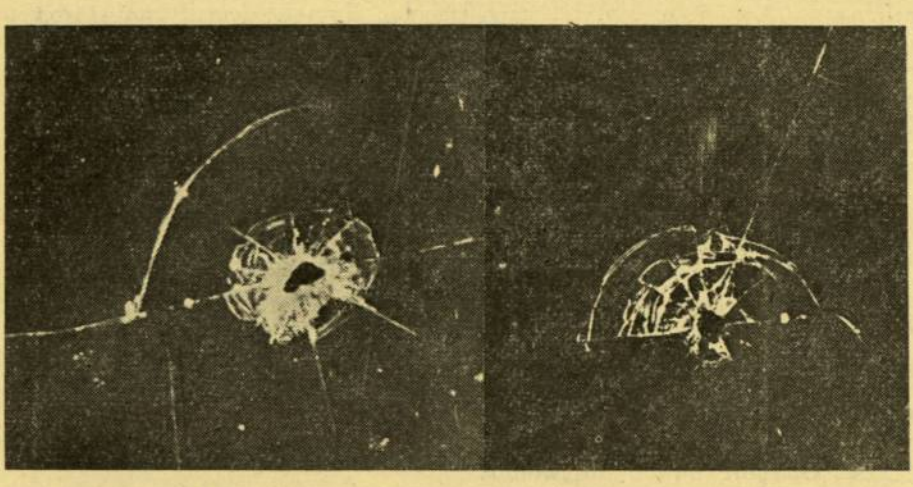
Θραῦσις ὑαλοπίνακος διὰ λίθου κατὰ τὸ συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου.

Θραῦσις ὑαλοπίνακος διὰ περιστρόφου τῶν 32.

ρὸς ἢ ἄλλου τινος μέσου ἢ ἐκτιναχθέντος ὑπὸ τροχοῦ διερχομένου αὐτοκινήτου. Μικρὸς λίθος ἐκσφενδονισθεὶς σχετικῶς μὲ μεγάλην ταχύτητα ἐπὶ τινος ὑαλοπίνακος δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ὀπὴν ὁμοιάζουσαν κατὰ πολύ, πρὸς τὴν ὀπὴν τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπό τινος βολίδος. Ἡ πέριξ τῆς ὀπῆς θολὴ ἔκτασις ἡ δημιουργηθεῖσα διὰ μικροῦ τινος λίθου δύναται νὰ μὴν δεικνύῃ ἀκριβῶς τὰ τυπικὰ τῆς ὁμοιομορφίας, ἐπὶ τῆς κοιλότητος τῆς ἐξόδου τῆς ὀπῆς, ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διὰ βολίδος σχηματισθείσης ὀπῆς. Ὅθεν ὀπὴ προκληθεῖσα διὰ μικροῦ λίθου γενικῶς δὲν δεικνύει «ἀκτινωτὰ» καὶ «ὁμόκεντρα» θραύσματα πέριξ τῆς ὀπῆς τῆς ὑάλου, οὐδὲ ταῦτα

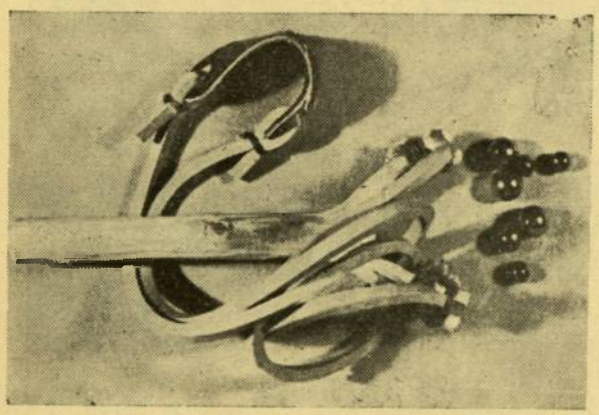
ἔχουν τὴν γεωμετρικὴν ὁμοιότητα τὴν ὁποίαν συνήθως δεικνύει ἡ διὰ βλήματος δημιουργηθεῖσα ὀπή.

Πλὴν ὅμως, εἷς μεγάλος λίθος δυνατὸν νὰ συντρίψῃ τὴν ὕαλον κατὰ τρόπον

Θραῦσις ὑαλοπινάκων καταστημάτων διὰ σφενδόνης ἐξ ἐλαστικοῦ.

πλησιάζοντα εἰς ὁμοιότητα πυροβολισμὸν ἐκ τοῦ πλησίον ἐνεργηθέντα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐρώτησις «ἂν ὁ ὑαλοπίναξ ἔχῃ θραυσθῇ διὰ βολίδος ἢ λίθου» δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἀπαντήσεως δι' ἁπλῆς παρατηρήσεως τῆς ὀπῆς καὶ τῆς μορφῆς τῶν θραυσμάτων. Εἰς περίπτωσιν ἀμφιβολιῶν δέον νὰ διερευνᾶται ὁ τόπος πρὸς τυχὸν ἀνεύρεσιν τῆς βολίδος ἢ τοῦ λίθου. Ἐνίοτε ἡ ἐξέτασις συμπληροῦται διὰ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς ὀπῆς τοῦ ὑαλοπίνακος, διὰ τῆς καταλλήλου προσαρμογῆς τῶν διαφόρων μικροθραυσμάτων τῆς ὑάλου. Δυνατὸν ἐπίσης ἡ βολὶς ἢ ὁ μικρὸς λίθος ἢ ἕτερον σκληρὸν (μπίλια) μικρὸν ἀντικείμενον νὰ μὴν διῆλθε ἐκ τῆς ὀπῆς τοῦ θραυσθέντος ὑαλοπίνακος, ἀλλὰ νὰ ἔπεσε ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ ὑαλοπίνακος. Τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ὁσάκις ἡ βολὶς ἢ ὁ μικρὸς λίθος εἶχε μικρὰν ταχύτητα—δύναμιν. Γενικῶς ὅμως ὑαλοπίναξ ἔχων διατρηθῇ διὰ βολίδος φέρει ὀπὴν μικροτέραν εἰς διάμετρον ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς εἰσόδου τοῦ βλήματος καὶ ἐπὶ τῆς ἐξόδου μικρὰ τεμάχια ὑάλου ἀποσχισθέντα καὶ μακρὰν ἐκτιναχθέντα.

Σφενδόνη ἐξ ἐλαστικοῦ μὲ μεταλλικὲς μπίλιες χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὴν θραῦσιν τῶν ἀνωτέρω ὑαλοπινάκων.

(Συνεχίζεται)

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ[1]

— Ο ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ —

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν ποῦμε ὅτι τὶς κατακτήσεις ποὺ ἕως σήμερα ἔχει κάμη ἡ ἀνθρώπινη σκέψη τὶς ὀφείλει ἀποκλειστικὰ στὸ κλασικὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα. Καὶ δὲν θὰ εἴμαστε μακριὰ τῆς πραγματικότητος ἂν ὑποστηρίζαμε ὅτι ἡ κλασσικὴ Ἑλληνικὴ διάνοια δὲν ξεπεράστηκε καί, ὑπὸ ὡρισμένες προϋποθέσεις, δὲν δύναται νὰ ξεπεραστῇ. Γιατὶ ἡ ἀληθινὰ καταπληκτικὲς σημερινὲς κατακτήσεις τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος δὲν θὰ ἦταν τέτοιες ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀνεξάντλητη βρυσομάνα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σοφίας. Καὶ δὲν εἶναι τόσο καταπληκτικές, συγκρινόμενες μὲ τὶς κατακτήσεις τοῦ ἀρχαίου πνεύματος, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψι μας ὅτι σήμερα ὁ σοφὸς ἔχει στὴ διάθεσή του ἕνα φωτεινότατο ἐπιστημονικὸ προηγούμενο σὲ κάθε τομέα τῆς ἔρευνάς του καὶ ἀνεξάντλητα τεχνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μέσα, ποὺ στὸν ἀρχαῖο διανοητὴ παντελῶς ἔλειπαν. Τότε οἱ γίγαντες τῆς σκέψεως Ἡράκλειτος, Πυθαγόρας, Ἀρίσταρχος, Ἀρχιμήδης, Σωκράτης, Ἀριστοτέλης, Πλάτων, Δημόκριτος—γιὰ νὰ ἀναφέρουμε μόνο αὐτούς—δὲν εἶχαν κανένα προηγούμενο γιὰ νὰ θεμελιώσουν τὴ δική τους τὴν σκέψη πάνω στὰ ἐκπληκτικὰ προβλήματα μὲ τὰ ὁποῖα βασάνιζαν τὸ μυαλό τους, οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα βοηθιέται καὶ προωθεῖται ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη. Μὲ ὅ,τι καταπιάστηκαν — καὶ καταπιάστηκαν μὲ ἄπειρα προβλήματα, μὲ ὅ,τι λέμε σύμπαν καὶ ἄνθρωπο —εἶχαν γιὰ ὅπλο τους μόνο τὸ νοῦ τους, αὐτὴ τὴν ὀξεῖα καὶ ἀσύγκριτη σκέψη ποὺ συνέλαβε καὶ φώτισε ὅλο τὸν κόσμο τοῦ ἐπιστητοῦ κατὰ τρόπο τόσο σοφὸ καὶ τόσο ἐπιστημονικὸ ὥστε καὶ σήμερα ἀκόμη, παρ' ὅλη τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐπιστήμης, πολλὰ διδάγματά τους νὰ στέκουν ἀκέρια καὶ ἀμετάθετα. Νὰ γιατὶ ὑποστηρίζουμε ὅτι οἱ μεγαλαφυεῖς αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ καμμιὰ ἐποχὴ καὶ μὲ κανένα ἄλλο μεγάλο σύγχρονο πνεῦμα. Θ' ἀρχίσουμε, ἀπὸ τὸ τεῦχος αὐτό, μὲ ἕνα γίγαντα τῆς σκέψης, τὸ Δημόκριτο, ποὺ ἡ ἀτομική του θεωρία ἔγινε ὄχι ἁπλῶς ἐπίκαιρη στὶς μέρες μας, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς σημερινῆς ἰλιγγιώδους ἐξελίξεως τῆς ἐπιστήμης σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ «μικρόκοσμου» καὶ τοῦ «μεγαλόκοσμου».

Προτομὴ τοῦ Δημοκρίτου.
(Μουσεῖον Καπιτωλίου)

Ὁ Δημόκριτος γεννήθηκε στὰ Ἄβδηρα τῆς Θράκης τὸ 660 π.Χ. καὶ πέθανε τὸ 370 ἢ 360 π.Χ. Ἦτανε γυιὸς πλούσιου πατέρα καὶ ἔκανε πολλὰ ταξίδια στὴν

(4) Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Πειραϊκὴ-Πατραϊκή», τ. 37ον Ἀπριλίου 1958.

Περσία, τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὴν Αἴγυπτο. Συστηματοποίησε καὶ ἀνέπτυξε τὶς ἐπιστημονικὲς καὶ φιλοσοφικὲς γνώσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀσχολήθηκε μὲ τὰ μαθηματικά, φυσικά, ἀστρονομία, ἰατρική, ἠθική, αἰσθητική, γραμματική, μουσική, στρατιωτικὴ τέχνη καὶ φιλολογία. Ὑπῆρξε μέγας μαθηματικὸς καὶ βαθὺς γνώστης ὅλων αὐτῶν τῶν κλάδων τῆς γνώσεως, συνέγραψε δὲ πάμπολλα συγγράμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν περίφημη πραγματεία «περὶ σπερμάτων, φυτῶν καὶ καρπῶν». Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Τιβερίου ἐξεδόθησαν τὰ συγγράμματά του τὰ ὁποῖα διαιρέθηκαν σὲ πέντε ὁμάδες: Φυσικά, Ἠθικά, Μαθηματικά, Μουσικά, Τεχνικά. Στὴν ἐποχή του κανεὶς δὲν τὸν κατάλαβε καὶ ὁ Πλάτων ὅταν διάβασε τὰ συγγράμματά του τὰ ἔκαψε μὲ περιφρόνηση καὶ ἀπαγόρεψε στοὺς μαθητές του νὰ τὰ διαβάζουν. Ὅταν πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα κανεὶς δὲν τὸν πρόσεξε καὶ δὲν συναντήθηκε οὔτε μὲ τὸν Σωκράτη οὔτε μὲ τὸν Πλάτωνα. Εἶπε δὲ τὸ περίφημον: «Ἦλεον γὰρ εἰς Ἀθήνας καὶ οὔτις μὲ ἔγνωκεν». (Ἦρθα στὴν Ἀθήνα καὶ κανεὶς δὲν μὲ πρόσεξε). Ὅταν γύρισε στὴν πατρίδα του οἱ συμπολῖτες του κάλεσαν τὸ γιατρὸ Ἱπποκράτη νὰ τὸν γιατρέψῃ γιατὶ τὸν νόμιζαν τρελλό. Γύριζε στοὺς τάφους καὶ μελετοῦσε τοὺς σκελετούς. Ἔκλεινε τὰ μάτια του καὶ συγκεντρωνόταν μέσα του ὧρες ὁλόκληρες. Ἀποτελεῖ δυστύχημα γιατὶ ἐλάχιστα μόνο διασώθηκαν ἀπὸ τὰ συγγράμματά του. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ λίγα ποὺ διασώθηκαν εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ μᾶς δείξουν τὴ δύναμη τῆς σκέψης του καὶ τὸ ἠθικό του μεγαλεῖο. Ἀπὸ τὴν «Ἠθική» του πολλὰ δανείστηκε ὁ Σωκράτης. Ὑποστήριζε ὡς μέτρο τῆς ζωῆς τὴν ἠθικὴ καὶ ὄχι τὴν ἡδονιστικὴ ἀπόλαυσι. Ἐθεωροῦσε ἐκεῖνον ποὺ ἀδικεῖ δυστυχέστερο ἀπὸ τὸν ἀδικούμενο. Ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι ἠθικοὶ ὄχι γιὰ νὰ ἀποφεύγουν κάποια τιμωρία ἀλλὰ γιὰ νὰ κερδίζουν τὴ γαλήνη στὴν ψυχή τους. Ἔλεγε: «Ὁ φθόνος τιμωρεῖται μόνος του». «Τὰ λόγια εἶναι σκιὲς τῆς δράσεως». «Οἱ Ἕλληνες, σὰν τοὺς τρελλούς, μαθαίνουν βλάπτοντες». «Ἅμα θέλεις νὰ αἰσθανθῇς τὸν ἑαυτό σου ἀσθενέστερο πλησίαζε γυναῖκα». «Ἡ τύχη εἶναι φαῦλος ἀγωνοθέτης, ἀφοῦ συχνὰ στεφανώνει τοὺς χειρότερους». «Τοῦ σώματος πλουτοῦντος ἡ ψυχὴ πένεται». Ὅταν τὸν ρώτησαν γιατὶ δὲν πολιτεύεται ἀπάντησε: «Ἂν πολιτευτῶ πονηρὰ θὰ δυσαρεστήσω τὴ συνείδησή μου, ἂν χρηστά, τοὺς συμπολῖτες μου».

Μόνο μὲ θαῦμα μπορεῖ νὰ συγκρίνῃ κανεὶς αὐτὴ τὴ μεγαλοφυΐα, ποὺ κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο καὶ μὲ κλειστὰ μάτια συγκλόνισε τὴ φύση καὶ ἀνεκάλυψε τὰ μυστικὰ τῆς πλάσεως μὲ τόση ἀκρίβεια ποὺ χρειάστηκε νὰ περάσουν 25 ὁλόκληροι αἰῶνες γιὰ νὰ τὰ ἐλέγξῃ ἡ ἐπιστήμη καὶ μάλιστα νὰ τὰ υἱοθετήσῃ. Σὰν τὸ νυστέρι βύθισε τὴ σκέψη του στῆς φύσεως τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ἔκαμε νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ τὰ πιὸ βαθειὰ μυστικά της, τοὺς πιὸ κρυφούς της νόμους. Κάθε σκέψη του, κάθε θεώρημά του τὸ ἐθεμελίωνε ἐπιστημονικά. Ἔψαχνε γιὰ τὴν αἰτία τοῦ κάθε φαινομένου ὥστε τὴν ἑρμηνεία του νὰ τὴ χτίζῃ μὲ σιγουριά. «Βούλεσθαι μᾶλλον μίαν εὑρεῖν αἰτιολογίαν ἢ τὴν τῶν Περσῶν βασιλείαν γενέσχαι». (Προτιμῶ νὰ βρῶ τὴν αἰτιολογικὴ ἐξήγηση τοῦ φαινομένου παρὰ νὰ γίνω βασιλιὰς τῶν Περσῶν). Σ'ἕνα παλίμψηστο[1] χειρόγραφο ποὺ βρέθηκε μὲ τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχιμήδη «περὶ μηχανικῶν θεωρημάτων πρὸς Ἐρατοσθένην ἔφοδος» διεπιστώθη ὅτι ὁ Δημόκριτος πρῶτος εἶχε βρῇ τὶς σχέσεις τοῦ ὄγκου μεταξὺ κώνου—κυλίνδρου καὶ πυραμίδος—πρίσματος. Διετύπωσε τὴ θεωρία: «Νόμῳ χροιή, νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν· ἐτεῇ δὲ ἄτομα καὶ κενόν». «Τὰ χρώματα εἶναι φαινομενικά, φαινομενικὸ εἶναι τὸ γλυκό, φαινομενικὸ καὶ τὸ πικρό· τὰ ἄτομα μόνο ὑπάρχουν (εἶναι πραγματικότητα) καὶ τὸ κενό). Ἔλεγε ὅτι τὴν ἀλήθειαν δὲν τὴν βλέπουμε γιατὶ βρίσκεται στὸ βάθος: «Ἐτεῇ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἀλήθεια».

Διετύπωσε τὴ θεωρία τῶν δύο γνώσεων: τὴν ἐπιπόλαιη καὶ τὴ βαθύτερη.

1. Παλίμψηστο = καθαρισμένο, ξυμένο. Πάπυρος ποὺ ἐπλύνετο μὲ βρεγμένο σφουγγάρι ἢ περγαμηνὴ ποὺ ἐξύνετο μὲ μαχαίρι καὶ πάνω του ξανάγραφαν ἄλλο κείμενο. Διεκρίνετο ὅμως τὸ παλαιὸ κείμενο.

«Γνῶμες δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι· ἡ μὲν γνησίη ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τῆδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, γεῦσις, ψαῦσις, ἡ δὲ γνησίη ἀποκεκριμμένη δὲ ταύτης· ὅταν ἡ σκοτίη μηκέτι δύνηται μήτε ὁρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὀδμεῖσθαι μήτε γεύεσθαι μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ λεπτότερον (δέη) ζητεῖτο, τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἅτε ὄργανον ἔχουσα τοῦ νῶσαι λεπτότερον». (Ὑπάρχουν δύο εἴδη γνώσεως, ἡ μία εἶναι ἀληθινὴ ἡ ἄλλη ψεύτικη (ἐπιπόλαιη) καὶ στὴ μὲν ψεύτικη ἀνήκουν ἡ ὄψις, ἡ ἀκοή, ἡ ὀσμή, ἡ γεῦσις καὶ ἡ ἀφή, ἡ δὲ ἀληθινὴ εἶναι ξεχωριστὴ ἀπ' αὐτήν. Ὅταν τὸ ἀντικείμενον εἶναι πολὺ μικρὸ (ἄτομο) ὥστε ἡ ἐπιπόλαιη γνῶσις νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸ δῇ, νὰ τὸ ἀκούσῃ, νὰ τὸ δοκιμάσῃ, νὰ τὸ ὀσμισθῇ, νὰ τό γευθῇ, νὰ τὸ ψαύσῃ, τότε ἐπεμβαίνει ἡ ἀληθινὴ γνῶσις, ἡ σ κ έ ψ ι ς, ποὺ εἶναι τὸ λεπτότερον ὄργανο. Δηλαδὴ ὁ Δημόκριτος ἀναγνωρίζει τὸ προβάδισμα στὴ σκέψη, στὴ λογικὴ καὶ ὄχι στὶς αἰσθήσεις.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ προκαλεῖ κατάπληξη στὸ σημερινὸ μελετητὴ εἶναι ἡ ἀτομική του θεωρία. Αὐτὸς ὁ βαθὺς νοῦς, ὁ ὁραματιστής, ὁ ἀδιάκοπα σκεπτόμενος, μπόρεσε νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ μέγα μυστήριο τοῦ σύμπαντος καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴ γέννηση καὶ κίνησή του. Μπόρεσε νὰ δῇ τὴν τρομακτικὴ κίνηση ποὺ περικλείει μέσα της ἡ ὕλη, ποὺ στοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους φαίνεται ἀκίνητη. Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ σοφοὶ (Ἀριστοτέλης, Πλάτων) πίστευαν τὴ Γῆ γιὰ κέντρο τοῦ κόσμου αὐτὸς ὑποστήριξε πὼς ὁ κόσμος εἶναι ἀπέραντος καὶ ἡ γῆ εἶναι ἕνα μόνο ἀσήμαντο μέρος του. Ἀνέπτυξε τὴ θεωρία τῆς οὐσίας (ὕλης) σκορπισμένης μέσα στὸ κενό. Δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο ἀληθινὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἄτομο καὶ τὸ κενό. Τὸ σύμπαν, εἶπε, εἶναι «ὂν» αἰώνιο, ἀναλλοίωτο καὶ ἄφθαρτο, ἀλλὰ σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς Ἐλεᾶτες ποὺ τὸ θεωροῦσαν «ἁπλὸ» ἐκεῖνος τὸ θεωροῦσε «πολλαπλό». Ἀποτελεῖται δηλαδὴ ἀπὸ πολλὰ αἰώνια, ἄφθαρτα, ἀναλλοίωτα καὶ ἀδιαίρετα (ἄτμητα) ἄτομα. Τὰ ἄτομα εἶναι μικρὲς ἄπειρες οὐσίες ποὺ δὲν τὶς βλέπουμε ἀλλὰ τὶς ἐννοοῦμε. Δὲν ἔχουν ἀρχὴ ὑπάρξεως, εἶναι αἰώνια καὶ γι' αὐτὸ ἡ κίνησή τους εἶναι αἰώνια. Τὰ ἄπειρα σὲ ἀριθμὸ καὶ σχῆμα ἄτομα στροβιλίζονται στὸν ἄπειρο χῶρο ὅπως ἡ σκόνη στὸν ἀέρα, ἑνώνονται καὶ ἀποσπῶνται καὶ παράγουν ἄπειρους κόσμους ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι καὶ ἡ Γῆ. Ἡ κίνηση καὶ σύγκρουση τῶν ἀτόμων δὲν γίνεται τυχαῖα ἀλλὰ σύμφωνα μὲ ὡρισμένους νόμους ποὺ ὁ νοῦς (λόγος) τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ. Ἀπὸ τὴ γήινη λάσπη ἔγιναν τὰ σώματα καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ λεῖα, λεπτὰ καὶ στρογγυλὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα εἰσπνέει τὸ σῶμα ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὰ ὁποῖα διασκορπίζονται ἐντός του καὶ παράγουν τὴ ζωὴ καὶ τὴν κίνηση. Ἔτσι γίνεται ὁ ἱδρυτὴς τῆς στερεοχημείας καὶ δίδαξε πρῶτος τὴν ἕλξη καὶ τὴ μαγνητικὴ δύναμη. Μὲ τὴ θεωρία του αὐτὴ γκρέμισε τὸ δωδεκάθεο καὶ ἐθεμελίωσε τὴν ὑλιστικὴ ἀντίληψη τοῦ κόσμου καὶ τὴ θεωρία τοῦ ἀτόμου πάνω στὴν ὁποία στηρίχτηκε ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς νόμους τοῦ ἤχου, τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος, τὶς χημικὲς μεταβολὲς γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τοὺς σπούτνικ καὶ τοὺς ἐξπλόρερ.

Ὁ Δημόκριτος σὲ βαθύτατο πιὰ γῆρας, 100 χρονῶν, ἀποφάσισε νὰ πεθάνῃ πρὶν νὰ ξεπέσῃ πνευματικά. Ἔπαψε νὰ τρώῃ καὶ περίμενε μὲ γαλήνη τὸ θάνατο. Τὴν παραμονὴ τῶν Θεσμοφορίων[1] ἄρχισε νὰ ψυχορραγῇ. Τὰ δισέγγονά του ἔτρεξαν στὸ κρεβάτι του καὶ τὸν παρακάλεσαν μὲ παιδικὴ ἀφέλεια νὰ μὴν ξεψυχήσῃ τὴν ἡμέρα ἐκείνη γιὰ νὰ δοῦν τὴν ἑορταστικὴ πομπή. Ὁ Δημόκριτος τοὺς ζήτησε νὰ τοῦ φέρουν ἕνα βάζο μέλι καὶ τοὺς ὑποσχέθηκε νὰ πεθάνῃ τὴν ἄλλη μέρα. Τὰ δισεγγονάκια του ἔτρεξαν καὶ τοῦ ἔφεραν τὸ μέλι καὶ κεῖνος πράγματι κράτησε τὴν ὑπόσχεσή του: πέθανε τὴν ἑπομένη τῆς ἑορτῆς.

Α. ΑΠΟΣΤ.

1. Γιορτὲς ποὺ γίνονταν σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ φθινόπωρο, κυρίως ἀπὸ παντρεμένες γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἐκτοξεύανε κατ' ἀλλήλων ἐμπαιγμούς, καλαμπούρια καὶ αἰσχρολογίες σὲ ἀνάμνηση τῆς γριᾶς Ἰάμβης ποὺ μὲ τ' ἀστεῖα της στὸν Ἅδη ἔκαμε τὴ θεὰ Δήμητρα—θλιμμένη γιὰ τὸ χαμὸ τῆς κόρης της, νὰ γελάσῃ.

...Πάσχα στή Σχολή...

Ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. ΠΗΛΟΥ

Μαΐος 1959

... Εἶναι ἀπόψε ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα βράδυα τῆς Ἀθήνας... ἕνα μυρωμένο βράδυ, ἀνοιξιάτικο, ἥσυχο, σιωπηλό...

... Τὸ ὁλόγιομο φεγγάρι δὲν ἔχει ἀπόψε ὄρεξη γιὰ περιπλανήσεις στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ Στερεώματος... Ἔχει σταθῆ κατάμονο καὶ συλλογισμένο στὴν μέση τοῦ σκοτεινοῦ Οὐρανοῦ, σὰν νὰ διστάζῃ ποιὸ δρόμο ν' ἀκολουθήσῃ... Ἡ γῆ θαρρεῖς καὶ σταμάτησε νὰ γυρνᾷ... Κι' ὅλα τριγύρω κουρασμένα ξάπλωσαν ν' ἀναπαυθοῦν... Μονάχα ἕνα ἐλαφρό, δροσιστικὸ ἀεράκι τριγυρνᾷ ἀμέριμνο ἐδῶ κι' ἐκεῖ...

Οἱ κῆποι εἶναι λουλουδιασμένοι κι' εὐωδιαστοί... Γλυκειὰ ἡ νύχτα, κι' εἰρηνική... Κάτι ὑπάρχει ἀπόψε στὴ φύση... Κάτι ξέχωρο καὶ διαλεχτό... Ἄνθρωποι δὲν ὑπάρχουν στοὺς δρόμους... Ποῦ νὰ βρεθοῦν τέτοιαν ὥρα;.. Κι' ὅμως!!! ἡ ζωή, ἡ ἀνθρώπινη ζωή, σφριγηλὴ καὶ ἀχόρταγη, δίνει κάπου - κάπου τὴν πολυθόρυβη παρουσία της πίσω ἀπὸ τὰ λογῆῶν - λογῆῶν φῶτα τῆς πόλης, μέσα στὰ κέντρα ποὺ διανυκτερεύουν, κοντὰ στ' αὐτοκίνητα ποὺ διασταυρώνονται μέσα στοὺς γραφικοὺς δρομίσκους της...

Αὐτὸ εἶναι περίπου τὸ φτηνὸ κάρτ - ποστὰλ τῆς ἀποψινῆς νύχτας, πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔχουν χαράξει χιλιάδες ρομαντικὰ τραγούδια οἱ πεζογράφοι κι' οἱ ποιητές...

Ἐτούτη τὴν γαληνεμένη ζωγραφιὰ ἔχω ἀπέναντί μου, καθὼς ξαγρυπνῶ... Ἀνταπόκριση ἀπ' τὴ νυκτερινὴ ζωή!!!

Ἕνας ἀστυφύλακας στέκει ἄντικρυ ἀπ' τὸ παράθυρό μου καὶ σιωπηλὰ κι' ἀθέατα ἀφουγκράζεται... Μοιάζει μὲ κάποιον παράξενο Ἄρχοντα ἑνὸς ὁλόχρυσου θρύλου, καθὼς μιὰ φεγγαριάτικη ἀχτίδα πέφτει ἐπάνω στὴν κορώνα τοῦ πηληκίου του καὶ τὴν κάνει νὰ λάμπῃ σὰν πετράδι ἀκριβό...

Αὐτὸς ἀγρυπνᾷ... Ἀδιάφορος γιὰ τὴ νύχτα καὶ τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, ἀγρυπνᾷ, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κοιμηθοῦν ξένοιαστα καὶ ἥσυχα οἱ συνάνθρωποί του...

Ἕνας ἄγρυπνος φύλακας, μέσα στὴν προχωρημένη καὶ σιωπηλὴ βραδυά... φύλακας ἀνώνυμος, ἀθόρυβος, πιστός... Γιὰ τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἡσυχία, τὴν τάξη καὶ τὴν ἀσφάλεια τῆς Κοινωνίας... Ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, ἀφίστε με νὰ τὸν καμαρώσω λιγάκι τὸν καλό μου συνάδελφο...

... Λίγο πιὸ 'κεῖ ἕνας μεθυσμένος... Τρικλίζει καὶ παραμιλᾷ... Σπεύδει κατὰ τὸ μέρος του ὁ ἀστυφύλακας καὶ φτειάχνουν μαζὶ ἕνα παράξενο ντουέττο...

Πόσο ἀκατανόητη εἶναι καμμιὰ φορὰ ἡ ζωή!!!

... Ἐπάνω σ' ἐτοῦτο τὸ μικρὸ καὶ σκονισμένο λοφίσκο τῆς γειτονιᾶς μου, κυλοῦν ἀπόψε τὰ λεπτὰ ἀργὰ - ἀργά, μονότανα, δίχως νὰ νοιάζωνται γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ζοῦν ἐκεῖ καὶ γιὰ τὶς ἔγνοιες τους...

Κι' ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη... Τίποτε δὲν ταράζει τὴ μακαριότητά της... Περίεργοι ποὺ εἶναι οἱ ἄνθρωποι!!! Ὅσο κι' ἂν μεγαλώνουν καὶ σαβαρεύονται, στὸ βάθος μένουν μικρὰ παιδιά, ἄμυαλα, λαίμαργα, ζωηρά... Ἐπροχτὲς τὸ βράδυ, ἀπ' τὰ μεσάνυχτα κι' ὕστερα, ἡ γῆ ἀναστατώθηκε σύγκορμη... Λὲς καὶ κάποιο τρομακτικὸ ἠφαίστειο τὴν εἶχε συγκλονίσει... καμπάνες... φωνὲς... εὐχές... λαμπάδες... θόρυβος... κλάξον... βεγγαλικὰ... πυροτεχνήματα... φασαρία...

Ἐχτὲς τὰ ἴδια... Ἀρνιὰ λαχταριστὰ ποὺ περιφέρονται προκλητικὰ στὶς σουβλες... κρασὶ ἀχνιστό, προορισμένο ὄχι νὰ εὐφραίνῃ ἀλλὰ νὰ ἀναστατώσῃ τὸ λογικό... αὐγὰ ποὺ κτυποῦνται μεταξύ τους σὲ φιλικὲς μονομαχίες... πὶκ - ἄπ μὲ λεβέντικους

σκοποὺς τῆς Ρούμελης καὶ τοῦ Μωρηά... τραγούδια ὅλο μεράκι καὶ ἔρωτα... ἐκκρηκτικὰ τσάμικα καὶ ξέφρενα ρὸκ... τσουγκρίσματα ποτηριῶν... ἀντάρα...

Κι' ὅμως... 'Απόψε ἀπόλυτη γαλήνη...

Ποῦ εἶναι ὅλα ἐτοῦτα, τὰ χτεσινὰ καὶ τὰ προχτεσινά, ποὺ εἶναι τὰ ἀπόψε;.. Ἔπαιξε, ἔπαιξε ὁ ἄνθρωπος, ξεφάντωσε, κουράστηκε, ἀπόκαμε... Καὶ τώρα κάνει νάνι...

... Εἶναι Δευτέρα βράδυ... Δευτέρα τοῦ Πάσχα, χωρὶς τίποτε τὸ ἀναστάσιμο καὶ τὸ τελλὸ... Μονομιᾶς ἔσβησαν ὅλα... Μονάχα κάποια κόκκινα αὐγὰ ἀπόμειναν στὶς γυάλινες φρουτιέρες... λίγα κουλούργια στὰ ντουλάπια τῶν νοικοκυράδων... καὶ ἀρκετὸ κρέας ἀπὸ ἐχτές...

«Οὔφ! πάλι κρέας;..». Τὸ βαρέθηκε τὸ παιδί... Δὲν ἔχει πιὰ ὄρεξη γιὰ κόκκινα αὐγὰ καὶ γιὰ κουλούρια...

Ἔχασε ξαφνικὰ τὸ Πάσχα τὴ γοητεία του... 'Απόμεινε μιὰ ἀνάμνηση. Πόσο πιὸ ὅμορφο εἶναι τώρα!!!

Πάσχα Κυρίου, μέσα στὴ σιγαλιὰ τῆς ἀνοιξιάτικης νύχτας...

Χριστὸς ἀνέστη...

Θαρρῶ πὼς βλέπω τὸν λίθο τοῦ μνημείου νὰ παραμερίζῃ... Φῶς βλεπῶ, πολὺ φῶς, καὶ τὴν κουστωδία νὰ σέρνεται στὸ χῶμα...

'Ο Κύριός μου κι' ὁ Θεός μου...

Τὸ ἀκούω νὰ μιλᾷ στὶς μυροφόρες... «Χαίρετε...'Εγὼ νενίνηκα τὸν Κόσμο...». 'Ετοῦτο εἶναι τὸ ἀληθινὸ Πάσχα, κι' ὄχι ἡ ἀντάρα κι' ἡ βουή...

Γιατὶ τὸ Πάσχα θυμίζει τὴν 'Ανάσταση τοῦ Θεανθρώπου... Τὴ συντριβὴ τοῦ θανάτου θυμίζει... Καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὴ λύτρωση...

Καὶ τὰ τσουγκρίσματα τῶν αὐγῶν; τὸ κέφι; τὸ ξεφάντωμα; τὸ ἀσταμάτητο γλέντι;... Νὰ τὰ διαγράψουμε ἀπὸ τὴ ζωή μας;

Πρὸς Θεοῦ, ὄχι... Χίλιες φορὲς ὄχι... Μονάχα θἄπρεπε μαζὶ μὲ τὰ τοῦ Καίσαρος ν' ἀποδίδουν κάτι τὶ καὶ στὸ Θεό... Μιὰ εὐλαβικὴ κατάνυξη, μιὰ συντριβή, μιὰ εὐλαβικὴ ἀναδρομὴ στὴν ἱστορία τοῦ Λυτρωτή μας...

Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα, ἔθιμα εἶναι... Καὶ μάλιστα γραφικὰ κι' εὐχάριστα, ποὺ ὁμορφαίνουν τὸν κοινωνικὸν βίο καὶ ἀνανεώνουν τοὺς δεσμοὺς ποὺ ἑνώνουν τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους...

Γιορτινὴ ἀνάπαυλα... Παρένθεσις χαρᾶς...

Ἂς μὴν εἴμαστε σεμνότυφοι... Ἂς μὴ δηλητηριάζουμε τὶς λιγοστὲς ὧρες χαρᾶς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας...

Ναί!!! Ἂς καίγεται τὸ πελεκούδι κάθε Πάσχα... Εἶναι ἄγραφος νόμος πιὰ ἐτοῦτος...

Γλέντι ἐδῶ... Γλέντι ἐκεῖ... Πάσχα παντοῦ... Γιατὶ ὄχι καὶ στὴ Σχολὴ τῆς 'Αστυνομίας;

Ἴσως σ' ἄλλους καιροὺς καὶ σ' ἄλλες χρονολογίες νἄταν αὐτὴ ἡ ἐρώτησις παρεξηγημένος ἐνθουσιασμὸς... Μά, σήμερα τὰ πράγματα ἔχουν τόσο, εὐτυχῶς, ἀλλάξει!!!

Σήμερα ἡ Σχολὴ μπορεῖ νὰ συγκριθῇ σὲ ἑορταστικὸ μεγαλεῖο μὲ ὁποιαδήποτε κοινωνικὴ ἐκδήλωση...

Στὴν τελευταία πενταετία γίνηκε δουλειὰ σοβαρή, γόνιμη, ἀξιόλογη, δημιουργική... 'Ετέθηκαν γερὰ θεμέλια... Καὶ πάνω τους ἀνοικοδομήθηκε μιὰ ζηλευτὴ πνευματικὴ παράδοση...

'Η χρυσῆ περίοδος τῆς τελευταίας 5ετίας ἄφισε πίσω της θεμελιωμένη μιὰ ὁλάκαιρη πνευματικὴ Πολιτεία... Ἕνα πλούσιο ἀμπελώνα...

'Ο ἄνθρωπος ποὺ ἄλλαξε τὴν ὄψη τῆς Σχολῆς χρησιμοποιεῖται σήμερα σ' ἄλλους, πιὸ σοβαροὺς καὶ νευραλγικοὺς τομεῖς δράσεως... Γιατὶ πρέπει κι' ἐκεῖ νὰ δημιουργήσῃ...

Μά, φεύγοντας, ἄφισε μιὰ νέα ζωή, χαρούμενη, πολιτισμένη, προσαρμοσμένη στὶς σύγχρονες κοινωνικὲς ἀπαιτήσεις ἀστυνομεύσεως τῶν μεγάλων πόλεων...

Ὤ! Ἀλήθεια! Καὶ πόσα δὲν δημιουργήθηκαν στὴν τελευταία 5ετία!!! Δημιουργήθηκεν ἀστυνομικὸς τύπος, ἀστυνομικὸ ραδιόφωνον, ἀστυνομικὴ λογοτεχνία, ἀστυνομικὸς ἀθλητισμός, ἀστυνομικὴ κοσμικὴ κίνηση... Οἱ ἀναγνῶσται αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ τὸ ξέρουν πολὺ καλὰ αὐτό... Κι' ἡ στήλη ἐτούτη, ποὺ πάντα ὑπηρέτησε πιστὰ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἰδέα, βρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση νὰ κάνῃ μιὰ διαπίστωση: Ὅτι τὸ ἔργο, τὸ πολύμορφο καὶ ὑπέροχο πνευματικὸ ἔργο τοῦ κ. Ἀρχιμανδρίτη, συνεχίζεται... Συνεχίζεται μέσα στὰ ἴδια δημιουργικὰ πλαίσια... Πάντοτε αὐτὸ τὸ περιοδικὸ ὑποστήριξε καὶ ἐβοήθησε κάθε καλὴ προσπάθεια... Γιατὶ ὁ ἱδρυτής του τὴν Ἀστυνομία μονάχα ἀγάπησε, καὶ γι' αὐτὴν ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ... Καὶ ὄχι λίγες φορὲς ἔτεινε μὲ χαρὰ τὸ δημιουργικό του χέρι πρὸς κάθε εὐγενικὴ κατεύθυνση. Κι' ὅπως ἔκανε τὸ Πάσχα στὴ Σχολὴ ἕνα θεαματικὸ καὶ πανέμορφο καλλιτεχνικὸ γεγονός, ἔτσι θὰ τὄθελε καὶ ἐφέτος... Καὶ ἔδωσε ἐντολὴ σὲ ὅλους μας νὰ προσφέρουμε ὅ,τι μποροῦμε, ὅσα αὐτὸς μᾶς ἐδίδαξε, γιὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ πάλι τὸ Πάσχα στὴ Σχολὴ μιὰ ζηλευτὴ ἐπιτυχία...

Καὶ τὰ πράγματα τὸν ἐδικαίωσαν... Καὶ γι' αὐτὸ ἡ χαρά του ἦταν μεγάλη καὶ τὴν ἐκδήλωσε ὕστερα μὲ ἀνεπιφύλακτο ἐνθουσιασμό...

... Καθὼς λοιπὸν ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ φέρω στὴ θύμησή μου καὶ νὰ σᾶς περιγράψω τὸ ὄμορφο Πασχαλινὸ γλέντι τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ποὺ ἦταν στ' ἀλήθεια τόσο ἐπιτυχημένο, πολιτισμένο καὶ κεφᾶτο, ὥστε νὰ ἐνθουσιάσῃ ὅσους τὸ παρηκολούθησαν...

... Ἡ φύση ἔβαλε τὰ πολύχρωμα ντεκόρ, τὰ μαγιάτικα ροδοπέταλα, τὸν ὁλόλαμπρο ἥλιό της, τὰ κελαϊδήσματα τῶν πουλιῶν, τὰ λουλούδια, τὴ μαγεία της... Κι' οἱ ἄνθρωποι ἔβαλαν τὸ κέφι τους, τὰ γιορτινά τους, τὴ χαρά καὶ τὴν ἀγάπη τους καὶ κίνησαν νὰ βρεθοῦν κοντά μας...

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἡ γιορτή μας εἶχε πολλὰ ἀτοῦ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ...

Μὰ δὲν γράφτηκε μονάχα ἔτσι ὁ πρόλογός της...

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς καὶ οἱ ἐπιδέξιοι Ἀστυνόμοι καὶ Ὑπαστυνόμοι συνεργάτες του, εἶχαν ἀπὸ πολλὲς μέρες φροντίσει ὥστε νὰ φτειάξουν ὄμορφο, νὰ φτειάξουν γιορτινό, πολιτισμένο κι' εὐχάριστο τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο θὰ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ γιορτάσουν, νὰ γλεντήσουν καὶ νὰ χαροῦν οἱ εὐγενικοὶ ἐπισκέπτες μας καὶ οἱ δόκιμοι μὲ τὶς οἰκογένειές τους...

Ἔτσι ἀσβεστώθηκε, καθαρίστηκε, στολίστηκε καὶ ὁμορφοντύθηκε ἡ Σχολή, ὥστε νὰ παρουσιάζῃ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα ἕνα φαντασμαγορικὸ θέαμα...

Λουλούδια, μπιμπελώ, θυρεοί, σημαιοῦλες, καὶ λογῆς - λογῆς ἄλλα διακοσμητικὰ ἀντικείμενα ἐστόλισαν τοὺς τοίχους, τὰ παράθυρα, τὶς αἴθουσες, καὶ τὸ μοντέρνο τουριστικὸ περίπτερο τοῦ προαυλίου. Κι' ἀκόμα πόσα ἄλλα!!! Χάρτινα κόκκινα αὐγά, καλωσυνάτες εὐχετήριες ἐπιγραφές, χαρούμενες διακοσμήσεις...

Χρειάστηκε, στ' ἀλήθεια πολὺς κόπος γι' αὐτό... Μά, τ' ἀποτέλεσμα ἦταν τόσο ἐπλιδοφόρο!!!

Ἄλλαξε ὄψη ἡ Σχολή... Ξαναβρῆκε τὸν γνώριμο γιορταστικό της ρυθμό... Ἐξέχασε τὴ σχολικὴ ρουτίνα κι' ἐγίνηκε ξελογιάστρα παιδούλα ποὺ σοῦκλεβε τὴν καρδιὰ καὶ γαλήνευε τὶς αἰσθήσεις σου...

Μέσα στὶς αἴθουσές της ἁπλώθηκε ἕνα εὐτυχισμένο χαμόγελο, ποὺ καλωσώριζε εὐγενικὰ τοὺς ἐπισκέπτες της καὶ τοὺς ὑπεχρέωνε ν' ἀφίσουν κατὰ μέρος κάθε ἔγνοια καὶ κάθε πρόβλημα καὶ νὰ ριχτοῦν ξένοιαστοι στὸ γλέντι...

Τὴν ὄμορφη αὐτὴ σκηνοθεσία συμπλήρωσαν οἱ τεχνικὲς ἐγκαταστάσεις τῶν μεγαφώνων, τῶν μικροφώνων καὶ τοῦ ἐνισχυτοῦ... τὰ καλλιτεχνικὰ ἀναλόγια... τὸ πιάνο... οἱ προβολεῖς... Κι' ἔτσι ὅλα ἦταν ἕτοιμα, καλοσχεδιασμένα καὶ πρόσχαρα, γιὰ τὴ μεγάλη μέρα...

Ἔτσι γράφτηκεν ὁ πρόλογος... Περίπου ἔτσι...

Ἂς ποῦμε λοιπὸν τώρα πὼς εἶναι Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, καὶ ὅτι βρισκόμαστε στὴν αἴθουσα χοροῦ τῆς Σχολῆς, ἕτοιμοι γιὰ τὸ μεγάλο γλέντι...

*

Κοντεύει μεσημέρι... Κι' ἡ αἴθουσα ἔχει ἀσφυκτικὰ γεμίσει... Ἄνδρες, νέοι, γυναῖκες, παιδιά... Ὅλοι χαρούμενοι κι' ἐνθουσιασμένοι... Καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλους οἱ δόκιμοι, ποὺ τὴν περίμεναν μὲ ἀνυπομονησία ἀσυγκράτητη, ἐτούτη τὴ στιγμή... Ντάμες ὄμορφες... κομψοὶ καβαλιέροι... εὐγενικὲς κυρίες... Ἕνα ὄμορφο σύνολον... Κι' ἀνάμεσά τους τόσοι καὶ τόσοι διαλεχτοὶ ἐπισκέπτες...

Ἂς ρίξουμε μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στοὺς προσκεκλημένους μας...

Τιμᾷ σήμερα τὸ γλέντι τῆς Σχολῆς ὁ Ἐξοχώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ Ἐξοχώτατοι Ὑπουργοί, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δ. Ἀλιπράντης, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Κ. Καλλίας, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Λ. Δερτιλῆς, οἱ βουλευταί κ.κ. Δ. Βρανόπουλος καὶ Κ. Μανιαδάκης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς κ. Μακρυνιώτης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Μπουραντᾶς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ν. Κόκκινος, ὁ τέως Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Σπύρου, οἱ Ἀστυνομικαὶ Δ/νταὶ κ.κ. Πουλικάκος μὲ τὴ σύζυγό του, Ἀθ. Τσασιόπουλος, Νικ. Νικητάκης, Κων. Τουζένης καὶ Δημ. Γιαννόπουλος, οἱ τέως Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δημ. Κόλλιας καὶ Ἀν. Κανελλόπουλος, οἱ Δημοσιογράφοι κ.κ. Θωμόπουλος μὲ τὴ σύζυγό του καὶ Γεωργακάκος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λεοντείου Λυκείου κ. Πασκὰλ καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς αὐτοῦ κ. Προσπέρ, οἱ Ἀμερικανοὶ τῆς Ἀποστολῆς κ.κ. Georges Wellons μὲ τὴ σύζυγό του, Peter Ales καὶ Jackson μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τὶς δύο θυγατέρες του, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Φραγκιαδάκης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Μαρασλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Μπασουκέας μὲ τὴ σύζυγό του, οἱ Καθηγηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ.κ. Παπαζαχαρίου μὲ τὴ σύζυγό του, Γεωργόπουλος μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τὶς θυγατέρες του, Κωνσταντινίδης μὲ τὴ σύζυγό του, Γλυκοφρύδης μὲ τὴ σύζυγό του, Σταύρου μὲ τὴν ἀνηψιά του, καὶ Κουσιάδης, ἡ Κα Βελόκα, ὁ ἰατρὸς κ. Παπαϊωάννου, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Κ. Τσιοῦγκος, Παπαναγιώτου μὲ τὴ σύζυγό του, Κορρές, καὶ Μαυροζούμης μὲ τὴ σύζυγό του, ὁ τέως Ἀστυν. κ. Μανδρούκας καὶ ὁ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ Ὑπαστυνόμος κ. Γεώργιος Καροῦζος, ὁ Γυμναστὴς τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμος κ. Ἰωάννης Ράϊκος μὲ τὴ σύζυγό του, ἡ Κα Ν. Ἀβαταγγέλου καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἀπὸ τὴ Σχολὴ ἔλαβαν μέρος στὴ γιορτὴ ὁ Διοικητὴς αὐτῆς κ. Ἐμ. Ἀρχοντουλάκης μὲ τὴν ὑπέροχη σύζυγό του καὶ τὴν γλυκειὰ κορούλα τους, ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Παν. Λυκούσης μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τὰ δύο παιδάκια του, οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν κ. Βασ. Γιαννόπουλος μὲ τὴ σύζυγό του καὶ κ. Λεων. Παπαθανασίου μὲ τὴ σύζυγό του, ὁ Διοικητὴς τοῦ Παρ/τος Ν. Φιλ/φείας Ἀστυν. κ. Ἀν. Ντουφεξῆς μὲ τὴ σύζυγό του, ὁ Ταμίας τῆς Σχολῆς Ἀστυν. κ. Ν. Χουρδάκης μὲ τὰ δύο παιδάκια του, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Βλαχάκης, Μῖχος, Ψυχογυιός, Κουβέλης, Ἀβραάμ, Ἀριδᾶς, Βαμβούκας, Ραφτόπουλος μὲ τὴ σύζυγό του, Κεχρῆς, Σακέττος μὲ τὴ σύζυγό του, Χαρλαύτης καὶ Στριχᾶς μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τὰ δύο παιδάκια του, οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι καὶ οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες μὲ τὶς οἰκογένειές τους.

Καὶ τὸ γλέντι ἀρχίζει μὲ τὸν δημοφιλὴ πρωταγωνιστὴ τοῦ Θεάτρου Κώστα Χατζηχρῆστο σ' ἕνα σπαρταριστὸ νουμεράκι, ἐνῷ πεντακάθαροι κι' εὐγενικοὶ σερβιτόροι πηγαινοέρχονται στὰ τραπέζια καὶ σερβίρουν πλούσιους καὶ χορταστικοὺς μεζέδες, ἄφθονη μπύρα, σαλάτες καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλες λιχουδιές· τὰ καλοστρωμένα καὶ καλοβαλμένα σὲ ζηλευτὴ τάξη τραπέζια γεμίζουν ξαφνικὰ μὲ λογηῶν - λογηῶν λιχουδιές... Καὶ οἱ καλοφαγάδες πέφτουν μὲ τὰ μοῦτρα, ἐνῷ τὰ κόκκινα αὐγὰ συγκρούονται σὲ κάθε τραπέζι, ὑπὸ τὰ ξεφωνητὰ καὶ τὶς εὐχὲς τῶν ὁμοτραπέζων...

Σὲ λίγο ἔφθασε ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Νικόλαος 'Αρχιμανδρίτης, μὲ τὴν γλυκειὰ κι' εὐγενικὴ σύζυγό του, τὴν χαρωτωμένη κορούλα τους καὶ τὸν Νάκη, τὸν γνώριμο πιὰ κοσμικὸ τύπο τῶν δεξιώσεων τῆς Σχολῆς.

'Η οἰκογένεια τοῦ κ. 'Αρχιμανδρίτη γίνεται ἀντικείμενον ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἀπὸ ὅλους...

'Η παρουσία του θυμίζει τόσα καὶ τόσα!!! Θυμίζει τὴν ἱστορία ὁλόκληρη τῆς ἀναγεννημένης 'Αστυνομικῆς Σχολῆς... Χαρούμενος, ἁπλὸς ὅπως πάντα, ἀνοιχτόκαρδος, ὁ κ. 'Αρχιμανδρίτης δὲν κάθεται στὸ τραπεζάκι του. Γυρνᾷ ἀπὸ συντροφιὰ σὲ συντροφιά, ἐπιθυμῶντας νὰ βλέπῃ κέφι γύρω του... πολὺ κέφι... Γιατὶ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ξέρει τόσα πολλὰ μυστικά...

Τώρα στὸ ξύλινο ὑπόβαθρο ἀνεβαίνει ἡ διαλεχτὴ ὀρχήστρα τοῦ φίλου καλλιτέχνη Πάνου 'Αναστοσοπούλου, μὲ τὸν γνωστὸ Κώστα Πικέα στὸ ἀκκορντεόν, παίζει χορευτικὴ μουσική. 'Αλήθεια πόσο ὄμορφη καὶ τονισμένη εἶναι αὐτὴ ἡ ὀρχήστρα, καὶ πόσο γλυκειὰ καὶ μελῳδικὴ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ ποὺ γρήγορα πῆρε ξεχωριστὴ θέση μέσα στὸ καλλιτεχνικὸ Στερέωμα!! 'Ο Πᾶνος τραγουδᾷ μιὰ ἐπιλογὴ τραγουδιῶν, παληῶν, μοντέρνων, δημοτικῶν καὶ ἐνθουσιάζει καὶ δίκαια καταχειροκροτεῖται.

Μιὰ ὄμορφη ἐθνικὴ παρένθεση τώρα. 'Ο κ. Νέζερ. 'Απαγγέλλει ἐθνικοὺς στίχους καὶ ἠλεκτρίζει τοὺς πάντας. Μὰ καὶ ἔξω, στὸ προαύλιο, καίγεται τὸ πελεκούδι. 'Εκεῖ ἡ διαλεχτὴ ὀρχήστρα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἡ ὑπέροχη ὀρχήστρα τῆς 'Αστυνομίας ποὺ μέρα μὲ τὴ μέρα γνωρίζει καὶ νέες ἐπιτυχίες, ὑπὸ τὴν ἐπιδέξια καὶ ἀληθινὰ ἱκανὴ διεύθυνση τοῦ κ. Μπουκουβάλα, χαλάει τὸν κόσμο. Στ' ἀλήθεια ὁ κ. Μπουκουβάλας ἐπετέλεσε ἕνα ἄθλο. Τὸ ἐξαιρετικὸ αὐτὸ συγκρότημά του, δημιούργημα κι' αὐτὸ τοῦ κ. 'Αρχιμανδρίτου, ἔχει πάρει πιὰ τὴ θέση του, μιὰ ξεχωριστὴ τιμητικὴ θέση μέσα στὶς 'Ελληνικὲς ὀρχῆστρες. 'Αξίζουν χίλια συγχαρητήρια σ' ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς ὀρχήστρας καὶ εἰδικώτερα στὸν ἄξιο ἐμπνευστή τους κ. Μπουκουβάλα. Τὰ κυλᾷ, κυλοῦν ξένοιαστα, εὐτυχισμένα... Κι' ἐνῷ ὁλοένα νέοι ὀρεκτικοὶ μεζέδες καταφθάνουν, ἀρχίζει ἡ παρέλαση τῶν καλλιτεχνῶν.

"Α! οἱ καλλιτέχναι, οἱ καλοί μου φίλοι!!! Εἶμαι σὲ θέση νὰ ξέρω περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον πόσο σωστά, πόσο πρόθυμα, πόσο συγκινητικὰ βοήθησαν πάντοτε τὴ Σχολὴ σὲ κάθε καλλιτεχνικό της ἐπίτευγμα...

Πρόθυμοι πάντα φίλοι τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς 'Εκπομπῆς τῆς 'Αστυμολίας, σπεύδουν ὅποτε τοὺς χρειαστοῦμε νὰ σταθοῦν κοντά μας, φίλοι καλοί, εὐγενικοὶ κι' ἀγαπημένοι. Τοὺς εὐχαριστοῦμε. Τοὺς εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά... Καὶ θέλουμε, ἀποτεινόμενοι πρὸς ὁλόκληρο τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα, νὰ τονίσουμε ὅτι τοὺς ἀξίζει κάθε βοήθεια καὶ κάθε ἀγάπη...

Νὰ ὁ Πιέρρο Λοβάττι, ὁ καλὸς φίλος κι' ὁ διαλεχτὸς τραγουδιστής... Γοητεύει τοὺς πάντας... 'Ηλεκτρίζει... Καταχειροκροτεῖται...

'Η διασκέδασις ἐν τῷ μεταξὺ προχωρεῖ... ὅλο ἔρχονται νέοι μεζέδες... 'Η μπύρα ἀδιάκοπα ἀνανεώνεται... 'Η Σχολὴ ἔχει σήμερα ὅ,τι ἐπιθυμήσῃς...

'Εν τῷ μεταξὺ στὸ μικρόφωνο πλησιάζουν δυὸ Γιώργηδες. "Οπου Γιῶργος καὶ μάλαμα, λέει τὸ τραγουδάκι. Ψέμματα; 'Ο Γιῶργος Πάρης λοιπὸν εἶναι ὁ ἕνας. Κι' ὁ Γιῶργος Γαρέζος στὸ πιάνο. Τὰ πυκνὰ καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ποὺ ἐκάλυψαν τὸ τραγούδι τοῦ Πάρη ἦταν ἀληθινὴ ἐκδήλωση ἀγάπης γιὰ τὸν καλό μας φίλο.

Νὰ τώρα μιὰ ὄμορφη καλλιτεχνικὴ ἀττραξιόν... Τὸ συγκρότημα τοῦ διαλεχτοῦ κωμικοῦ καὶ θερμοῦ φίλου τῆς 'Ατυνομίας Πέτρου Γιαννακοῦ... μιὰ ἀληθινὰ ἀξέχαστη καλλιτεχνικὴ προσφορά...

'Ανάμεσά του ὁ ὀνομαστὸς κομφερασιὲ Τέρης... Χειροκροτεῖται θερμά, καὶ παρουσιάζει τὴν ὑπέροχη 'Εβελίνα... Γιατί, ἀληθινά, ὑπέροχη ἦταν ἡ 'Εβελίνα καὶ

σκόρπισε πλούσιο κέφι, συγκίνηση καὶ ἐνθουσιασμό... Ἡ φωνή της εἶναι ὄμορφη... Ὄμορφη κι' ἡ καρδιά της... Τὴν εὐχαριστοῦμε θερμά...

Ὕστερα ὁ ὑπέροχος καὶ καταπληκτικὸς μάγος δόκτωρ Ecco. Τὸ ἀκροβατικὸ νούμερο ποὺ ἦταν ἕνα σπάνιο θέαμα... Μπράβο στὸν Γιαννακὸ καὶ τὸ συγκρότημά του!!!

Ἀκούραστος κι' εὐγενικὸς ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, ἐπιβλέπει, διευθύνει, μεριμνᾷ ὥστε νὰ μὴ λείψῃ τίποτε καὶ ὅλα νὰ γίνουν ὅπως τὰ ἔχει προγραμματίσει... Δίπλα του, ἄξιοι συνεργάτες οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς, πρόθυμοι κι' ἐξυπηρετικοί, δίνουν ἕνα πολιτισμένο τόνο στὴν οἰκογενειακὴ αὐτὴ συγκέντρωση...

Εἶναι ὅλοι τους ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου...

Στὸ μεταξὺ ἡ διασκέδασις συνεχίζεται ἀσταμάτητα... Μιὰ διακοπή, παρακαλῶ... Λίγος χορός, γιὰ νὰ... χωνέψετε... Ἔχουμε κοντά μας ἕνα ξεχωριστὰ ἀγαπημένο

Λεβέντικοι Ἑλληνικοὶ χοροί, ἀπὸ φουστανελλοφόρους τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς κ. Κουσιάδη, κατὰ τὸ Πασχαλινὸ γεῦμα στὴ Σχολή.

φίλο καὶ συνεργάτη, ἕναν ὑπέροχο καλλιτέχνη, πάντοτε παρόντα σὲ κάθε κοσμική μας ἐκδήλωση : Τὸν Γιῶργο Λουκᾶ... Χαμογελάει ὁ Γιῶργος, παίρνει τὴν κιθάρα κι' ἀρχίζει ἕνα πλούσιο χορευτικὸ πὸτ-πουρί... Ἀγκαλιάζονται τὰ ζευγάρια, ξεχνιοῦνται, στροβιλίζονται μὲ χάρη στὴ μέση τῆς σάλλας... Πόσα ὄμορφα συναισθήματα φωλιάζουν στὶς καρδιές τους!!!...

Μπράβο Γιῶργο... Γιῶργο Λουκᾶ εἶσαι ὑπέροχος...

Τὸν διαδέχεται τὸ Τρίο Τέμπο... Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα φωνητικὰ τρίο τῆς Πατρίδος μας... Συνταιριασμένο, σφιχτοδεμένο, μελῳδικὸ τὸ Τρίο Τέμπο μᾶς ἄφισεν ὑπέροχες ἀναμνήσεις... Τὸ εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά...

Τὸ κέφι ἔχει ἀνάψει... Οἱ καρδιὲς ἔχουν ξεκλειδωθῆ... Ἔχουν κυριευθῆ ἀπὸ χαρά... Τὰ ἀνέκδοτα δίνουν καὶ παίρνουν... φωνές, πειράγματα, θόρυβος... Ἡ εὐτυχία ἔχει στρογγυλοκαθίσει στὴ μέση τῆς αἴθουσας...

Τώρα μιὰ ὄμορφη ἀκόμα καλλιτεχνικὴ ἔκπληξη... Ὁ πιὸ ἀγαπημένος μας φίλος, ἕνας ραφιναρισμένος καλλιτέχνης μὲ πολύμορφο ταλέντο : Ὁ Τάκης Μηλιάδης... Ἠθοποιός, μῖμος, τυπίστας καὶ κομφερασιὲ ὁ Τάκης Μηλιάδης ἔχει κερδίσει τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ εὐρύτατου κοινοῦ... Στὸ ραδιόφωνο, στὸ θέατρο, στὸ

κέντρο, παντοῦ ὅπου ἐμφανισθῇ ἀποθεώνεται... Κρύβει μέσα του τόσες δυνάμεις!!!... Εἶναι μιὰ προσωπικότητα καλλιτεχνικὴ ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπόλυτα... Ὁ Βασιληᾶς τοῦ γέλοιου... τὸν εὐχαριστοῦμε... Τὸν εὐχαριστοῦμε πολὺ-πολύ... Κι' ἂς εἶναι βέβαιος ὅτι πάντα τὸν ἀγαποῦμε καὶ τὸν θυμώμαστε...

Λίγος χορὸς τώρα... Κώστα Πικέα, ἀβάντι... Πᾶνο Ἀναστασόπουλε, ἐπὶ τὸ ἔργον... Γειά σας λεβέντες...

Καὶ ὁ χορὸς κυριαρχεῖ ἀποθεωτικά...

Μά, τώρα μιὰ διαλεχτὴ ἐθνικὴ παρένθεση... Πυκνά, παρατεταμένα κι' ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ἀκούγονται ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές... Προσέρχεται ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Βασιλέως καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, Ἀντιστράτηγος κ. Βεντήρης... Τὸν ἀναγγέλλει καὶ τὸν προσφωνεῖ ὁ κ. Ἀρχοντουλάκης, κι' ὁ δοξασμένος Στρατηγὸς ὑψώνει τὸ ποτήρι καὶ πίνει εἰς ὑγείαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων... Ὕστερα συλλαμβάνεται νὰ τὰ... τσουγκρίζῃ μὲ τὸν κ. Γενικό... Δὲν ξέρω ποιὸς ἔσπασε τ' αὐγὸ τοῦ ἄλλου... Ξέρω ὅμως ὅτι ἦταν τόσο ἐγκάρδια ἡ συνομιλία τους...

«Ζήτω ὁ Βασιλεύς!!!...» ἀκούγεται ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν μικρὴ αἴθουσα... Χίλιες δυὸ οὐρανομήκεις ζητωκραυγὲς ὑψώνονται στὸν ἀγέρα... Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων δράττεται αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα πίστεως, ἀφοσιώσεως καὶ λατρείας πρὸς τὸν λαοφιλῆ Βασιληᾶ τῶν Ἑλλήνων...

Ζήτω ὁ Βασιλεύς...

Καὶ τώρα ξανὰ στὸ καλλιτεχνικό μας πρόγραμμα, ποὺ εἶναι πλούσιο κι' ἀτέλειωτο...

Ἕνα διαλεχτὸ Ἐπιτελεῖο καλλιτεχνῶν...

Ἀνάμεσά τους ὁ ἐξαιρετικὸς Μαέστρος Ἄκης Σμυρναῖος... μιὰ κυρίαρχη μορφὴ μέσα στὸν κόσμο τῶν συνθετῶν... Κάθε τραγούδι του καὶ μιὰ ἐπιτυχία... Εἶναι ὁ μαέστρος ποὺ ἀνέβασε τὴ στάθμη τοῦ Ἑλληνικοῦ τραγουδιοῦ, ὁ πιὸ εὐσυνείδητος διάκονος τῆς Μουσικῆς Ἰδέας... Γιατὶ σὰν Ἰδέα, σὰν Ἰδανικὸ νοιώθει τὴ μουσικὴ ὁ Ἄκης Σμυρναῖος... Καὶ πόσα δὲν τοῦ χρεωστάει τὸ ἐλαφρὸ τραγούδι!!! Ἀλλὰ καὶ πόσες καὶ πόσες μορφές του δὲν εἶναι δημιούργημά του!!!... Εὐγενικὴ καὶ καλόκαρδη ἡ σύζυγός του συμπληρώνει ὅμορφα τὸν διάσημο ἄντρα της, ἐνῷ τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τους πιὸ 'κεῖ συμπληρώνει τὴν εὐτυχία τους...

Ἡ ἐπίσκεψή τους μᾶς ἐτίμησε...

Τώρα μιὰ ἀκόμα καλλιτεχνικὴ ἀττραξιόν... Ὁ ὅμιλος χοροῦ τοῦ κ. Κουσιάδη... Τὸν ἀποτελοῦν φουστανελλοφόροι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες... Μπαίνουν στὴν Αἴθουσα πιασμένοι χέρι-χέρι καὶ ἀνάβουν μιὰ τεράστια Ἑλληνικὴ πυρκαγιά. Χοροὶ τῆς Ρούμελης, τοῦ Μωρηᾶ, τῶν νησιῶν... λεβέντικοι Ἑλληνικοὶ σκοποί, ποὺ ξυπνοῦν ἀσίγαστους ἐθνικοὺς πόθους καὶ φέρνουν κυρίαρχο στὶς καρδιὲς τὸ Ἀθάνατο καὶ χιλιοτραγουδισμένο Ἑλληνικὸ χωριό... Ἐπὶ ὥρα πολλὴ χαλάει ὁ κόσμος...

Ἄ! πράγματι... Ἔχει μεγάλη ἐπιτυχία ἐτοῦτο τὸ χαριτωμένο μουσικὸ νούμερο... Μπράβο κ. Κουσιάδη... Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ὅμορφη προσφορά σας...

...Ροδοκόκκινα ἀπ' τὴ σούβλα λαχταριστὰ ἀρνιὰ μπαίνουν στὴν αἴθουσα, σκορπίζοντας γαργαλιστικὲς μυρουδιές... Ἡ μπύρα ρέει ἄφθονη... Τὰ φροῦτα, τὰ ἐπιδόρπια, τὰ αὐγὰ εἶναι ἀνεξάντλητα... Μπράβο, ἀπόθεμα!!!...

Τὸν καλλιτεχνικὸν λόγον τώρα ἔχει ἡ Μάρτυ Μπιάνκη... Εἶναι μιὰ θετικὴ ἀξία τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ, ποὺ ὁλοένα ἐπιβάλλεται καὶ περισσότερο... Ἔχει φωνή, χρῶμα, ἐκφραστικότητα, αἴσθημα... Ἐνθουσιάζει καὶ καταχειροκροτεῖται. Τὴν εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά...

Ἕνας ἀκόμα διαλεχτὸς καλλιτέχνης... Τί ἕνας ἀκόμα; Ὁ ἕνας, ὁ μοναδικός, ὁ Νῖκος Πιτσόλος... Εἶναι παληός, πολὺ παληὸς συνεργάτης... Ποτὲ δὲν ἔλειψε ἀπὸ κοντά μας... Ποτὲ δὲν ἀρνήθηκε τὴ βοήθειά του... Πάντα καὶ παντοῦ μᾶς ἐνίσχυσε μ' ὅλες του τὶς δυνάμεις... Δὲν μοῦ ὑπαγορεύει τὶς γραμμὲς αὐτὲς ἡ τήρηση ἑνὸς

τύπου... Μιλᾷ ἡ καρδιά μου... Τὸν εὐχαριστεῖ, σκιρτᾷ στὴν καλωσύνη του... θερμὰ-θερμὰ τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα...

Τώρα ἔξω πίκρες καὶ στεναχώρειες... Ἔξω μεράκια καὶ ἔγνοιες.. Ἡ ἀτομικὴ βόμβα τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ ἔπεσε μέσα στὴν αἴθουσα... Ἡ Οὔλα Μπάμπα ξεσηκώνει συναγερμὸ χειροκροτημάτων... Ναί! Ἡ Οὔλα Μπάμπα... Ἔχει φωνὴ ὅλο μάθος, ξεχειλισμένη ὄμορφη τέχνη... Κι' εἶναι μαζὶ καὶ μιὰ γλυκειὰ κοπέλλα, σαγηνευτική... Πόσο εὔκολα τ' ἄλλαξε ὅλα μὲ τὴν παρουσία της!!!...Ἡ Οὔλα Μπάμπα ἐνσαρκώνει τὸ κέφι στὴν πιὸ ὁλοκληρωμένη μορφή του... Εἶναι μιὰ ἀκαταμάχητη γόησσα ποὺ μπροστά της κάνεις καινούργιο σηκώτι... Κι' ἔχει φωνή... Πόσο πολὺ ἐκφραστική!!!... Τὶ νὰ τὶς ποῦμε; Ἕνας, δυό; χίλια εὐχαριστῶ; Φτάνουν;... Ἂς εἶναι...

Ὁ χορὸς καὶ πάλι ἀνάβει σὲ λίγο... Διακρίνω ξαφνικὰ ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους καὶ τὸν συγγραφέα, συνθέτη καὶ δ/ντὴ τοῦ «Μοντέρνου Τραγουδιοῦ» κ. Κώστα Μάνεση

Μία ἄποψις ἀπὸ τὸ Πασχαλινὸ γεῦμα τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

μὲ τὴν συντροφιά του... Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς προσωπικότητες τοῦ τραγουδιοῦ, καὶ ἡ ἐπίσκεψή του μᾶς τιμᾷ πολύ...

Ὅλα κινοῦνται... Τὸ κέφι ἀποκορυφώνεται... Ἡ μπύρα δὲν σταματᾷ... Τὰ πρόσωπα, οἱ καρδιές, τὰ αἰσθήματα εἶναι ὅλα ζεστά... Ἡ πυρκαγιὰ τῆς εὐτυχίας λυώνει κάθε στεναχώρια... Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ξεχείλισε χαρά...

...Τώρα ἡ ἐκλεκτὴ καὶ ἀσύγκριτη Ἐλίζα Μαρέλλη... Ποιὸς δὲν ἔχει ἀκούσει τραγούδι της καὶ δὲν ἔνοιωσε κάτι τὶ νὰ τοῦ δαγκώνῃ τὴν καρδιὰ σὰν φίδι;... Ποιὸς δὲν γοητεύτηκε ἀπ' τὴν κρυστάλλινη φωνή της; Ποιὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ μὴν συγκινηθῇ ἀκούγοντάς την; Ἡ Ἐλίζα Μαρέλλη ἀποθεώνεται... Καὶ καταχειροκροτεῖται...

Ὁ χορὸς συνεχίζεται... Τὸ κέφι ἐπανέρχεται δριμύτερο... Ἕνας ἀκόμα καλλιτέχνης... Ὁ ὀνομαστὸς πιανίστας Χριστόφορος Σκουλαρίκος, ἡ ὑπέροχη σύζυγός του καὶ ἡ χαριτωμένη κορούλα τους... Ὁ κ. Σκουλαρίκος εἶναι μιὰ μουσικὴ αὐθεντία ποὺ τιμᾷ ἀσφαλῶς τὸν τόπο μας... Εἶναι ἕνα γερὸ μυαλό, ἕνα ἀνήσυχο λαμπικαρισμένο πνεῦμα, μιὰ μόρφωση ἀνεξάντλητη. Καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ εἶναι κι' ἕνας εἰλικρινὴς φίλος τῆς Ἀστυνομίας... Δὲν χρειάζεται νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε, νομίζω... Ἡ φιλία

μας, μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπολογίζουμε πάντοτε στὴ βοήθειά του... Ὑπῆρξε μιὰ ἀπ' τὶς κεντρικὲς μορφὲς τῆς γιορτῆς μας...

Καὶ πάλι χορός... Ἡ μιὰ ὀρχήστρα διαδέχεται τὴν ἄλλη... Ὅλοι γελοῦν, φωνάζουν, χαίρουνται... Ἡ Σχολὴ τοὺς ἔχει μεταβάλλει σὲ μικρὰ παιδιά... Ὁ τύπος ὑπεχώρησε, τὸ γέλιο κι' ἡ χαρὰ κατέλαβαν ἐξ ἐφόδου τὶς αἴθουσες... Ξαφνικὰ γίνεται σιωπή... Ὁ κ. Ἀρχοντουλάκης στὸ μικρόφωνο... Παρουσιάζει καὶ χαιρετίζει ἐπιδέξια τὸν βουλευτὴ κ. Κωνστ. Μανιαδάκη, ποὺ καταχειροκροτεῖται... Ὁ διαλεχτὸς καὶ ἀκούραστος πολιτικὸς ἄνδρας λέει δυὸ λόγια στὸ μικρόφωνο καὶ ζωτωκραυγάζει ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων... Εἶναι ἡ ἀγάπη του αὐτή, γιὰ μᾶς ὑψίστη τιμή... Γιατὶ ὁ κ. Μανιαδάκης ἀντιπροσωπεύει μιὰ ἀξέχαστη σελίδα τῆς ἱστορίας μας... Θυμίζει τὴν Ἐθνικὴ Ἀναγέννηση τῆς Ἑλλάδος... Τὸ ἦθος του, οἱ ἀγῶνες του, ἡ πίστη του τὸν ἀνεβάζουν σὲ δυσθεώρητα πολιτικὰ ὕψη...

Μὰ καὶ πάλι λίγος χορός... Ὕστερα πάλι φαγοπότι... Τώρα γλυκά... Ἄφθονα, χορταστικὰ γλυκίσματα... σόδες... καφέδες... ὅ,τι θελήσῃς ἔχεις...

Ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Γρίβας προσερχόμενος εἰς τὴν Σχολήν.

Ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Γρίβας τσουγκρίζει τὸ αὐγό του μὲ τὴν Ἀγγελικὴν Ἀρχιμανδρίτου.

Ὁ Βάγγος Παπούλιας τώρα... Ὑπέροχος, καλόκαρδος, ἀγαπημένος...

Μά, ξαφνικὰ ἡ αἴθουσα ἀδειάζει... Συναγερμός;...

Ναί! Ναί! Συναγερμός... Τὶ τρέχει; Ὅλοι σηκώνουν ψηλὰ τὰ βλέμματα, κατὰ τὸν Οὐρανό... Τὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς γεμίζει... Μά, τὶ συμβαίνει λοιπόν;

Κάτι ἀκούγεται ἀπὸ ψηλά... Κάτι σὰν θόρυβος ἀεροπλάνου... Εἶναι ἕνα ἑλικόπτερο... Λοιπόν; Δὲν ἔχετε ξαναδῆ ἑλικόπτερο;...

Ναί! Ἔχουμε ξαναδῆ... Μὰ τέτοιο ὄχι... Γιατὶ αὐτό, ξεκινῶντας ἀπ' τὴν Ἐλευσίνα, πῆρε μαζί του καὶ μᾶς φέρνει ἕνα θρῦλο, τὴν ἱστορία μας ὁλάκαιρη, τὴ δόξα τῆς νεώτερης Ἑλλάδος, τὸν δοξασμένο Διγενῆ, τὸν Στρατηγὸ Γρίβα...

Τὸ ἑλικόπτερο προσγειώνεται... Τὰ παλαμάκια ἑνώνονται πολλὲς φορές, πονοῦν ἀπ' τὰ κτυπήματα, μὰ δὲν σταματοῦν νὰ χειροκροτοῦν... Ὁ κος Γενικὸς ὑποδέχεται καὶ φέρνει κοντά μας τὸν Διγενῆ... Τρελλὰ ἐθνικὰ χτυποκάρδια ἀναστατώνουν ὅλους μας... Αὐτός ὁ Στρατηγὸς εἶναι ἕνας θρῦλος... Εἶναι μιὰ πίστη... Δὲν θυμίζει μόνο τὴν ἐλεύθερη Κύπρο μας... Θυμίζει καὶ ἐνσαρκώνει ὁλόκληρο τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδος... Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. χαιρετᾷ... Εἶναι φανερὰ συγκινημένος... Δίπλα του ἡ πιστή του σύντροφος, ἐκείνη ποὺ τὸν ἀκολούθησε μ' ἐγκαρτέρηση στὸν ἀνηφορικό του δρόμο τοῦ καθήκοντος, ἡ σύζυγός του... Μιὰ ἀτέλειωτη θυσία εἶναι ἡ ζωή της... Μὰ καὶ μιὰ ἀσταμάτητη δόξα μαζί...

Κοντά της ἡ χαριτωμένη ἀνηψιά της... Κι' ἀκόμα ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ Στρατηγοῦ, Ἀντισυνταγματάρχης κ. Παπαδόπουλος.

Ὁ κος Ἀρχιμανδρίτης, φανερὰ συγκινημένος, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο καὶ προσφωνεῖ τὸν Στρατηγό... Λίγα λόγια εἶπε... Μὰ εἶχαν τόση χάρη... Ποίημα ἦταν ἡ κάθε πρότασή του. Σύμβολο ὠνόμασε τὸν Στρατηγό... Θυμήθηκε τὴ «Χ», προσκύνησε εὐλαβικὰ τὴν ἐλεύθερη Κύπρο μας... Καὶ πόσα δὲν εἶπε!!! Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης συνήρπασε... Καὶ ξεσήκωσε φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ... Τὸν διαδέχτηκε στὸ μικρόφωνο ὁ Διγενής... Εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ὑποδοχή, κι' ὕστερα ξέσπασε σ' ἕνα ὑπέροχο ὕμνο γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Ἰδανικά της... Ὕψωσε τὴ φωνὴ γιὰ νὰ βροντοφωνήσῃ τὴν πίστη του στὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ὕψωσε τὴ φωνὴ γιὰ νὰ διδάξῃ πῶς πρέπει νὰ ζοῦν οἱ λαοὶ ποὺ θέλουν νὰ μείνουν ἐλεύθεροι, ὕψωσε τὴ φωνή του γιὰ νὰ πῇ στοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς ὅτι τὸ πνεῦμα δὲν τὸ ἐνίκησε ποτὲ ἡ ὕλη κι' ὅτι ἡ Ἐλευθερία δὲν μπορεῖ νὰ νικηθῇ ποτὲ ἀπὸ τὴν βία καὶ τὴν Τυραννία... Χείμαρρος τὰ λόγια τοῦ Στρατηγοῦ... Κι' ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ αἴθουσα ἐδονεῖτο ἀπὸ τὰ θυελλώδη χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν του...

Ὕστερα ἐγίνηκε ἡσυχία... Ὁ Στρατηγὸς μὲ τὴν συντροφιά του κατέλαβε τὸ

Ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Γρίβας τσουγκρίζει τὸ αὐγό του κατὰ τὸ Πασχαλινὸ γεῦμα στὴ Σχολή.

Ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Γρίβας ὁμιλῶν κατὰ τὸ Πασχαλινὸ γεῦμα στὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας Πόλεων.

κάθισμά του στὸ τραπεζάκι τοῦ κ. Γενικοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον παληὰ τὸν ἑνώνει φιλία...

Ὁ Στρατηγὸς τιμᾷ τὸ γλεντάκι μας... Μεγάλη, στ' ἀλήθεια, ἐπιτυχία τῆς Σχολῆς αὐτή!!!...

...Καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα συνεχίζεται...

Στὸ μικρόφωνο τώρα ἡ βασίλισσα τοῦ εὐγενικοῦ ρυθμοῦ, ἡ ἀρχόντισσα τοῦ ρομαντικοῦ τραγουδιοῦ, ἡ βελούδινη καὶ γλυκειὰ Νάντια Κωνσταντοπούλου... Πόσα μάτια ἔχουν δακρύσει ἀπολαμβάνοντας τὰ τραγούδια της!!!... Τὶ ρυθμὸς ἀρχοντικός!!! Τὶ τόνος!!!... Πόσα αἰσθήματα!!!...

«...Ἀγάπη μου, ἀγάπη μου,
στὰ χέρια σου κρατᾷς τὰ ὄνειρά μου...».

Ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου δὲν εἶναι μιὰ καλὴ τραγουδίστρια... Εἶναι μιὰ ἰδιόρρυθμη δημιουργός... Δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ ἡ φωνή της μὲ ἄλλης...

Μορφωμένο κι' εὐγενικὸ κορίτσι μιᾶς λαμπρῆς οἰκογενείας, ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου, ἔχει κλείσει ὅλη τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς της, ὅλη τὴν καλωσύνη της καὶ τὴν καλή της ἀνατροφὴ μέσα στὴν ὁλόγλυκεια φωνή της... Ὅμορφη, πρόσχαρη, γοητευτικὴ ἔχει τὴν δύναμη νὰ σκορπίζῃ γύρω της τὰ πιὸ δυνατὰ αἰσθήματα...

Ναί! Νάντια, καλὴ κι' εὐγενικὴ Νάντια, στὰ χέρια σου κρατᾷς τὰ ὄνειρά μας... Σ' εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μᾶς ἔκανες, σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν καλωσύνη σου, γιὰ τὴ βοήθειά σου, γιὰ τὴν κατανόηση ποὺ ἔδειξες ἀπέναν-

τί μας... Καὶ νᾶσαι βέβαιη ὅτι πάντα θὰ σὲ θυμώμαστε μὲ ἀγάπη ἀληθινή... Γιατὶ μᾶς ἔκλεψες τὴν καρδιά μας...

Κι' ὕστερα καὶ πάλι χορός... Κέφι... Τραγούδι... 'Αστεῖα... Χαρά.

'Ο Τᾶσσος Γκότσης προκαλεῖ σπαρταριστὰ γέλια μὲ τὶς ἄφθαστες μιμήσεις του...

Καὶ τὰ λεπτὰ κυλοῦν γοργά, εὐτυχισμένα, ξένοιαστα...

Μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν ἐπισήμων, ἀργὰ τ' ἀπόγευμα, τὸ γλέντι γίνεται πιὸ οἰκογενειακὸ καὶ συνεχίζεται μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό... Τὸ βράδυ μᾶς βρίσκει νὰ χορεύουμε καὶ νὰ τραγουδᾶμε...

'Ο 'Αντιστράτηγος κ. Γρίβας μετὰ τοῦ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου, τοῦ κ. Ε. 'Αρχοντουλάκη Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῆς συζύγου του, κατὰ τὸ Πασχαλινὸ γεῦμα.

9 τὸ βράδυ... Κανεὶς δὲν κινεῖται... "Ολοι στὶς θέσεις τους... Πανζουρλισμός... ἀντάρα...

Γνώρισε ἀλήθεια, μιὰ διαλεχτὴ ἐπιτυχία καὶ ἐφέτος τὸ Πάσχα τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς.

Εὖγε σὲ ὅσους κοπίασαν... Μπράβο στὸν κ. 'Αρχοντουλάκη...

*

...Τὸ ὡραῖο βράδυ ξεψυχᾷ... Ξημερώνει ἡ αὐγὴ δροσάτη... μιὰ μυρωμένη αὐγή, μὲ κελαηδήσματα πουλιῶν, μὲ λούλουδα, μ' ἕνα ἀτέλειωτο ρομαντισμό...

Τρίτη τοῦ Πάσχα, χωρὶς τίποτε τὸ ἀναστάσιμο καὶ τὸ τρελλό... 'Ο κόσμος τραβᾷ γιὰ τὶς δουλειές του...

Τὸ Πάσχα ἀπέμεινε μονάχα μιὰ ἀνάμνηση...

Χριστὸς 'Ανέστη...

'Απὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου, καλοί μου ἀναγνῶστες, σᾶς στέλνω τὶς πιὸ διαλεχτὲς εὐχές μου γιὰ κάθε χαρά, ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπή...

Εἴθε τὸ φῶς τῆς 'Αναστάσεως νὰ φωτίζῃ πάντα τὴ ζωή σας καὶ νὰ τὴν πλημμυρίζῃ ἱκανοποίηση, ἀγάπη καὶ Εἰρήνη...

Χρόνια σας πολλά...

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

ΜΗΤΕΡΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

«Ὅ,τι εἶμαι κι' ὅ,τι ἔκανα τὸ ὀφείλω στὴ Μητέρα μου. Αὐτὴ μὲ συνήθισε νὰ ἐργάζωμαι»

Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Στὸ μεγάλο κι' ἀτέλειωτο ἐργαστήρι τῆς φύσεως ὁ χρόνος ἔχει στήσει τὸ ἀμόνι του καὶ μὲ τὰ νευρώδη μπράτσα του, ἀδιάκοπα σφυροκοπάει τὴ ζωή, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἄνθρωπος θὰ περάσῃ τὸ μηδὲν τῆς ἀνυπαρξίας, γιὰ νὰ ριχθῇ στὸ κατῶφλι τῆς ζωῆς.

Χλωμός, σκυφτὸς καὶ σκελετωμένος ὁ πόνος ἔρχεται καὶ μπαίνει στὴν ἀνθρώπινη ἐκκλησία γιὰ νὰ ἱερουργήσῃ. Πόσες μεταλλαγὲς δοκιμάζει τὸ ἀνθρώπινο πλάσμα διαβαίνοντας τῆς ζωῆς του τὸ δρόμο. Χιόνια τὴ σκεπάζουν, πίκρες καὶ χαρὲς βαδίζουν ἀνακατεμένα καὶ γεμίζουν ὡς ἐπάνω, τὸ ποτήρι τῆς ζωῆς.

Γυρίζει ἡ σφαῖρα τῆς ζωῆς. Ὅλα διαβαίνουν, ὅλα μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἀλλάζουν. Κοσμοθεωρίες ἦλθαν καὶ πέρασαν, γιατὶ μέσα τους δὲν μπόρεσαν νὰ κλείσουν τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς. Ἔτσι, χωρὶς στέρεες βάσεις, κατρακύλησαν στὴ λήθη, ξεθωριασμένες κι' ἄπνοες, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ δώσουν, στὸ πάντα ἀνήσυχο ἀνθρώπινο πνεῦμα, τὴν πνοὴ ποὺ αὐτὸ ζητοῦσε, τὴ σωστὴ πορεία στὸν πολυδαίδαλο τῆς ζωῆς δρόμο.

Κι' ἂν ὅμως ὅλα περνοῦν καὶ σβύνουν, ὑπάρχει ἕνα σύμβολο ποὺ ὅσα χρόνια κι' ἂν περάσουν, μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου, θὰ μένῃ πάντα στὴν ἴδια του πανηγυρικὴ θέσι, ἀκατάβλητο, ἀναλλοίωτο. Θὰ στέκῃ στὸν ἴδιο θρόνο στὸν ὁποῖο ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ τὸ ἀνύψωσε, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος ποτὲ νὰ γκρεμισθῇ. Φωτεινὸ καὶ μυρίπνοο, τὸ σύμβολο αὐτό, θὰ γεμίζῃ πάντοτε τὸ κενὸ τῆς ζωῆς μας, θὰ δίνῃ τὴ χαρούμενη νότα, στοὺς πόνους καὶ στὶς στερήσεις κάθε ἐποχῆς, τὸ γλυκὸ χαμόγελο καὶ τὴ θαλπωρὴ στὴν κάθε ἀντιξοότητα, τὸ θερμὸ χάδι τῆς ἀληθινῆς κι' ἀψεγάδιαστης ἀγάπης.

Τὸ σύμβολο αὐτό, ποὺ αἰώνιο θὰ λάμπῃ, εἶναι τὸ γλυκὸ τῆς ζωῆς τραγούδι, ποὺ ἀκούει στ' ὄνομα Μ η τ έ ρ α. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἀναγνωρίζοντας τὴ σημασία τῆς Μητέρας, καθιέρωσε τὴ 10η Μαΐου, ὡς ἡμέραν ἑορτασμοῦ της. Τοῦτο τὸ γεγονός, ἦταν μιὰ ἱερὴ ὑποχρέωσις ὅλων μας, ἕνα καθῆκον ἐπιτακτικὸ στὴ γυναίκα, ποὺ μᾶς ἔφερε στὸν κόσμο.

Τῶν γενεῶν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρόφεραν καὶ προφέρουν μὲ ἰδιαίτερη συγκίνησι τὸ γλυκύτερο ὄνομα ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο τὴ Μητέρα. Μ' εὐγνωμοσύνη καὶ σεβασμό, ἂς σταθοῦμε γιὰ λίγο κοντὰ σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα κι' ἂς ἀποτίσουμε εὐλαβικὰ τὸ φόρο τῆς αἰώνιας μας ἀγάπης. Σ' αὐτὴν ποὺ σπαρταρῶντας ἀπὸ τοὺς πόνους τοῦ τοκετοῦ, δὲν λιποψύχησε, ἀλλὰ ὑπέμενε καρτερικά, ὅταν μᾶς ἔφερε στὸ φῶς τοῦ κόσμου, χύνοντας στὸ τέλος δάκρυα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, γιατὶ μπόρεσε ἔτσι καὶ ξεπλήρωσε τὸν προορισμό της, σὰν γυναίκα, φέρνοντας δηλαδὴ στὴ ζωὴ μιὰ ἀνθρώπινη ὕπαρξι.

Μ η τ έ ρ α! Μπορεῖ νὰ ξεχασθῇ ποτὲ αὐτὴ ἡ ὑπέροχη γυναίκα; Κλάψαμε καὶ γελάσαμε μαζί της. Σ' αὐτὴν εἴπαμε τὸ πόνο μας. Αὐτὴ μᾶς ξαγρύπνησε κι' ὑπόφερε. Τὴ Μάννα τραγούδησαν τῶν ἀνθρώπων τὰ πικραμένα χείλη, γιατὶ αὐτὴ εἶναι καὶ θὰ

εἶναι ἡ αἰώνια ἄνοιξις, ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων. Τὸ γλυκοχάραμα καὶ τὸ πανάκριβο λουλούδι τῆς ζωῆς.

Καμμιὰ γυναίκα δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀγάπη ποὺ ξεχειλίζει ἀπὸ τὴν καρδιὰ τῆς Μάννας μας. Καμμιὰ γυναίκα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ γλυκάνῃ τόσο τὴν ψυχή μας, ὅσο ἡ Μάννα. Εἶναι ἀπ' ὅλες τὶς ἀγάπες ἡ πιὸ τρανή, ποὺ ὅσο κι' ἂν τὴν πληγώνουμε αὐτὴ πάντοτε θἄχῃ νὰ μᾶς πῇ ἕνα γλυκόλογο, νὰ μᾶς χαμογελάσῃ ἕτοιμη νὰ μᾶς σφίξῃ στὴν ἀγκαλιά της.

Σὲ ὀδύνης καὶ πόνου στιγμές, ποιὸς στ' ἀλήθεια δὲν ἀναζήτησε τὴν παρηγοριά, φέροντας στὰ χείλη του τ' ὄνομα τῆς Μάννας;

Ποιὸς δὲν αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη κάποτε νὰ ξεσπάσῃ σὲ κλάμματα χαρᾶς ἢ λύπης στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μάννας του! Ὅλοι μας νοιώθουμε νὰ κρυφοκαίῃ στὰ στήθη μας μιὰ ἄσβεστη φλόγα ἀγάπης τρανῆς, γιὰ τὸ ὑπέροχο αὐτὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ. Νοιώθουμε καὶ πιστεύουμε, πὼς κανένας δὲν μᾶς ἀγάπησε κι' οὔτε θὰ μᾶς ἀγαπήσῃ ὅσο ἡ Μάννα μας καὶ γι' αὐτό, μ' αὐτὴ πλημμυρίζει ὅλο τὸ Εἶναι μας.

Ὁλόκληρη ἡ ζωή μας ἀνήκει στὴ Μάννα, γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ θυμίζει στὸν καθένα πὼς ὅ,τι ἔχει, τὸ ὀφείλει σ' αὐτή, ὅπως ἔλεγε ὁ Μ. Ναπολέων.

Ἡ Μητέρα ποὺ μᾶς γέννησε καὶ μᾶς γαλούχησε, μᾶς ἀνέθρεψε μὲ πίκρες καὶ στερήσεις ἴσως, αὐτὴ ποὺ σὲ κάθε ἀρρώστεια στάθηκε κοντὰ στὸ προσκέφαλό μας, ὅσο κανένας ἄλλος γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸν πόνο, ἕτοιμη νὰ δώσῃ τὸν ἑαυτό της γιὰ τὴ δική μας ὑγεία, αὐτὴ ἡ μεγάλη ἡρωΐδα, εἶναι τὸ φωτεινὸ σύμβολο ποὺ ἀκτινοβολεῖ σ' ὅλα τὰ πλάτη καὶ τὰ μήκη τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία στὸ στροβίλισμα τῆς ζωῆς ποτὲ δὲν χάνεται. Φωτεινὴ ἐλπίδα, χαρὰ καὶ λαχτάρα, παρηγοριᾶς ἄγγελος, εἶναι τῆς χαρᾶς τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ Φῶς, ἡ Πνοή.

Ψάλλουμε ὕμνους στὴ γυναίκα—Μητέρα τῆς ὁποίας ἡ ἀγάπη δὲν ξέρει ὅρια. Τὸ στῆθος της, θήλασε ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Τὰ λουλούδια δὲν ἀνθίζουν χωρὶς τὸν ἥλιο. Δὲν βρίσκει κανένας τὴν εὐτυχία ἐκεῖ ποὺ δὲν βασιλεύει ἡ ἀγάπη. Χωρὶς τὴ γυναίκα δὲν ὑπάρχει ἀγάπη. Χωρὶς τὴ Μητέρα τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν νοστιμίζει τὴ ζωή, «χωρὶς αὐτὴ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἥρωας οὔτε ποιητής», ὅπως γράφει ἕνας μεγάλος συγγραφεύς.

Μόνον ἐκεῖνοι, ποὺ ἀπὸ μικροὶ ἔχασαν τὴ Μητέρα τους, μποροῦν νὰ βροντοφωνήσουν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου περισσότερο ἀπὸ τὸν καθένα, πόση μεγάλη εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς Μάννας.

Ὦ! Μητέρα! Ἐσὺ ποὺ τόσα γιὰ μᾶς ὑπέφερες. Ἐσὺ ποὺ μᾶς ἔδωσες τὸ πολυτιμώτερο ἀγαθό, τὴ ζωή, δέξου τὰ λόγια μας αὐτὰ σὰν ἕνα ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς ἀπέραντης γιὰ σένα ἀγάπης μας.

Πονόψυχη καὶ μακρόθυμη μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃς ποτὲ ὅ,τι κι' ἂν σοῦ κάνουμε. Κράτησε ἀνοικτὴ τὴν ἀγκαλιά σου γιατὶ ὅ,τι κι' ἂν κάνουμε, ὅ,τι κι' ἂν ποῦμε, στὸ τέλος στὴ δική σου ἀγκαλιὰ θὰ ριχθοῦμε. Θἄσαι γιὰ μᾶς πάντοτε τὸ λιμάνι τῆς παρηγοριᾶς, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὸ Θεό, θὰ μᾶς δέχεσαι χαλμογελαστὰ καὶ μὲ πραγματικὴ ἀγάπη. Κι' ἂν κάποτε σὲ πικραίνουμε, κρύψε τὸ πόνο σου, μὴ μᾶς κρατᾷς κακία. Στάσου κοντά μας, ὅπως τότε στὰ πρῶτα βήματά μας καθοδήγησέ μας δεῖξε μας τὴν ἀμέτρητη καλωσύνη σου νανούρισέ μας, μὲ τῆς ἀγάπης σου τὰ πλούσια τραγούδια.

Ὦ! γυναῖκες—Μητέρες. Κρατᾶτε στὰ χέρια σας τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Σεῖς θὰ προετοιμάσετε τὴ νέα γενεά, ποὺ θὰ βασίζεται στὴν ἀγάπη καὶ τὴν καλωσύνη. Ἔχοντας γνῶσι τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς μητρότητος, δῶστε στὰ παιδιά σας τὴν πλήρη ἀνατροφή, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ξεκινήσῃ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ Θεῖο ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ δημιουργία μιᾶς γενεᾶς ἀντάξιας τῶν προγόνων της.

Μ η τ έ ρ α! Ὦ Θεία καὶ μαγευτικὴ λέξις. Ἐσένα τραγούδησαν τοῦ κόσμου οἱ ποιηταί. Ἐσένα ὕμνησαν τῶν ἀνθρώπων ὅλων τὰ χείλη. Εἶσαι καὶ θἄσαι γιὰ πάντα τῆς ζωῆς μας τὸ πιὸ γλυκὸ τραγούδι.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ

1. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς στὴν Ὀλυμπία.

Κάθε τέσσερα χρόνια, στὴν πανσέληνο τοῦ Ἰουλίου οἱ Ἑλλανοδίκες, ποὺ εἶχαν τὴ φροντίδα τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ποὺ καθώριζαν τὶς θυσίες ποὺ θὰ προσφέρονταν στοὺς θεούς, ἔστελναν ἑκατοντάδες κηρύκων σ' ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς πόλεις, ἀκόμη καὶ στὶς πιὸ μακρυνὲς ἀποικίες.

Αὐτοὶ οἱ κήρυκες κήρυσσαν παντοῦ μ' ἐπισημότητα τὴν ὀλυμπιακὴ ἢ ἱερὴ ἐκεχειρία καὶ προσκαλοῦσαν τοὺς διαμαχομένους νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα καὶ νὰ σταματήσουν κάθε ἐχθρικὴ πρᾶξι. Ὄχι πόλεμος δὲν ἐπιτρεπόταν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἱερῆς ἐκεχειρίας, ἀλλὰ καὶ οἱ συνήθεις φιλονεικίες ἀνάμεσα σὲ ἰδιῶτες ἀπαγορεύονταν.

Πόλεις καὶ ἄνθρωποι, μᾶς λένε οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς «ἔπρεπε νὰ βγάλουν τὴν κακία καὶ τὸ μῖσος ἀπὸ τὴν ψυχή τους», γιὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχουν στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, ποὺ ἀποτελοῦσαν ἕνα εἶδος Ἐθνικῆς συνελεύσεως ὅλων τῶν Ἑλλήνων στὸ πεδίο τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγενικῆς ἁμίλλης. Ἡ παραβίαση τῆς ἐκεχειρίας ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἱεροσυλία, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ τὸ μυαλὸ ἑνὸς Ἕλληνα.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ κηρυσσόταν ἡ ἱερὴ ἢ ὀλυμπιακὴ ἐκεχειρία, ἡ σκέψι ὅλων τῶν Ἑλλήνων συγκεντρωνόταν στοὺς ἀγῶνες κι' οἱ πόλεις συναγωνίζονταν μεταξύ τους ποιὰ νὰ στείλῃ τοὺς καλύτερους ἀθλητές. Ἦταν μεγάλη ἡ τιμὴ γιὰ μιὰ πόλι ἂν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀθλητές της γύριζε πίσω μὲ τό, ἀπὸ ἀγριελιά, στεφάνι τῆς νίκης στὸ κεφάλι.

Ἂν ὁ ἴδιος ἀθλητὴς ἀναδεικνυόταν νικητὴς καὶ στὴν ἑπόμενη ὀλυμπιάδα, οἱ συμπολῖτες του γκρέμιζαν ἕνα μέρος τῶν τειχῶν, γιὰ νὰ κάμῃ τὴ θριαμβευτικὴ εἴσοδό του στὴν πόλι. Ἡ συμβολικὴ αὐτὴ πρᾶξι σήμαινε ὅτι ἡ πολιτεία ἔχοντας παρόμοιους ὑπερασπιστές, δὲ χρειαζόταν πιὰ τείχη.

Ὁ νικητὴς ὡδηγεῖτο κατόπιν στὸ ναὸ τοῦ πολιούχου θεοῦ ἢ θεᾶς, ὅπου κατέθετε τὸ στεφάνι του. Μιὰ ἐπιγραφὴ ποὺ χαρασσόταν μπροστὰ στὸ βωμό, διαιώνιζε στὴ μνήμη τῶν ἀνθρώπων τὴ νίκη του.

Ἀλλ' οἱ νικητὲς εἶχαν καὶ ἄλλα προνόμια. Ἀπαλλάσσονταν σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ ἀπὸ τοὺς φόρους κι' εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ σιτίζωνται στὸ πρυτανεῖο, ποὺ προοριζόταν γιὰ τοὺς πολῖτες ποὺ εἶχαν προσφέρει ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ἄλλων πόλεων.

Σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς αὐστηρᾶς οὐδετερότητος, ἀπαγορεύοταν σ' ἐκείνους ποὺ περνοῦσαν τὰ σύνορα τῆς Ἤλιδος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς προπαρασκευῆς καὶ τῆς τελέσεως τῶν ἀγώνων, νὰ ἔχουν μαζί τους καὶ τὸ πιὸ μικρὸ ὅπλο. Οἱ προσερχόμενοι ἔπρεπε νὰ ἔχουν καθαρὰ χέρια, ὅπως καὶ τὴν ψυχή τους.

2. Τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἦταν ἡ μεγαλύτερη κι' ἐπισημότερη ἔκφρασι τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων. Γι' αὐτό, μόνο στοὺς ἐλεύθερους Ἕλληνες ἐπιτρε-

πόταν νὰ παρακολουθοῦν τοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνες ἢ νὰ παίρνουν μέρος σ' αὐτούς. Οἱ ξένοι κι' οἱ δοῦλοι ποὺ θὰ τολμοῦσαν νὰ μποῦν στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς 'Ολυμπίας, κινδύνευαν νὰ χάσουν τὴ ζωή τους, ἂν τύχαινε ν' ἀνακαλυφτοῦν. 'Απὸ τοὺς ἀγῶνες ἀποκλείονταν ἐπίσης κι' οἱ γυναῖκες. 'Εξαίρεσι γινόταν μόνο γιὰ τὴ μεγάλη ἱέρεια τῆς Δήμητρας.

'Η 'Ολυμπία ὅπως εἴπαμε ἦταν ὁ τόπος τῆς εὐγενικῆς ἁμίλλης. Οἱ ἀθλητές, προτοῦ πάρουν μέρος στοὺς ἀγῶνες, ὁρκίζονταν, ὅτι ἡ προπόνησί τους ἦταν ἔντιμη κι' ὅτι δὲ θὰ κατέφευγαν σὲ δόλια μέσα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ νίκη.

'Η πατρίδα τους ἀποκήρυσσε ἐκείνους ποὺ παρέβαιναν αὐτὸ τὸν ὅρκο καὶ τοὺς ἐξώριζαν ἰσοβίως. Κι' αὐτὴ ἀκόμη ἡ μητέρα τους δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ τοὺς δεχτῇ στὸ σπίτι της ἢ νὰ τοὺς δώσῃ ὁποιαδήποτε βοήθεια. Οἱ ἄλλες πόλεις τοὺς ἔκλειναν ἐπίσης τὶς πύλες τους. Ἔτσι γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν, ἔπρεπε ν' ἀλλάξουν ὄνομα καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχαία παράδοσι οἱ 'Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες καθιερώθηκαν ἀπὸ τὸν 'Ηρακλῆ, ποὺ πῆρε μέρος σ' αὐτοὺς καὶ ἀναδείχτηκε νικητὴς τὸ ἔτος 776 π.Χ.

Στὴν ἀρχή, τὴν προστασία τῶν ἀγώνων εἶχε ἀναλάβει ὁ ἰσχυρὸς βασιλιᾶς τοῦ Ἄργους Φαίδων. 'Αργότερα, ὅμως οἱ Σπαρτιάτες, στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἡγεμονία τῆς Πελοποννήσου διεξεδίκησαν γιὰ τὸν ἑαυτό τους αὐτὴ τὴν τιμή.

'Αναφέρεται μάλιστα καὶ συμφωνία μεταξὺ τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἤλιδος 'Ιφίτου καὶ τοῦ Λυκούργου, σχετικὰ μὲ τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴ διεξαγωγὴ τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων. Μὲ τὴ συμφωνία αὐτὴ ὁρίσθηκε ὅτι οἱ ἀγῶνες θὰ γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια. Οἱ τελευταῖοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες—293η 'Ολυμπιὰς—ἔγιναν τὸ ἔτος 393 μ.Χ.

3. Τ' ἀγωνίσματα.

Στὴν ἀρχή, οἱ ἀθλητὲς ἔπαιρναν μέρος σ' ἕνα μοναδικὸ ἀγώνισμα. Τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ ἦταν ὁ δρόμος τῶν 193 μέτρων. 'Απὸ τὸ 728 π.Χ. ὅμως ἡ ἀπόστασι τῆς διαδρομῆς ηὐξήθηκε σὲ 4.632 μέτρα.

Μόνο ἀπὸ τὸ 708 εἰσήχθησαν καὶ ἄλλα ἀγωνίσματα. Τὸ πρῶτο ἀπ' αὐτὰ ἦταν τὸ πένταθλο ποὺ περιλάμβανε πέντε ἀγωνίσματα: δρόμο, ἅλμα εἰς μῆκος μὲ βάρη (ὁ ἀθλητὴς πηδοῦσε σηκώνοντας στὰ χέρια του μετάλλινες ράβδους ἢ μεγάλες πέτρες), δισκοβολία, πάλη καὶ ἀκόντιο.

Οἱ πρῶτοι ἀγῶνες πυγμαχίας, ἐξ ἄλλου ἔγιναν τὸ 688 π.Χ. Οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν πυγμάχων εἶχαν τυλιγμένο μόνο τὸ ἕνα τους χέρι μὲ δερμάτινα λουριά, πάνω στὰ ὁποῖα ἦταν προσαρμοσμένα χοντρὰ καρφιὰ ἀπὸ ὀρείχαλκο. Τὰ χτυπήματα μ' αὐτά, προκαλοῦσαν πολλὲς φορὲς τὸ θάνατο.

'Αλλὰ καὶ μὲ τὶς πιὸ εὐνοϊκὲς προϋποθέσεις, οἱ ἀθλητὲς ἔβγαιναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες μὲ σπασμένα τὰ σαγόνια, μὲ ξεκολλημένα τὰ αὐτιὰ καὶ μὲ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα γεμᾶτο πληγές.

Νικητὴς ἀναδεικνυόταν ἐκεῖνος, ποὺ ἐξανάγκαζε τὸν ἀντίπαλό του νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἧττα του μὲ μιὰ συνθηματικὴ κίνησι, ποὺ συνεφωνεῖτο ἀπὸ πρίν. (Αὐτὸ γινόταν, γιατὶ ὁ ἡττώμενος κάτω ἀπὸ τὴ βροχὴ τῶν χτυπημάτων, ἦταν ἀνίκανος συνήθως ν' ἀρθρώσῃ λέξι).

Οἱ θεαματικὲς καὶ ἀριστοκρατικὲς ἁρματοδρομίες εἰσήχθησαν στὴν 'Ολυμπία τὸ ἔτος 680. Στὶς ἁρματοδρομίες αὐτὲς ἔπαιρναν μέρος ἅρματα μὲ δύο ἢ τέσσερα ἄλογα. 'Η ἁρματοδρομία κατέληγε σὲ ἀγώνα δρόμου τοῦ νικητοῦ. Στὴν τελευταία στροφὴ ἔπρεπε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὰ ἅρμα μὲ τὸ μαστίγιο στὸ χέρι καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τρέχοντας τὰ ἄλογά του ὡς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς.

'Απὸ τὸ 684, ἐξ ἄλλου, εἰσήχθη τὸ παγκράτιο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ, ὅμως σὰν 'Ελληνικὸ ἀγώνισμα. Τὸ παγκράτιο ἦταν μιὰ ἐλεύθερη πάλη, στὴν ὁποία ἐπιτρέπονταν ὅλα τὰ χτυπήματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δαγκώματα καὶ τὴν ἐξόρυξι τῶν ματιῶν.

Στὰ ἐνδιάμεσα τῶν ἀγώνων γίνονταν διάφορα διασκεδαστικὰ παιχνίδια, κοκορομαχίες, ἐπιδείξεις «σοφῶν» ζώων, ἀκροβασίες κλπ.

Οἱ κυρίως ἀγῶνες διαρκοῦσαν πέντε ἡμέρες. Ἡ ἔναρξι γινόταν μὲ τὶς ἁρματοδρομίες. Ἀκολουθοῦσαν κατόπιν τὸ πένταθλο καὶ τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα.

4. Ὁ Ναὸς τοῦ Διός.

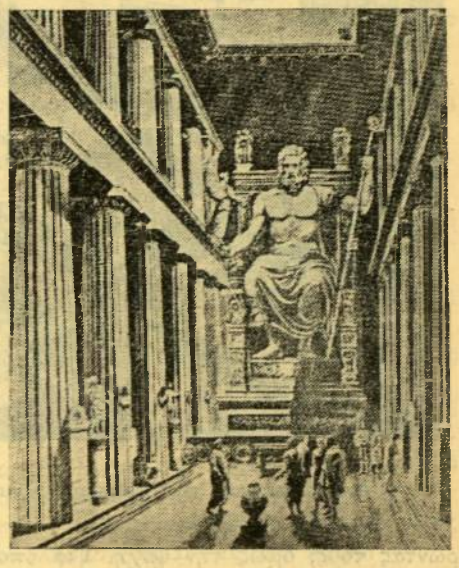
Ὁ χῶρος ὅπου γίνονταν οἱ ἀγῶνες, ἦταν μιὰ μεγάλη καὶ ὁμαλὴ ἔκτασι, στοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους τοῦ Κρόνου, σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου ὁ Κλαδαῖος συναντᾶται μὲ τὸν Ἀλφειό.

Στὸ βάθος, πρὸς βορρᾶν, ὑψωνόνταν ὁ ναὸς τῆς Ἥρας. Ἀλλὰ τὸ στόλισμα τῆς Ὀλυμπίας ἦταν ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ποὺ χτίστηκε γύρω στὸ 500 π.Χ. Ὁ ναὸς αὐτὸς εἶχε μῆκος 73, 74 μ. καὶ πλάτος 20,45 μ. Τὸ ὕψος του ἔφτανε τὰ 20 μέτρα. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἐξυμνοῦν τὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ ναοῦ τοῦ ὑπερτάτου τῶν θεῶν καὶ ὑπογραμμίζουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ δέους ποὺ προκαλοῦσε στὸν ἐπισκέπτη.

Ὁ ναὸς περιβαλλόταν ὁλόγυρα ἀπὸ μεγάλες κολῶνες, ποὺ κάθε μιά τους εἶχε διάμετρο 2,21 μ.

Οἱ κολῶνες αὐτὲς ἦταν 38, δηλαδὴ 13 στὴν κάθε πλευρὰ κατὰ τὴ διεύθυνσι τοῦ μήκους καὶ 6 στὴν κάθε πλευρὰ κατὰ τὴ διεύθυνσι τοῦ πλάτους.

Στὸ βάθος τοῦ ναοῦ, καθισμένος στὸ θρόνο του, ποὺ στηριζόταν σ' ἕνα βάθρο μήκους 10 καὶ πλάτους 6 μέτρων, ὑποδεχόνταν τὸν ἐπισκέπτη ὁ μεγάλος Ζεύς, ὁ πατέρας θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

Στὸ βάθος τοῦ ναοῦ καθισμένος στὸ θρόνο του ὁ Ζεύς.

Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ ἦταν ἔργο τοῦ Φειδία. Νά τί ἀναφέρει ἡ ἀρχαία παράδοσι γιὰ τὴν κατασκευή του:

Ἕνα καλοκαιριάτικο δειλινό, ὁ Φειδίας πότιζε τὰ ἄνθη τοῦ κήπου του, ὅταν δυὸ ἀπεσταλμένοι τῶν ἱερέων τῆς Ὀλυμπίας, ἐμφανίστηκαν μπροστά του.

Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης, μόλις εἶχε τελειώσει τὰ ἀριστουργήματά του στὴν Ἀκρόπολι κι' ἡ ψυχή του ἦταν βαρειὰ ἀπὸ λύπη, γιατὶ οἱ συμπολῖτες του εἶχαν ἀρχίσει νὰ τὸν συκοφαντοῦν καὶ νὰ κατακρίνουν τὸ ἔργο του, τὸ ἔργο αὐτὸ ποὺ ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἔπαψε νὰ θαυμάζῃ ἀπὸ δυόμισι περίπου χιλιετηρίδες.

Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἐπικριτές του δὲν καταλάβαιναν τὸ ὑπέροχο ἔργο του. Ἄλλοι τὸ κατέκριναν ἀπὸ ταπεινὸ πνεῦμα ἀντιζηλίας ἢ γιὰ λόγους συμφέροντος.

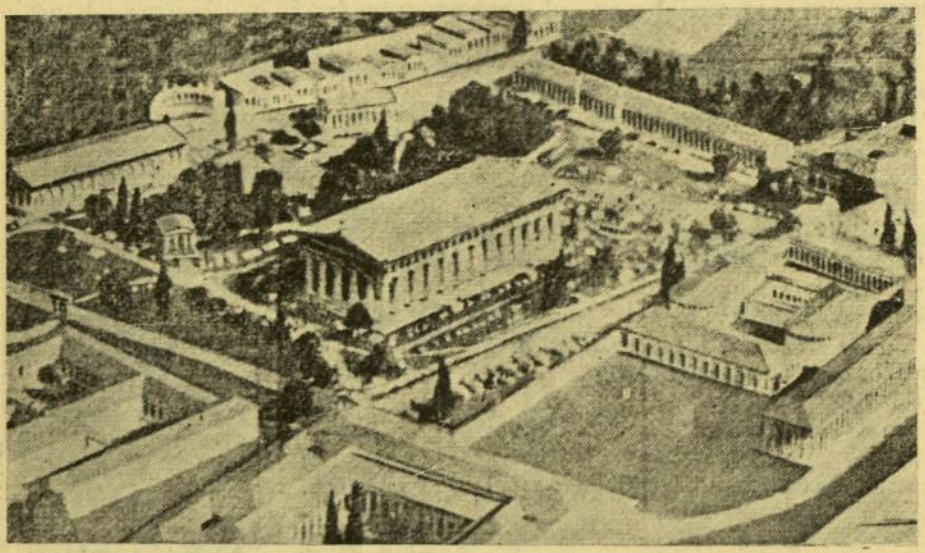
Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους, ἀφοῦ χαϊδεψε τὴ γενειάδα του, εἶπε στὸ Φειδία τὰ ἀκόλουθα λόγια:

«Ἡ φήμη σου, Φειδία, ξεπέρασε καὶ τὰ «βρεκεκὲξ» τῶν βατράχων. Αὐτὸ τὸ ξέρουν στὴν Ὀλυμπία, ὅπου φυλάσσεται σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη ὅ,τι πολυτιμότερο ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα δηλαδὴ ἡ γνῶσις. Οἱ ἱερεῖς μᾶς ἐπιφόρτισαν λοιπόν, νὰ σοῦ παραγγείλουμε ἕνα ὁμοίωμα τοῦ Διός, ποὺ νὰ ἔχῃ τόση μεγαλοπρέπεια καὶ τόσο ὕψος, ὥστε κι' ὁ πιὸ ὑπερφίαλος γιὰ τὶς νίκες του ἀθλητὴς νὰ μὴ μπορῇ παρὰ νὰ κατεβάσῃ τὰ μάτια. Αὐτὸ τὸ ἔργο πρέπει νὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ ὑπεροχώτερο τῆς ζωῆς σου. Θὰ σὲ προσβάλλαμε ἂν σοῦ προσφέραμε χρήματα. Ὅταν τελειώσῃς τὸ ἔργο, θὰ ζητήσῃς ὅ,τι θελήσῃς.

5. 'Η τέχνη τοῦ Φειδία.

'Ο Φειδίας, ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῆ ἀπ' αὐτὴ τὴν τόσο τιμητικὴ παραγγελία, στενοχωρήθηκε.

Οἱ 'Αθηναῖοι λένε πὼς ἡ τέχνη μου εἶναι χωρὶς ζωή, ἀπάντησε. Λένε ἀκόμη πὼς ἀντιγράφω, κι' ὄχι πάντοτε μὲ ἀκρίβεια τὰ ἔργα τῆς φύσεως, ἀφαι-

'Αναπαράστασις τῆς 'Αρχαίας 'Ολυμπίας μὲ τὸ μεγαλοπρεπῆ ναὸ τοῦ Διός.

ρῶντας τους, ὅμως τὴν ψυχή. Γιὰ ὅποιον νοιώθει μέσα στὴν ψυχή του τὴ θεία πνοὴ τῆς τέχνης, αὐτὸ εἶναι μεγάλη προσβολή.

'Εκτὸς ἂν ἐγὼ δὲν καταλαβαίνω τὸ κακὸ ποὺ κάνω καὶ τότε ἔχουν δίκηο οἱ ἐπικριτές μου.

'Η 'Αθήνα δὲν εἶναι ὅλη ἡ 'Ελλάδα, εἶπε ὁ δεύτερος ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους. Εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας τί μπορεῖς νὰ κάμῃς. Ἂν θέλῃς νὰ πιστέψῃς πὼς ἀπὸ τὸ στόμα μας μιλάει ὁ Δίας, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἀποκλείεται νὰ συμβαίνῃ, θὰ μᾶς κάμῃς μεγάλη τιμή. Σοῦ λέμε, λοιπὸν ὅτι ὁ μεγάλος Δίας ζητάει ἀπὸ σένα, Φειδία, νὰ τοῦ φτιάξῃς τὸ ἄγαλμά του γιὰ νὰ τὸν σέβωνται οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ μὴ σηκώνουν τὸ κεφάλι τους περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι πρέπει. Αὔριο, μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, θὰ φύγῃ τὸ πλοῖο μας ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ. Θὰ σὲ περιμένουμε. Βάλε στὸ μυαλό σου, ὅτι τὸ χειρότερο πρᾶγμα εἶναι νὰ μὴν κάνῃ κανεὶς τίποτα.

Αὐτὰ τὰ λόγια ἔπεισαν τὸ Φειδία νὰ δεχτῇ τὴν παραγγελία.

Ἔφτασε στὴν 'Ολυμπία, μόλις εἶχαν τελειώσει οἱ ἀγῶνες τοῦ ἔτους 438.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ εἶχαν φτιάξει ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι ἕνα ἐργαστήρι, ποὺ εἶχε τὶς διαστάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ, γιὰ νὰ μπορῇ ὁ καλλιτέχνης νὰ ὑπολογίσῃ μὲ ἀκρίβεια τὸ μέγεθος ποὺ θὰ ἔδινε στὸ ἄγαλμά του.

Αὐτὸ τὸ ἄγαλμα θὰ γινόταν ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο καὶ χρυσάφι. Καράβια εἶχαν φέρει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τόννους ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο κι' οἱ ἱερεῖς εἶχαν ἀνοίξει τὰ θησαυροφυλάκιά τους κι' εἶχαν βγάλει ἀπὸ κεῖ τὸ χρυσάφι, ποὺ φύλαγαν ζηλότυπα.

Ἔτσι, ὁ Φειδίας εἶχε στὴ διάθεσί του ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικά. 'Εκεῖνο ποὺ τοῦ χρειαζόταν ἀκόμη ἦταν ἡ ἔμπνευσι.

Ὁ καλλιτέχνης δούλεψε τέσσαρα χρόνια. Κι' ἔδωκε τέλος, τὸ ἄγαλμα τοῦ Δία, ποὺ θεωρήθηκε σὰν τὸ μεγαλούργημα τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ θρόνος τοῦ Διὸς ἦταν ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο καὶ χρυσάφι. Τὸ ἄγαλμα εἶχε ὕψος δώδεκα μέτρων. Τὰ ἀκάλυπτα μέρη τοῦ σώματος καὶ τὸ ἀγαλμάτιο τῆς Νίκης, ποὺ ὁ πατέρας τῶν θεῶν κρατοῦσε στὸ δεξὶ χέρι του, ἦταν σκαλισμένα πάνω σὲ ἐλεφαντόδοντο, ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης, μὲ καταλλήλους ὑποκαπνισμούς, τοὺς εἶχε δώσει τὸ χρῶμα τῆς σάρκας. Ὅλα τὰ ἄλλα, τὸ στεφάνι τῆς ἐλῆας, τὰ μαλλιά, ἡ γενειάδα, ὁ χιτῶν καὶ τὸ ὑποπόδιο, ἦταν ἀπὸ ἀτόφιο χρυσάφι.

6. Ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ Διός.

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ἔκανε μεγαλύτερη ἐντύπωσι σ' ὅσους ἀντίκρυζαν αὐτὸ τὸ ἄγαλμα, ἦταν ἡ μεγαλοπρέπεια κι' ἡ θεϊκὴ ἡμεμία τῆς ἐκφράσεως. Ἐξιδανικεύοντας τὴν ἀνθρώπινη μορφὴ ὁ Φειδίας εἶχε φτιάξει ἕνα θεό.

Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης τῆς ἀρχαιότητος στὴν κατασκευὴ αὐτοῦ τοῦ ἔργου εἶχε συνδυάσει τὴν ἰωνικὴ χάρι μὲ τὴ δωρικὴ λιτότητα τῶν γραμμῶν.

Ὅταν, στὴν ἑπομένη Ὀλυμπιάδα, ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἔργου, μπροστὰ στὰ πλημμυρισμένα ἀπὸ θαυμασμὸ μάτια τῶν Ἑλλανοδικῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, ὁ Φειδίας ἔπεσε στὰ γόνατα καί, μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὴ συγκίνησι, παρεκάλεσε τὸ μεγάλο Δία νὰ ἐκδηλώσῃ μὲ κάποιο τρόπο τὴν ἐπιδοκιμασία του γιὰ τὸ ὁμοίωμά του, ποὺ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὰ χέρια ἑνὸς ταπεινοῦ θνητοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἄγαλμα δὲν κούνησε οὔτε τὰ χέρια, οὔτε τὰ μάτια, οὔτε τὰ χείλη του.

Ὁ καλλιτέχνης κατέβασε τότε τὸ κεφάλι, νομίζοντας πὼς ἦταν καταραμένος ἀπὸ τοὺς θεούς.

Ἀλλά, ξαφνικά, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἦταν ἀνέφελος, ἀκούστηκε ἡ βροντὴ τοῦ κεραυνοῦ καὶ μιὰ φωτεινὴ σφαῖρα ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ ἀγάλματος.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ὁ μεγάλος Δίας ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιδοκιμασία του. Ὁ Φειδίας ξέσπασε σὲ δάκρυα χαρᾶς κι' εὐγνωμοσύνης.

Πέρασαν ἀπὸ τότε αἰῶνες. Κάπου στὴ Γαλιλαία, γεννήθηκε ἀργότερα, ἕνας καινούργιος θεὸς κι' οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου λησμονήθηκαν μὲ τὸν καιρό.

Τὸ ἔτος 393 μ.Χ. τέλος ὁ Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος ὁ μέγας, ἀπαγόρευσε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες.

Ἀπὸ τότε, τὰ γοργάρια σκέπασαν σιγὰ - σιγὰ τὰ ὑπέροχα ἀριστουργήματα ποὺ βρισκόταν στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ὀλυμπίας. Πολλοὶ πιστοί, ὡστόσο, πήγαιναν κρυφὰ στὸ ναό, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν στὸ μεγάλο θεὸ τῆς ἀρχαιότητος. Ἄλλοι τοῦ ἀφιέρωναν πολύτιμα ἀναθήματα.

Ἀλλὰ ὁ Θεοδόσιος ὁ ΙΙ, ποὺ ἀνέβηκε μετὰ τὸν Ἀρκάδιο στὸ θρόνο τοῦ Βυζαντίου (408—450 μ.Χ.), ἀπεφάσισε νὰ ξερριζώσῃ καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς εἰδωλολατρείας καὶ διέταξε νὰ παραδοθῇ στὶς φλόγες ὁ ναὸς τοῦ Διὸς στὴν Ὀλυμπία καὶ νὰ μεταφερθῇ τὸ ἄγαλμά του στὴν Κωνσταντινούπολι.

Τὸ ὑπέροχο ἄγαλμα τοῦ Φειδία τοποθετήθηκε ἐκεῖ σ' ἕνα μουσεῖο, ὅπου κάηκε, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ χρόνια, σὲ μιὰ πυρκαϊά.

Τὸ τί ἦταν τὸ ἄγαλμα αὐτό, τὸ ξέρουμε μόνον ἀπὸ μιὰ ἀναπαράστασί του σ' ἕνα ἀρχαῖο νόμισμα, ποὺ βρέθηκε τυχαῖα πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια, μέσα στὴ λάσπη τοῦ ποταμοῦ Κλαδαίου ποὺ ἦταν τὸ δυτικὸ ὅριο τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Σ' αὐτὸ τὸ ταπεινὸ νόμισμα ἔλαχε ἡ τιμὴ νὰ διαφυλάξῃ γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀριστουργήματα τῶν αἰώνων.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴ σειρὰ

Ἀλκῆς.

Πάροδος Πάρνηθος 56, στὴ Κυψέλη.

Ἡ Ἀλκή, κατὰ τὴν μυθολογία, ἦταν κόρη τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Κυβέλης, ἀντιπροσωπεύουσα μιὰ ἀπὸ τὶς πέντε ἀρετὲς τῶν ὡραίων τῆς Ὁμηρικῆς ἀρχαιότητος. (ἀνδρεία, κάλλος, σύνεσις, εὐγένεια, ἀλκή).

Ἀλκήστιδος.

Ἀπὸ Ξανθίππης 21, στὸ Στ. Λαρίσσης.

Ἡ Ἄλκηστις, κόρη τοῦ Πελίου καὶ τῆς Ἀναξιβίας, πῆρε γιὰ σύζυγο τὸν Ἄδμητο. (βλέπε λ. Ἄδμητος). Ἔμεινε σὰν παράδειγμα συζυγικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, πολλοὶ δὲ καλλιτέχνες καὶ συγγραφεῖς ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὴν ζωή της.

Ἀλκιβιάδου.

Πάροδος Σουρμελῆ 6, στὴ Βάθη.

Πρόκειται γιὰ τὸν περίφημο Ἀθηναῖο πολιτικὸ καὶ στρατηγό, γυιὸ τοῦ Κλεινίου, γεννηθέντος τὸ 452 π.Χ. Σὲ ἡλικία πέντε χρόνων, ὅταν σκοτώθηκε ὁ πατέρας του στὴ μάχη τῆς Κορωνείας (447 π.Χ.), περιῆλθε στὴν κηδεμονία τοῦ Περικλέους, κατόπιν διαθήκης τοῦ πατέρα του. Πῆρε μέρος στὴ μάχη τῆς Ποτιδαίας σὲ ἡλικία 20 χρονῶν, ὅπου τραυματισθείς, σώθηκε ἀπὸ τὸν Σωκράτη, μὲ τὸν ὁποῖον ἔμεναν στὴν ἴδια σκηνή. Καὶ αὐτὸς ὅμως ἔσωσε τὸν Σωκράτη στὴν πανωλεθρία τοῦ Δηλίου Βοιωτίας (424 π.Χ.).

Κοντὰ στὸ Σωκράτη βρῆκε τὸ πραγματικὸ δρόμο ποὺ τὸν ὡδήγησε μετὰ στὴ δόξα. Πῆρε γιὰ γυναίκα τὴν Ἱππαρέτη, κόρη τοῦ πλουσίου Ἱππονίκου, ἡ ὁποία ὅμως θέλησε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ἐξ αἰτίας τοῦ χαρακτῆρος του, πλὴν ὅμως τὴν ἅρπαξε ὁ Ἀλκιβιάδης μέσα ἀπὸ τὸ Δικαστήριο (Πλουτ, Ἀλκ. 4).

Διάσημος στρατηγὸς καὶ δημαγωγός, καταδικασθεὶς σὲ θάνατο, ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πῆγε στὴ Σπάρτη. Γυρίζοντας ἀργότερα ξανά, ἐξωρίσθηκε στὴ

Φρυγία, ὅπου καὶ δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸ σατράπη Φαρνάβαζον, κατόπιν ὑποδείξεως τῶν Λακεδαιμονίων (Λυσάνδρου) καὶ τῶν τριάκοντα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ 404 π.Χ.

Ἀλκιδάμαντος.

Πάροδος Τριῶν Ἱεραρχῶν 53, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ὁ Ἀλκιδάμας, σοφιστὴς καὶ ρήτωρ ἀπὸ τὴν Αἰολικὴ Ἐλαία, (Μ. Ἀσία) μαθητὴς τοῦ Γοργίου, ἔζησε κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα π.Χ. Εἶναι ὁ κυριώτερος ἀντίπαλος τοῦ Ἰσοκράτους.

Ἀλκιμάχου.

Πάροδος Πρατίνου 93, στὸ συνοικισμὸ Ριζάρη.

Ὁ Ἀλκίμαχος, Ἀθηναῖος ζωγράφος ἀπὸ τοὺς ἀρίστους ὁμοτέχνους του, ζωγράφισε τὸν Ἀθηναῖο Ἀθλητὴ καὶ Ὀλυμπιονίκη Διώξιππο, ὁ ὁποῖος νίκησε τὸν Μακεδόνα Κόρραλον.

Ἀλκίμου.

Πάροδος Καλλιρρόης 27, στοῦ ΦΙΞ.

Ὁ Ἄλκιμος Σικελιανός, ἱστοριογράφος, ἤκμασε κατὰ τὸ 350 π.Χ. καὶ ἔγραψε διάφορα ἔργα.

Ἀλκινόης.

Ἀπὸ Κτησιφῶντος 7, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ἡ Ἀλκινόη, νύμφη τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μυθολογίας, περιέθαλψε τὸ Δία, σὰν βρέφος. Τὸ ἄγαλμά της βρισκόταν στὴ Τεγέα, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

Ἀλκινόου.

Πάροδος Λ. Κωνσταντίνου 419, στὰ Σεπόλια.

Ὁ Ἀλκίνοος βασιλεὺς τῶν Φαιάκων κατὰ τὴν μυθολογία, ἦτο γυιὸς τοῦ Ναυσιθόου. Ἀπὸ τὴ γυναίκα του Ἀρήτη, ἀπέκτησε τὴν περίφημο «Ναυσικᾶ» τῆς Ὀδυσσείας. Εἶναι τὸ σύμβολο εἰρηνικοῦ καὶ εὐτυχισμένου βασιλέως τῶν Ὁμηρικῶν χρόνων.

Ἀλκίππου.

Πάροδος Κοδράτου 24, στὴ ΒΙΟ.

Ἀδριαντοποιὸς ἀπὸ τὴ Πάρο, ποὺ ἤκμασε κατὰ τὸ 400 π.Χ. Ἔδρασε στὶς Κυκλάδες καὶ κυρίως στὴ πατρίδα του.

Ἀλκίφρονος.

Ἀπὸ Κειριαδῶν 130, στὰ Κάτω Πετράλωνα.

Ὁ Ἀλκίφρων, διάσημος ἀττικιστὴς καὶ ρήτωρ τοῦ 3 ἢ 4ου αἰῶνος π.Χ. κατὰ πᾶσα πιθανότητα, εἶναι σύγχρονος τοῦ Λουκιανοῦ. Ἔγραψε περὶ τὶς ἑκατὸ (100) ἐρωτικὲς ἐπιστολές.

Ἀλκμᾶνος.

Πάροδος Παπαδιαμαντοπούλου 6, στὸ Νοσοκομεῖο Συγγροῦ.

Ὁ Ἀλκμὰν θεωρεῖται ὁ μεγαλύτερος λυρικὸς ποιητὴς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ὁ ἱδρυτὴς τῆς χορικῆς ποιήσεως. Ἦκμασε κατὰ τὸ 650 π.Χ. καὶ κατήγετο ἀπὸ τὶς Σάρδεις τῆς Λυδίας. Ἄφισε ἐποχὴ στὴν ἱστορία τῆς λυρικῆς στιχουργίας. Οἱ Σπαρτιᾶτες τὸν εἶχαν ἀναγνωρίσει σὰν ἐθνικό τους ποιητή.

Ἀλκμήνης.

Ἀπὸ Εὐρυσθέως 6, στὰ Κάτω Πετράλωνα.

Κατὰ τὴ μυθολογία, ἡ Ἀλκμήνη, κόρη τοῦ Ἠλεκτρύωνος καὶ τῆς Ἀναξοῦς, πῆρε γιὰ σύζυγο τὸν Ἀμφιτρύωνα. Μὲ τὸν Δία ἀπέκτησε τὸν Ἡρακλῆ.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

.....

Ἂν χρειαστῇ κτυπηθῆτε... Μὲ ἄλλους ὅμως... Κτυπηθῆτε μιὰ μέρα γιὰ τὴ βρωμιά σας, γιὰ τὶς τρῶγλες σας, γιὰ τὶς φυλακές σας... Μά, ὅλοι μαζί, συναδελφωμένοι... γιατὶ ὅλοι μαζὶ τὸ ἐπιθυμεῖτε αὐτό...

Μὲ τὸ ὄνομα ἢ χωρὶς ὄνομα, μὲ οἰκογένεια ἢ χωρὶς οἰκογένεια, δὲν εἴσαστε τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα ἀριθμοὶ μητρώου!!! Καὶ οἱ θέσεις σας εἶναι κι' ὅλας σημειωμένες μέσα σ' ἕνα κόσμο, ὅπου δὲν θἄσταστε παρὰ ἀριθμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, χειρισταὶ μηχανῶν, ἐλαφρῶν χειρισμῶν!... Ἡ «καλύβα» εἶναι ἡ ἴδια λέξη ποὺ σημαίνει καὶ τὴν φυλακὴ καὶ τὸ ἐργοστάσιο... Ὁ χωροφύλακας, παιδὶ ἐργάτη, κτυπᾷ πάνω στοὺς ἐργάτες... Ἡ θυρωρὸς, ἀπὸ τὴν στενόχωρη κατοικία της, βασανίζει τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν φτωχικῶν δωματίων της... Ὁ ὑπάλληλος μὲ τὸ λευκὸ λαιμοδέτη, ποὺ πάει νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα, περιφρονεῖ καὶ φοβᾶται τὸν τύπο μὲ τὸ κοσκέττο, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο ἐξαθλιωμένος ὅσον αὐτός... Ἄχ! Νὰ μποροῦσε νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον του!!! Ὁ μικρέμπορος κλέβει τὸν ἐργάτη, κι' ὁ ἐργάτης ταπεινώνει τὸν ξένο ναυτικό... Αὐτὸς εἶναι, δυστυχῶς, ὁ κόσμος... Παντοῦ ὁ φτωχὸς συντρίβει τὸν φτωχό, κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τῶν ἄλλων, ποὺ ἔρχονται νὰ στρατολογήσουν τοὺς ὑπηρέτες τους...

Ἐδῶ, τοὐλάχιστον, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πιστέψῃ ὅτι, παιδιὰ δυστυχισμένα κακότυχα θὰ συνεννοοῦντο!!! Οἱ λύκοι ἀλληλοτρώγονται, ἀλλὰ τὰ πρόβατα; Ἔ! καλά, ὄχι!!! Πρέπει νὰ βρῆτε μιὰ αἰτία γιὰ νὰ διαιρεθῆτε, γιὰ νὰ κτυπιέσθε!!! Ἐπίτηδες σᾶς ἀνακατεύουμε, παιδιὰ τοῦ σχολείου καὶ μαθητευομένους τεχνίτες, μικροὺς καὶ μεγάλους, σὲ κάθε περίπτερο, γιὰ νὰ σᾶς συνηθίσουμε στὴν ἐξίσωση καὶ τὴν ἀλληλεγγύη... Ἀλλὰ ἐσεῖς βρήκατε ἄλλη αἰτία: Οἱ ἐγκληματίες ἐναντίον τῶν παιδιῶν τῆς Δημοσίας Βοηθείας... Ποῦ ἀκούστηκε αὐτὸ πάλι!!! Ἀλλοίμονο ἂν ἔτσι ἀρχίσετε νά ὑποδιαιρῆσθε σὲ μικρότερες ὁμοιόμορφες ὁμάδες, καὶ προσπαθεῖ ἡ μιὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὴν ἄλλη... Αὔριο, τὰ ὀρφανὰ ἀπὸ πατέρα θὰ σπάσουν τὰ μοῦτρα τῶν ὀρφανῶν ἀπὸ μητέρα!!! Οἱ ξανθοὶ θὰ πρήξουν στὸ ξύλο τοὺς μελαγχροινούς!!! Δὲν εἶναι ἀστεῖο αὐτὸ ποὺ σᾶς λέω... Δὲν πρέπει νὰ προκαλῇ τὸ γέλοιο, ἀλλὰ τὴν λύπη... Σκεφθῆτε το καλὰ... Ὅταν εἶναι κάπου δυὸ ἄνθρωποι πρέπει ἢ νὰ μαλλώνουν ἢ νὰ συμμαχήσουν ἐναντίον ἑνὸς τρίτου... Οἱ ἀσθενεῖς σὲ μιὰ αἴθουσα νοσοκομείου, οἱ φυλακισμένοι στὰ κελιά τους, οἱ φύλακες τῶν φυλακῶν, οἱ Νοσοκόμοι... Ἀλλοίμονο!!! Πῶς καταντήσατε ἔτσι ; Ἐγίνατε λοιπὸν τόσο κτήνη σὰν τοὺς ἄνδρες; «Μάλιστα, Ἀρχηγέ!..». «Εὐχαριστῶ Ἀρχηγέ!..».

— «...Ὅλο : «Μάλιστα, Ἀρχηγέ...» καὶ «Εὐχαριστῶ Ἀρχηγέ...» λέτε μὲ ὑποκριτικὴ προθυμία... Θὰ προτιμοῦσα ὅμως κάπως λιγώτερα «Μάλιστα Ἀρχηγέ» λίγη περισσότερη ἀδελφωσύνη... Δὲν εἴσαστε λοιπὸν ἱκανοὶ γιὰ τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ συνωμότες ;... Δὲν θὰ γίνετε ποτὲ συνάδελφοι ;...».

Ἐκεινὴ τὴ στιγμή, τὸ κουδούνι τοῦ δείπνου ἀντήχησε προκλητικὸ ἀπ' ἔξω... Ὅλα τὰ χαμηλωμένα κεφάλια τῶν παιδιῶν ἀνασηκώνονται καὶ γυρίζουν ἐλαφρὰ πρὸς τὴν πόρτα... Τὸ προσέχει αὐτὸ ὁ Τομαβὰκ καί, ἀναστενάζοντας, συνεχίζει, μὲ ὑπόκωφη φωνή :

—«...Ναί, εἶναι ἡ ὥρα ! ! !... Πηγαίνετε λοιπὸν νὰ φᾶτε, γιὰ νὰ κοιμηθῆτε ὕστερα σὰν τὰ ζῶα, ἀφοῦ συμπεριφέρεσθε σὰν ζῶα... Δυστυχῶς ! ! !... Δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ φτειάξῃ κανεὶς ἀπὸ σᾶς ἐλεύθερους ἀνθρώπους ! ! !».

Στέκει λίγο συλλογισμένος ὁ δάσκαλος, κι' ὕστερα προσθέτει, σὰν νὰ μιλᾷ στὸν ἑαυτόν του :

—«... Τί κρῖμα ! ! !... Ἀπόψε κατάλαβα καλὰ ὅτι ἐμεῖς δὲν χρησιμεύουμε σὲ τίποτε... Κανένας δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτε... Σὲ τίποτε... Ἐμπρός !!! Τί κάθεσθε ; Δρόμο ! ! Φύγετε ἀπ' ἐδῶ ! ! !...».

...Τὰ παιδιὰ δὲν κατάλαβαν καὶ πολλὰ πράγματα, παρὰ μονάχα ὅτι ἡ καταιγίδα πέρναγε ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους, γιὰ νὰ ξεσπάσῃ τελικὰ ἀλλοῦ... Ὄχι ! Αὐτὸ δὲν ἦταν βρισίδι σὰν τ' ἄλλα...

Μά, ὁ Τομαβὰκ φαίνεται βαθειὰ συγκινημένος... Λυπᾶται, πονεῖ... ἐνῷ τὰ παιδιὰ αἰσθάνονται, ἀφοῦ κτύπησε τὸ κουδούνι, τρομερὴ πεῖνα... Δὲν τρέχουν ὅμως... Πρὸ παντὸς ἀξιοπρέπεια ! ! !... Καταλαβαίνουν ὅτι πρέπει νὰ φθάσουν στὴν πόρτα σιγὰ—σιγά... Καὶ καθὼς βαδίζουν σιωπηλά, καθένας προετοιμάζει μιὰ πρόχειρη δικαιολογία ποὺ θὰ πρέπῃ νὰ ξεφουρνίσῃ γιὰ τὴν ματωμένη του μύτη, τὸ μάτι του τὸ μαυρισμένο σὰν παληᾶς θεατρίνας, τὰ ξεσχισμένα ροῦχα του ποὺ μοιάζουν μὲ κουρέλια...

...Ὅταν καὶ τὸ τελευταῖο ἀγόρι βγῆκε ἔξω, ὁ Τομαβὰκ καταλυπημένος χώνει τὸ χέρι στὴν τσέπη του, ἀναζητῶντας τὴν συνηθισένη του παρηγοριά· δὲν βρίσκει ἐκεῖ, ὕστερα ἀπὸ τὴν φασαρία, παρὰ τὰ κομμάτια τῆς εἰρηνικῆς μακρυᾶς του πίπας .....

...Ὑπήρχανε σὲ κάθε κοιτώνα, περισσότερα τιμωρημένα παιδιὰ παρὰ ἀδιάθετα, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ παραστοῦν στὴν προβολὴ τοῦ «Ταρζάν, Σωτήρα τῆς Ζούγκλας» καὶ κάποιος ἔπρεπε νὰ τὰ προσέχῃ... Γιὰ τὸ κτίριο Νο 3, ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ προτάθηκε μόνη της...

Ὁ Μὰρκ ἔνοιωσε γι' αὐτὸ τὴν καρδιά του νὰ σφίγγεται... Μέσα του ξέσπασε ἕνας ἄγριος πόλεμος...

—« Νὰ μείνῃ κοντὰ στὴν Ἀρχηγό ;... Μά, νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν Ταρζάν ;... νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Σινεμά ;...» ρωτιέται καὶ ξαναρωτιέται... Ξαφνικὰ φώναξε αὐθόρμητα :

—« Θὰ μείνω ἐγώ, Φρανσ... συγνώμην, Ἀρχηγέ, ἤθελα νὰ πῶ... Καὶ μὴν ἀνησυχῆτε... Ἂν κάποιος κινηθῇ, θὰ τοῦ σπάσω τὰ μοῦτρα ! ! ! ».

—« ...Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπός τῆς τιμωρίας ! ! !» τὸν διακόπτει ἐκείνη, προσπαθῶντας νὰ μὴ γελάσῃ. «Ἄσε σὲ μένα αὐτὴ τὴ δουλειά κι' ἐσὺ πήγαινε νὰ δῇς τὸν Ταρζάν, Μάρκ».

...Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πλησιάζει ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ, τὴν παίρνει κατὰ μέρος, καὶ τῆς λέει μὲ «ἀνδρικὴ» σοβαρότητα :

—« Λοιπόν, Ἀρχηγέ. Σκέφτηκα πολύ... Δὲν μποροῦνε βέβαια νὰ μὲ ὑποχρεώσουν νὰ πάω στὸν κινηματογράφο παρὰ τὴ θέλησή μου... ἔτσι δὲν εἶναι ;...».

—« Ναί... Ἀλλά, γιατί ;...».

—« Θὰ μείνω μαζί σας...».

...Ἡ Φρανσουὰζ θυμήθηκε τὴ συμβουλὴ τοῦ γιατροῦ Κλεράν : «Μὴ τὸν προτιμᾶτε ! Μὴ τὸν ἀφίνετε νὰ προσκολλᾶται πολὺ σὲ σᾶς !...». Μήπως θὰ ἦταν τώρα ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ στὸ παιδί ;

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος : ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Κώτσης Σπυρίδων καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Βλαχόπουλος Σπυρίδων.

—'Απηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των διὰ λόγους ὑγείας : ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Παναγιωτάκης 'Εμμανουὴλ καὶ ὁ ὑπαρχιφύλαξ 'Ανθόπουλος Σταῦρος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἢ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς : 'Αστυνόμους Β' κ.κ. Παναγιωτόπουλον Νικόλαον καὶ Μπῖκον 'Ιωάννην, 'Υπαστυνόμους Α' κ.κ. Λυγνὸν 'Αλέξανδρον καὶ Βασούλκαν Γεώργιον, 'Αρχιφύλακα Κωνσταντακόπουλον Γεώργιον καὶ 'Αστυφύλακας Καναβὸν 'Ανδρέαν, Φόφαλον 'Ιωάννην, Λάζιον Μιλτιάδην καὶ Τερέζην 'Ανδρέαν, διότι οὗτοι ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου (Διοικητοῦ καὶ 'Υποδιοικητοῦ τοῦ Τμήματος Γενικῆς 'Ασφαλείας Πατρῶν) ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπεδειξάμενοι ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου διαρρήκτου Μεσσήνη Λεωνίδα, ὅστις εἶχεν διαπράξει δύο σοβαρὰς κλοπὰς διαρρήξεως ἐν τῇ Πόλει τῶν Πατρῶν.

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα ΚΕ' 21 Τζούβαλην Κων., διότι χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν του παρατηρητικότητα καὶ τὴν μετ' ἐπιμελείας ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ στρατιώτου Καμπριανίδη Στυλιανοῦ ὅστις ἐπεχείρησε τὴ μεταφορὰ κλαπέντος ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου καὶ ὡδήγησε τοῦτον εἰς τὸ ΚΕ' Τμῆμα, ἔνθα διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σεσημασμένου κακοποιοῦ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς 'Αστυνόμους Β' κ.κ. Κωστόπουλον Πέτρον καὶ Κουλέτσην 'Ιωάννην καὶ τοὺς ἀστυφύλακας : 'Αθανασούλιαν Δῆμον, Σέγον Δημήτριον καὶ Βελέντζαν 'Ιωάννην, διότι οὗτοι ἐργασθέντες ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός των μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τοῦ κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας συνέβαλον ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων.

***

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΜΕΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΡΑΦΙΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 13-4-1959, ἐν τῇ μεγάλῃ Αἰθούσῃ Διαλέξεων τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, ἐπραγματοποιήθη ἄκρως ἐνδιαφέρουσα ἐπιστημονικὴ διάλεξις πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Καθηγητοῦ κ. 'Αθανασίου Χατζηκακίδου, Διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ 'Υδροβιολογικοῦ 'Ινστιτούτου τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν, μὲ θέμα : «'Ο ἄνθρωπος καὶ αἱ νεώτεραι κατακτήσεις».

Μετὰ σύντομον πρόλογον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Χατζηκακίδης, ἀναπτύξας μὲ σαφήνειαν, παραστατικότητα καὶ λογοτεχνικὴν χάριν τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς θαλάσσης, τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος ὑπὸ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δυνηθῇ ν' ἀνέλθῃ εἰς ζηλευτὰ ὕψη τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τῶν λαῶν καὶ ν' ἀντιμετωπισθοῦν πλεῖστα ὅσα προβλήματα, ἰδίᾳ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς μεταφοράς, τὰ καύσιμα καὶ τὰς ἠλεκτρικὰς βιομηχανίας, ἐπὶ μεγίστῃ ὠφελείᾳ τῆς διεθνοῦς Οἰκονομίας. Παραθέτων, ἀκολούθως, στατιστικὰς καὶ ἀναφέρων σχετικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὸν Δυτικὸν κόσμον, ὁ κ. Χατζηκακίδης, ἀπέδειξεν ὅτι αἱ θεωρίαι αὗται εὗρον πλείστας ὅσας ἐφαρμογὰς εἰς δεκάδα Κρατῶν, μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Ἐτόνισεν ὅμως, καταλήγων, ὅτι ὁ μεγαλειώδης οὗτος πολιτισμὸς τοῦ αἰῶνος μας δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ φέρῃ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ Ἔθνη, ἐὰν δὲν συμπαρακολουθῆται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Χριστιανικῆς φιλοσοφίας καὶ ἀπὸ πνευματικὴν πρόοδον καὶ πίστιν εἰς τὴν ἁπλῆν Θρησκείαν τοῦ Ναζωραίου, καταχειροκροτηθεὶς ζωηρῶς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλέξεως, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν, ἐκτὸς τῶν δοκίμων καὶ τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν τῶν Σχολῶν, καὶ ὁ σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὀργανώσεως τῆς διαλέξεως Καθηγητὴς Ἠθικῆς Ἀγωγῆς κ. Ν. Τσιτσιράγκος, προεβλήθη σχετικὴ κινηματογραφικὴ ταινία, ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου, ἀναφερομένη εἰς τὰς μεγάλας κατακτήσεις τοῦ αἰῶνος μας καὶ ἥτις προσεφέρθη ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 21 καὶ 22 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σκοπευτηρίῳ Καισαριανῆς, ἐτελέσθησαν οἱ ἀγῶνες Σκοποβολῆς τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, διὰ τὸ Ἐτήσιον Πρωτάθλημα 1959.

Εἰς τούτους συμμετέσχον αἱ Σχολαί : 1) Εὐελπίδων, 2) Ναυτικῶν Δοκίμων, 3) Ἰκάρων, 4) Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς καὶ 5) Ὑπαστυνόμων.

Ἡ κατάταξις τῶν ὁμάδων κατ' ἀγωνίσματα ἔχει ὡς κάτωθι:

Α'. Ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου (βολὴ ἀκριβείας ἀπὸ 300 μέτρων—σύνολον 3 στάσεων).

1)	Ὁμὰς	Σχολῆς	Εὐελπίδων	βαθμοὶ 1810/3000
2)	»	»	Ὑπαστυνόμων	» 1725/3000
3)	»	»	Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	» 1578/3000
4)	»	»	Ναυτικῶν Δοκίμων	» 1452/3000
5)	»	»	Ἰκάρων	» 1400/3000

Εἰς τὴν στάσιν «γονυπετῶς» τοῦ αὐτοῦ ἀγωνίσματος, ἡ Σχολὴ Ὑπ/μων κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ὁμαδικὴν κατάταξιν μὲ 633/1000, ἔναντι 564/1000 τῆς Σχολῆς Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς, 563/1000 τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, 493/1000 τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ 468/1000 τῆς Σχολῆς Ἰκάρων.

Ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν ἐπέτυχε τὴν πρώτην ἀτομικὴν νίκην (154/200) διὰ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου Ξανθάκου Βασιλείου. Εἰς τὰς στάσεις πρηνηδὸν καὶ «ὀρθίως» κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν.

Β'. Ἀγώνισμα ταχείας βολῆς πολεμικοῦ τυφεκίου ἀπὸ 300 μέτρων.

1)	Ὁμὰς	Σχολῆς	Ὑπαστυνόμων	βαθμοὶ 623/1000

	2)	Ὁμὰς Σχολῆς	Εὐελπίδων	βαθμοὶ	623/1000
	3)	» »	Ναυτικῶν Δοκίμων	»	503/1000
	4)	» »	Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	»	498/1000
καὶ	5)	» »	Ἰκάρων	»	452/1000

Γ'. Ἀγώνισμα περιστρόφου ἀκριβείας τῶν 0,38'' ἀπὸ 25 μέτρων.

	1)	Ὁμὰς Σχολῆς	Εὐλπίδων	βαθμοὶ	1060/1200
	2)	» »	Ὑπαστυνόμων	»	970/1200
	3)	» »	Ναυτικῶν Δοκίμων	»	815/1200
	4)	» »	Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	»	758/1200
καὶ	5)	» »	Ἰκάρων	»	744/1200

Δ'. Ἀγώνισμα ταχείας βολῆς περιστρόφου τῶν 0,38'' κατ' ἀνδρεικέλου ἀπὸ 25 μέτρων.

	1)	Ὁμὰς Σχολῆς	Εὐελπίδων	βαθμοὶ	1022/1200
	2)	» »	Ὑπαστυνόμων	»	888/1200
	3)	» »	Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	»	846/1200
	4)	» »	Ναυτικῶν Δοκίμων	»	812/1200
καὶ	5)	» »	Ἰκάρων	»	531/1200

Ε'. Ἀγώνισμα καραμπίνας τῶν 0'22'' ἀπὸ 30 μέτρων.

	1)	Ὁμὰς Σχολῆς	Εὐελπίδων	βαθμοὶ	2539/3000
	2)	» »	Ναυτικῶν Δοκίμων	»	2397/3000
	3)	» »	Ὑπαστυνόμων	»	1976/3000
	4)	» »	Ἰκάρων	»	1829/3000
καὶ	5)	» »	Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	»	1775/3000

Εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν ἡ σειρὰ κατατάξεως ἔχει ὡς ἀκολούθως : 1) Σχολὴ Εὐελπίδων, 2) Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, 3) Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων, 4) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ 5) Σχολὴ Ἰκάρων. Ἡ ἀπονομὴ ἐπάθλων εἰς τὰς α', β', γ' νικητρίας ὁμάδας θὰ λάβῃ χώραν τὸ πρῶτον 10ήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ. ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κων/νου ἐν τῇ Λέσχῃ ἀξιωματικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τὴν ἐποπτείαν τῆς Σκοπευτικῆς ὁμάδος τῆς Σχολῆς ἤσκει ὁ προϊστάμενος τοῦ τμήματος Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Σχολῆς Ἀστυνόμος Β' κ. Παπαθανασίου Λεωνίδας, ἀπετελέσθη δὲ αὕτη ἐκ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Βλαχάκη Παναγιώτου ὡς ἀρχηγοῦ αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων: 1) Ἀγγελῆ Νικολάου, 2) Γιαμπουρᾶ Ἐμμ., 3) Γιάνναρου Εὐαγγέλου, 4) Γουρνιᾶ Νικολ., 5) Δημητρακοπούλου Γεωργ., 6) Κουκουβίνου Ἀναστ., 7) Κυρανάκου Νικολ., 8) Λαβράνου Γεωργ., 9) Μάλλιου Εὐαγγ., 10) Μηλιώνη Σπυρ., 11) Ξανθάκου Βασιλείου, 12 Περδίου Ἀριστείδου, 13) Σκορδᾶ Ἀντωνίου, 14) Τσίγκα Νικολ., 15) Χριστιᾶ Σπυρ., 16) Χρυσικοπούλου Λεων. καὶ 17) Χρυσομάλλη Ἀντωνίου.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Πάντα εὐχάριστη, ψυχαγωγικὴ καὶ διδακτικὴ ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σὲ ἐπιμέλεια Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου

Ἐσωτερικῶν, συνεχίζει τὰ ἐκλεκτὰ ραδιοφωνικά της προγράμματα, μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ἐπιτυχία.

*

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, μεταδοθεῖσα ἐκτάκτως τὸ Μ. Σάββατο, 2/5/59, προκάλεσεν ἀμέτρητα ἐνθουσιώδη σχόλια, συγκίνησε καὶ σκόρπισε τὰ πιὸ διαλεχτὰ χριστιανικὰ καὶ ἐθνικὰ συναισθήματα.

Κατὰ τὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθη τὸ γνωστὸ ἀντικομμουνιστικὸ σκέτς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου : «Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ», ἀφιερωμένο στὴ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Χρίστου Λαδᾶ, ποὺ δολοφονήθηκε ἄνανδρα ἀπ' τὸν ἐγκληματικὸ κομμουνισμὸ τὴν Πρωτομαγιὰ τοῦ 1948. Σφιχτοδεμένο, ἀνθρώπινο, πλημμυρισμένο ἀπὸ ζεστοὺς ἐθνικοὺς καὶ χριστιανικοὺς παλμούς, μὲ ἀπαράμιλλης λογοτεχνικῆς ὁμορφιᾶς ποιητικὲς εἰκόνες, παρομοιώσεις καὶ σχήματα λόγου, καὶ μὲ ὑπέροχη μουσικὴ ὑπόκρουση, ἀπετέλεσε ἕναν ὑπέροχο, συναρπαστικὸ καὶ ἀσύγκριτον κάλλους ὕμνο πρὸς τὶς ἀκατάλυτες καὶ αἰώνιες ἠθικὲς ἀξίες τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μιὰ ἀδυσώπητη καταδίκη τοῦ ἀναίσχυντου καὶ δολοφονικοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ.

Στὸ θαυμάσιο αὐτὸ ραδιοφωνικὸ σκέτς ἔλαβαν μέρος οἱ καλύτεροι πρωταγωνισταὶ τοῦ θεάτρου μας, μὲ ἀφηγητὴ τὸν Θᾶνο Κωτσόπουλο. Ἐζητήθηκε δὲ ἐπίμονα ἡ ἐπανάληψή του.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 6/5/59, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος ἡ διαλεχτὴ Ἑλληνίδα βεντέττα Νάντια Κωνσταντοπούλου καὶ ὁ γνωστὸς τραγουδιστὴς Πᾶνος Ἀναστασόπουλος μὲ τὴν κιθάρα του, μετεδόθη διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, ἀφιερωμένο στὴν ὀλέθρια ἐπίδραση τῶν ἐρωτικῶν κινηματογραφικῶν φίλμς στὶς ἁπαλὲς ψυχὲς τῶν νεαρῶν κοριτσιῶν καὶ ἀγοριῶν. Βελούδινη ξένη μουσικὴ ἐπλαισίωνε τὴν ἐκπομπή, ποὺ ἐπίσης ἐνθουσίασε.

***

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΙΓ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὴν 12ην τρέχοντος ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία 40 νέων Ὑπαστυνόμων τῆς ΙΓ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, οἵτινες ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Α'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Ἀθηνῶν : 1) Γεωργίου Γεώργ., 2) Γεωργάκης Κων., 3) Λίγκας Γεώργ., 4) Μιχαλάκης Ἀντών., 5) Σιδηροφάγης Νικ., 6) Τριάντης Ἀθαν., 7) Τζαβάρας Δωρόθεος, 8) Σιφάκης Ἐμμαν., 9) Μπαρμπαρούσης Λεων., 10) Σχοινῆς Δημ., 11) Δημητρίου Θεόδ., 12) Μπακογιάννης Γεώργ., 13) Χαλβατζῆς Ἰωαν., 14) Χαλκιολάκης Ἀναστ., 15) Πρίμπας Ἐπαμ., 16) Παπαμιχαὴλ Ἀναστ., 17) Μπουρδάκος Νικ., 18) Λάππας Γεώργ., 19) Λαγουβάρδος Γεώργ., 20) Κῖτσος Βασιλ., 21) Κοντογιάννης Ἰωαν., 22) Κάσσης Ἠλίας, 23) Μιχελουδάκης Κυρ., 24) Οἰκονόμου Ἠλίας, 25) Τζελέπης Χρῆστος, 26) Σταμέλος Ἀλκ., 27) Παναγέας Ἀντών., 28) Παπαδόπουλος Δημ. καὶ 29) Λαμπαδιάρης Ἰωάννης.

Β'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Πειραιῶς : 1) Σταματόπουλος Ἀνδρέας, 2) Σκλαβοῦνος Σταμ., 3) Μελίδης Νικ., 4) Θωμόπουλος Γεώργ., 5) Γκαβέρας Παναγ. καὶ 6) Ἀγάθος Γεώργιος.

Γ'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Πατρῶν : 1) Σύφαντος Ἀναστ., 2) Μάρρας Γεώργ., 3) Φραντούρης Δημ., 4) Παπανικολάου Κων. καὶ 5) Σποῦλος Ἰωάννης.